



az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról*

Az Országgyűlés a pénzügyi stabilitás és a gazdasági növekedés feltételeinek megteremtése, a gazdaság versenyképességének helyreállítása és az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT ÉS AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. § 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„9. Szokásos piaci érték: az az ellenérték (a továbbiakban ideértve a kamatot is), amelyet független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek, vagy érvényesítenének. Nem független felek között a szokásos piaci érték az az ellenérték (ár, kamat), amelyet

a) független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék, szolgáltatás értékesítésekor gazdaságilag összehasonlítható piacon (összehasonlító módszer), vagy

b) a terméknek, szolgáltatásnak független fél felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ellenértékből (árból) a viszonteladói költségek és a szokásos haszon levonásával határoznak meg (vizonteladási árak módszere), vagy

c) a termék, a szolgáltatás szokásos haszonnal növelt közvetlen önköltségével határoznak meg (költség és jövedelem módszer), vagy

d) független fél által az ügylet révén elért – megfelelő vetítési alapra (bevétel, költség, tárgyi eszközök és nem anyagi javak) vetített – ügyleti nyereség figyelembevételével állapítanak meg (ügyleti nyereségen alapuló módszer), vagy

e) a nem független felek az ügyletből származó összevont nyereségnek gazdaságilag indokolható alapon olyan arányban történő felosztásával határoznak meg, ahogy független felek járnának el az ügyletben (nyereség-megosztásos módszer), vagy

f) egyéb módszerrel állapítanak meg, ha a szokásos piaci érték az a)–e) pont szerinti módszerek egyikével sem határozható meg

azzal, hogy szokásos haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek.”

(2) Az Szja tv. 3. § 26. és 27. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. november 16-i ülésnapján fogadta el.

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„26. *Reprezentáció:* a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti rendezvény, esemény keretében, továbbá az állami, egyházi ünnepek alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és a rendezvényhez, eseményhez kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.) azzal, hogy az előzőek nem minősülnek reprezentációnak, ha a juttatásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási hely és idő, a tényleges szakmai, illetve hitéleti program és a szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme akár közvetve is megállapítható.

27. *Üzleti ajándék:* a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott, a minimálbér 25 százalékának megfelelő egyedi értéket meg nem haladó ajándék (ingyenesen vagy kedvezményesen adott termék, nyújtott szolgáltatás, valamint a kizárólag erre szóló utalvány).”

(3) Az Sza tv. 3. § 75. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„75. *A magánszemély összes jövedelme az adóévben:* a magánszemély összevont adóalapja [29. § (1) bekezdés] és külön adózó valamennyi – bevallási kötelezettséggel járó – jövedelme, a következőket is figyelembe véve:

a) be kell számítani

aa) a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál a vállalkozói osztalékalapot is,

ab) a törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján az adó alól a Magyar Köztársaságban mentesített azon jövedelmet, amelyet az összevont adóalapba nem kell beszámítani,

ac) az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás alapjául figyelembe vett bevételt,

ad) azt a bevételt, amelyet külön törvény előírása alapján kell beszámítani;

b) nem kell beszámítani

ba) az ingatlan átruházásából, vagyoni értékű jog visszterhes alapításából, átruházásából (végleges átengedéséből), megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból származó, az összevont adóalapba nem tartozó jövedelmet,

bb) a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel bírósági ítélet alapján fizetett összeget,

bc) az osztalékelőleget azzal, hogy az osztalékelőleg osztalékká váló része a beszámoló elfogadásának évében része a magánszemély összes jövedelmének.”

2. § (1) Az Sza tv. 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Jövedelem a magánszemély által más személytől megszerzett bevétel egésze, vagy a bevételnek e törvény szerint elismert költséggel, igazolás nélkül elismert költséggel, vagy átalányban meghatározott költséggel csökkentett része, vagy a bevétel e törvényben meghatározott hányada, kivéve, ha a bevételt a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Bármely költség csak egyszeresen, egy alkalommal és – az e törvényben meghatározott kivételekkel – legfeljebb a bevétel mértékéig vehető figyelembe. Igazolás nélkül elismert költség a ténylegesen felmerült és igazolt kiadás érvényesítése helyett jogszabályban meghatározott mértékig számolható el azzal, hogy ezt a költséget ilyen esetben teljes

egészében elszámoltnak kell tekinteni. Átalányban vagy a bevétel hányadaként meghatározott jövedelem/költség esetén a bevétel más költséggel nem csökkenthető.”

(2) Az Sza tv. 4. § (3)–(6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Elismert költségnek csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül. Ha a magánszemély olyan termék vagy szolgáltatás ellenértéke alapján kíván költséget elszámolni, amelynek értékesítője, illetve nyújtója az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott bizonylat kiállítására kötelezett, akkor a kiadás igazolására kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti bizonylat (ide nem értve a nyugtát) alkalmas, egyébként a kiadás igazolására kizárólag az a bizonylat alkalmas, amely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot (így például a kiadás összegét és pénznemét) is. Nem minősül elismert költségnek – ha törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben kielégítő termék, szolgáltatás megszerzésére fordított kiadás, vagy olyan vagyontárgy megszerzésére, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy – ha a törvény kivételt nem említ – akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza.

(4) A (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően, a magánszemély lakásától elkülönített telephelyen vagy egyébként más, a lakáson kívüli helyen folytatott tevékenység ellátásának feltételeként (ideértve az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeit is) a tevékenység ellátásának hatókörében szükséges dologgal (eszköz, berendezés, jármű, munkaruházat stb.), szolgáltatással (világítás, fűtés stb.) összefüggő kiadás akkor is elismert költség, ha a dolog, a szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas, és a tevékenység hatókörében történő hasznosítás, használat, igénybevétel mellett egyébként az igénybevétel során nem zárható ki a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétel, kivéve, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevételt vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg. Ugyancsak az említett rendelkezéstől eltérően, elismert költség a tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott, bevételnek minősülő támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet az ilyen kiadásra, akkor e rendelkezés alapján az csak a támogatásból fedezett rész mértékéig vehető figyelembe elismert költségként).

(5) Ha a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatást e törvény rendelkezése alapján a jövedelem kiszámításánál nem kell bevételként figyelembe venni, akkor a támogatás felhasználásával a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseivel összhangban teljesített kiadás alapján nem számolható el költség (értékcsökkenési leírás sem). Ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, e rendelkezést csak a kiadásnak a támogatásból fedezett része tekintetében kell alkalmazni.

(6) Ha e törvény másként nem rendelkezik, közös tulajdon esetén – a tulajdonosok eltérő rendelkezése, vagy tulajdonjogi korlátozások hiányában – az ingó vagyontárgy, az ingatlan átruházásából, bérbeadásából, a vagyoni értékű jog visszerhes alapításából, végleges átengedéséből, megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból, az értékpapír elidegenítéséből származó jövedelem után a magánszemélyt a tulajdoni hányada arányában terheli adókötelezettség. Házassági vagyonközösség fennállása alatt – az előzőekben említettek kivéve – ezen időszakban a felek tevékenységéből származó és minden más

jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetőleg aki a jövedelemszerzés jogcímének jogosultja.”

3. § (1) Az Szja tv. 7. § (1) bekezdés *k*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„*k*) azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint

ka) tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg;

kb) a magánnyugdíjpénztár a kedvezményezett részére nem nyugdíjszolgáltatásként fizet ki;”

(2) Az Szja tv. 7. § (1) bekezdésének *m*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„*m*) a törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés alapján az adó alól a Magyar Köztársaságban mentesített azon jövedelmet, amelyet egyébként az összevont adólapba kellene beszámítani;”

(3) Az Szja tv. 7. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Nem számít költségnek az a kiadás, amely alacsony adókulcsú államban székhellyel, állandó lakóhellyel rendelkező személy, vagy egyébként ellenőrzött külföldi társaság részére juttatott ellenérték következtében merült fel, kivéve, ha a magánszemély bizonyítja, hogy a kiadás a bevételszerző tevékenységgel közvetlen összefüggésben, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében merült fel. Szintén nem számít költségnek az a kiadás, amely a Büntető Törvénykönyvben meghatározott vesztegetés, befolyással üzérkedés, vesztegetés nemzetközi kapcsolatokban vagy befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben merült fel.”

4. § Az Szja tv. a 8. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki és a 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó mértéke

8. § (1) Az e törvény hatálya alá tartozó jövedelem után az adó mértéke – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adóalap 16 százaléka.

(2) Belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett jövedelem esetében az adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó. Ha e törvény másként nem rendelkezik, a fizetendő adó – nemzetközi szerződés hiányában – a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében nem lehet kevesebb az adóalap 5 százaléknál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.”

5. § Az Szja tv. 9. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A magánszemély halálát követően juttatott olyan bevétellel összefüggésben, amely a magánszemélyt az életében még megillette (ilyennek minősül különösen a munkabér), az adókötelezettséget – ideértve a kifizető, a munkáltató adókötelezettségét is – úgy kell teljesíteni, mintha a juttatást a magánszemély a halálának időpontjában szerezte volna meg.”

6. § Az Szja tv. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) Az adót adóévenként be kell vallani. A magánszemély bevallási kötelezettségét a (2) bekezdés szerint önadózással vagy a 14. § rendelkezései szerint munkáltatói adómegállapítás révén teljesíti, annak figyelembevételével, hogy bármely esetben jogosult az összevont adóalapja adójának külön törvény szerint meghatározott részéről rendelkező nyilatkozatot adni.

(2) A magánszemély – ha nem adott nyilatkozatot munkáltatói adómegállapításra vagy adójának megállapítását a munkáltatója nem vállalja – az adózás rendjéről szóló törvény szerint előírt módon és határidőben önadózóként

a) adónyilatkozatot,

vagy

b) az adóévben megszerzett, bevallási kötelezettség alá eső valamennyi jövedelméről (bevételeiről), adókötelezettségéről, valamint – a kifizető(k) által és az általa megállapított, levont, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával – a befizetendő vagy visszajáró adókülönbözetről

ba) az állami adóhatóság közreműködésével készített egyszerűsített bevallást,

vagy

bb) az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást

nyújt be az adóhatósághoz.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a magánszemély az adóévben egyáltalán nem szerzett bevételt, vagy kizárólag olyan bevételt szerzett, amelyet nem kell bevallania. Nem kell bevallani azt a bevételt,

a) amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni, kivéve, ha azt be kell számítani a magánszemély összes jövedelmébe az adóévben [3. § 75. pont];

b) amely ingó vagyontárgy átruházásából származik, és abból az adóévben megállapított összes jövedelem nem haladja meg a 200 ezer forintot;

c) amely ingatlan átruházásából, a vagyoni értékű jog gyakorlásának átengedéséből, e jogról való lemondásból származik, ha abból jövedelem nem keletkezik;

d) amely után a személyi jövedelemadó megfizetésére a kifizető kötelezett;

e) amely kamatjövedelemnek minősül, és abból a kifizető az adót levonta;

f) amely pénzbeli nyereménynek [76. § (2) bekezdés] minősül;

g) amely nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján a Magyar Köztársaságban nem adóztatható;

h) amelyet külön törvény rendelkezése szerint nem kell bevallani.”

7. § Az Szja tv. a 11. §-át követően a következő alcímmel és 11/A. §-sal egészül ki:

„Adónyilatkozat

11/A. § (1) A magánszemély (2)–(4) bekezdés szerint adónyilatkozatot tehet, ha egyébként nem keletkezett olyan kötelezettsége, vagy nem él olyan jogosultsággal, amely miatt bevallási kötelezettségét munkáltatói adómegállapítással vagy adóbevallással kell teljesítenie.

(2) A magánszemély adónyilatkozattal teljesítheti bevallási kötelezettségét, ha az összes jövedelme – ide nem értve azt, amelyet nem kell bevallania [11. § (3) bekezdés] – az adóévben kizárólag ugyanazon – adóelőleget megállapító – munkáltatótól [e § alkalmazásában a 46. § (6) bekezdés b) pontja szerinti kifizetőtől] származik, és a levont

adó/adóelőleg, valamint a ténylegesen fizetendő adó különbözete az adóévben összesen az ezer forintot nem haladja meg, feltéve, hogy

a) tételes költségelszámolással költséget nem számolt, számol el, és

b) a bevételből levonást, a jövedelemből családi kedvezményt – megosztás nélkül –, az adóból adójóváírást, adókedvezményt annyiban érvényesít, amennyiben az adóelőleg-nyilatkozata szerint a munkáltató azt figyelembe vette, és

c) az adójáról rendelkező önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot, valamint nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem ad.

(3) A magánszemély bevallási kötelezettségét adónyilatkozattal teljesítheti, ha az adóévben kizárólag kifizetőtől származó olyan bevételt – ide nem értve azt, amelyet nem kell bevallania [11. § (3) bekezdés] – szerzett, amely kifizetésenként a 100 ezer forintot nem haladta meg,

feltéve, hogy

a) tételes költségelszámolással költséget, költséghányadot (kivéve a 10 százalékos költséghányadot), nem számolt, számol el, és

b) a bevételből levonást, a jövedelemből családi kedvezményt, az adóból adójóváírást, adókedvezményt nem vett/vesz igénybe, és

c) az adójáról rendelkező önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot, valamint nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem ad, és

d) az adót, adóelőleget a kifizető hiánytalanul levonta.

(4) A bevallási kötelezettség adónyilatkozattal teljesíthető akkor is, ha a magánszemély az adóévben

a) adóelőleget megállapító munkáltató(k)tól szerzett jövedelmet úgy, hogy a levont adó/adóelőleg és a ténylegesen fizetendő adó különbözete az adóévben összesen az ezer forintot nem haladja meg, és emellett

b) más kifizető(k)től is szerzett kifizetésenként 100 ezer forintot meg nem haladó bevételt, feltéve, hogy

1. tételes költségelszámolással költséget, költséghányadot (kivéve a 10 százalékos költséghányadot), nem számolt/számol el, és

2. a bevételből levonást, a jövedelemből családi kedvezményt – megosztás nélkül –, az adóból adójóváírást, adókedvezményt csak egy – adóelőleget megállapító – munkáltatónál érvényesített, és csak annyiban érvényesít, amennyiben az adóelőleg-nyilatkozata szerint ez a munkáltató azt figyelembe vette, és

3. az adójáról rendelkező önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot, valamint nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem ad, és

4. az adót, adóelőleget a kifizető hiánytalanul levonta, és

5. az összes jövedelme az adóévben az adójóváírás jogosultsági határát nem haladta meg, vagy adójóváírást nem érvényesített, nem érvényesít.

(5) Ha a (2)–(3) bekezdésben foglalt, a kifizető ismeretében megállapítható feltételek fennállnak,

a) az adóelőleget megállapító munkáltató az adóévben általa kifizetett (juttatott) bevételről – ha annak ténylegesen megfizetendő adója és az abból levont adóelőleg megegyezik vagy a különbözete nem több ezer forintnál –,

b) 100 ezer forintot meg nem haladó kifizetés(ek) esetén bármely kifizető az általa kifizetett (juttatott) bevételről (bevételekről) – amennyiben a levont adó, adóelőleg és a ténylegesen fizetendő adó összege megegyezik –

az adózás rendjéről szóló törvény előírása szerint kiadott összesített igazoláson kötelezően tájékoztatja a magánszemélyt – a (2)–(4) bekezdésben foglalt feltételek ismertetésével – hogy a bevételre vonatkozóan adónyilatkozatot adhat (nem indokolt munkáltatói adómegállapítást kérnie vagy adóbevallást beadnia).

(6) A (2) bekezdés szerinti és a (4) bekezdés a) pontja szerinti legfeljebb ezer forint különbözetet az adóhatóság nem tartja nyilván, azt a magánszemélynek nem kell megfizetnie, illetve az adóhatóság nem téríti vissza (nem utalja ki).”

8. § Az Szja tv. 17. §-a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az önálló tevékenységből származó bevételből a jövedelmet tevékenységként külön-külön kell megállapítani. A bevétellel szemben a jövedelem megállapításához elszámolható

a) az e törvényben meghatározott kivételekkel, legfeljebb az adott tevékenység bevételeinek mértékéig az e tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint – elismert költség (tételes költségelszámolás), igazolás nélkül elismert költség, valamint

aa) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében a 11. számú melléklet szerint a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközök, nem anyagi javak beruházási költségének értékcsökkenési leírása,

ab) az ingatlan-bérbeadási tevékenységből származó bevétel, a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevétel esetében a 11. számú melléklet szerint a kizárólag bérbeadásra hasznosított épület értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha az épület, épületrész beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása), a nem kizárólag bérbeadásra hasznosított épület időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírása, felújítási költsége (ideértve a felújítási költség időarányos, illetve területarányos értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának, illetve a hasznosított ingatlan-rész felújítási költsége értékcsökkenési leírás szerinti elszámolásának választását akkor is, ha az épület beruházási költsége alapján egyébként nem történik értékcsökkenési leírás elszámolása),

ac)) az aa)–ab) alpontokban nem említett esetben a tárgyi eszközök beruházási költségének átalány-értékcsökkenése,

ad) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében az elhatárolt veszteség,

vagy

b) az önálló tevékenység bevételeinek 10 százaléka (10 százalékos költséghányad).”

9. § Az Szja tv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A 17. § (3) bekezdése aa) és ab) alpontjának rendelkezésében említett magánszemély a rendelkezés szerinti tevékenységének megkezdése előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerezett, és utóbb e tevékenység végzésének időszakában felhasználható anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel

korábban beszerzett tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolását megkezdheti. Ezt a rendelkezést az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó, illetve a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy épület, épületrész esetében – a korábban bármely tevékenység bevételeivel szemben még el nem számolt mértékig – értékcsökkenést akkor is elszámolhat, ha azt három évnél régebben szerezte meg, vagy a használatbavételi engedélyt három évnél régebben szerezte meg.

(2) A magánszemélynek a 17. § (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontja szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételeire – az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve – azonosan kell alkalmaznia.

(3) A 10 százalékos költségnyad alkalmazásának időszakában vagy azokban a naptári években, amelyekben a magánszemély a személyi jövedelemadó-kötelezettségének átalányadózás, tételes átalányadózás szerint tett eleget, vagy ha adókötelezettségét külön törvény szerint bevétele alapján teljesítette, a jövedelemszerző tevékenységéhez használt tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsit), nem anyagi javak erre az időszakra jutó értékcsökkenési leírását elszámoltnak kell tekinteni. Az említett időszakban minden évben a megelőző évekből fennmaradt összes elhatárolt veszteségből 20-20 százalékos szintén elszámoltnak kell tekinteni.”

10. § Az Szja tv. 29. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdésben említett adóalap-növelő összeg

a) a 2012. évben a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított adóalap-kiegészítés 50 százaléka;

b) a 2012. évet követően nulla.”

11. § Az Szja tv. a 29. §-át követően a következő alcímmel és 29/A–29/B. §-okkal egészül ki:

„Családi kedvezmény

29/A. § (1) A családi kedvezményt érvényesítő magánszemély az összevont adóalapját [29. § (1) bekezdés] a családi kedvezménnyel csökkenti.

(2) A családi kedvezmény – az eltartottak lélekszámától függően – kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónapoként

a) egy és kettő eltartott esetén 62 500 forint,

b) három és minden további eltartott esetén 206 250 forint.

(3) A családi kedvezmény érvényesítésére jogosult

a) az a magánszemély, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint gyermeke tekintettel családi pótlékra jogosult, kivéve azt a magánszemélyt, aki a családi pótlékot

aa) vagyonkezelői joggal felruházott gyámként,

ab) vagyonkezelő eseti gondnokként a gyermekotthonban, a javítóintézetben nevelt vagy a büntetés-végrehajtási intézetben lévő, gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló gyermeke (személyre) tekintettel kapja,

ac) szociális intézmény vezetőjeként, az intézményben elhelyezett gyermeke (személyre) tekintettel

kapja;

b) a várandós nő és vele közös háztartásban élő házastársa;

c) a családi pótlékra saját jogán jogosult gyermek (személy);

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély

a *c)*–*d)* pont szerinti esetben azzal, hogy az ott említett jogosult és a vele közös háztartásban élő magánszemélyek közül egy – a döntésük szerinti – minősül jogosultnak.

(4) Kedvezményezett eltartott

a) az, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékot folyósítanak,

b) a magzat a várandósság időszakában (fogantatásának 91. napjától megszületéséig),

c) az, aki a családi pótlékra saját jogán jogosult,

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély.

(5) Eltartott

a) a kedvezményezett eltartott,

b) az, akit a családok támogatásáról szóló törvény szerint a családi pótlék összegének megállapítása szempontjából figyelembe vesznek.

(6) E § alkalmazásában jogosultsági hónap az a hónap,

a) amelyre tekintettel a családi pótlékot juttatják,

b) amelyre tekintettel a rokkantsági járadékot folyósítják,

c) amelyben a várandósság orvosi igazolása alapján a jogosultság legalább egy napig fennáll, kivéve azt a hónapot, amikor a megszületett gyermek után a családi pótlékra való jogosultság megnyílik.

29/B. § (1) A családi kedvezmény ugyanazon kedvezményezett eltartott után egyszeresen, azonban a jogosulttal közös háztartásban élő házastárssal, élettárssal – amennyiben a gyermeket nevelő egyedülálló családi pótlékát az élettársak egyike sem veszi igénybe – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával közösen is érvényesíthető (ideértve azt az esetet is, ha a családi kedvezményt a jogosult egyáltalán nem tudja érvényesíteni). A családi kedvezmény megosztása az adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban a 29/A. § (3) bekezdés *c)*–*d)* pontjában nem említett jogosultak esetében független attól, hogy az adóelőleg megállapításánál mely jogosultnál történt annak figyelembevétele.

(2) A családi kedvezmény érvényesítésének feltétele a magánszemély adóelőleglevonáshoz, adóbevalláshoz vagy munkáltatói adómegállapításhoz tett írásbeli nyilatkozata

a) a jogosultságáról, magzat esetében a várandósságról,

b) a családi kedvezmény megosztása esetén a megosztásról,

amelyen fel kell tüntetnie – a magzat kivételével – minden eltartott (kedvezményezett eltartott) adóazonosító jelét, ennek hiányában természetes személyazonosító adatait, lakcímét, megosztás esetén a másik fél adóazonosító jelét is.

(3) Ha a magzat (ikermagzat) felismerése az adóévi adó megállapítását követően történik, a várandósság időszakának a bevallott jövedelem adóévére eső jogosultsági hónapjai alapján járó családi kedvezmény az elévülési időn belül önellenőrzéssel érvényesíthető.

(4) Az adóhatóság az ellenőrzés során kérheti a várandósság tényéről kiadott orvosi igazolást.

(5) E törvénynek a családi kedvezményre vonatkozó szabályait (ideértve a családi kedvezménnyel összefüggő adóelőleg-fizetést, adómegállapítást érintő rendelkezéseket is) kell megfelelően alkalmazni bármely EGT-állam jogszabálya alapján családi pótlékra, rokkantsági járadékra, vagy más hasonló ellátásra jogosult magánszemély (jogosult, eltartott) esetében is.”

12. § Az Szja tv. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Az összevont adóalap adóját az adó mértékével megállapított számított adóból (a továbbiakban: *számított adó*) a 32–33. § rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni.”

13. § Az Szja tv. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) Ha az adóévi összevont adóalapnak olyan jövedelem is részét képezi, amely után a magánszemély külföldön jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, – ha nemzetközi szerződésből más nem következik – a számított adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb e jövedelem adóalapjára az adó mértékével megállapított adó. Nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett.”

14. § Az Szja tv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely

a) az adóévben megszerzett bér és az arra tekintettel megállapított adóalap-kiegészítés együttes összegének 16 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 12 100 forint, feltéve, hogy a magánszemély összes jövedelme az adóévben nem haladja meg a (3) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt, vagy

b) az a) pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 12 százalékát meghaladó része, ha a magánszemély éves összes jövedelme az adóévben meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 1 millió 210 ezer forinttal növelt összegét.

(2) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(3) A jogosultsági határ az adóévre 2 millió 750 ezer forint.”

15. § Az Szja tv. 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.

(2) Ha a magánszemély több adókedvezményre is jogosult, azokat az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban vagy a munkáltatói adómegállapításban az általa megjelölt sorrendben, ennek hiányában, valamint adóhatósági közreműködéssel benyújtott egyszerűsített bevallásban a következő sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó korlátozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell érvényesítettnek tekinteni:

1. lakáscélú hiteltörlesztés áthúzódó kedvezménye,
2. személyi kedvezmény,
3. őstermelői kedvezmény,
4. egyéb.”

16. § Az Szja tv. 40. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Súlyosan fogyatékos személynek azt kell tekinteni, aki az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevétele szempontjából súlyos fogyatékoságnak minősülő betegségekről szóló kormányrendeletben említett betegségben szenved, továbbá, aki rokkantsági járadékban részesül.”

17. § Az Szja tv. 46. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a levont adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett családi kedvezményt, adóalap-kiegészítést, valamint az érvényesített adójóváírást és az érvényesített adókedvezményt, továbbá az adóévi összesített igazoláson a 11/A. § (5) bekezdésében említett esetben a rendelkezésben előírt tájékoztatást is megadja.”

18. §(1) Az Szja tv. 47. § (1) bekezdése a bekezdés jelenlegi szövegét követően a következő mondattal egészül ki:

„Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap.”

(2) Az Szja tv. 47. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az adóelőleg alapja]

„*b*) nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve

ba) a kifizető által a munkavállalói érdekképviseleti tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy – ha a kifizető a tagdíj levonásában nem működik közre – a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal,

bb) az üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeggel, de legfeljebb havi 100 ezer forinttal;”

(3) Az Szja tv. 47. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A magánszemélynek az adóelőleg-alap meghatározásánál a 17. § (3) bekezdés a) és b) pont szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére – az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve – azonosan kell alkalmaznia. Ha azonban az adóelőleg-alapok meghatározása 10 százalékos költséghányad levonásával történt, a magánszemély az adóbevallásában az adóalap meghatározásához alkalmazhatja a tételes költségelszámolást, feltéve, hogy a 10 százalékos költséghányad levonását az említett bevételek egyikénél sem érvényesíti.”

19. § Az Szja tv. 48. § (2)–(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

a) a bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről, költséghányadról,

b) bér esetén az adójóváírás figyelembevételéről,

c) a családi kedvezmény érvényesítéséről és megosztásáról,

d) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállásának időtartamáról azzal, hogy a végleges fogyatékos állapotról ugyanazon kifizetőnek elegendő egyszer nyilatkozni.

(3) A magánszemély adójóváírás, családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató számára adhat. Ha a családi kedvezményre ugyanazon kedvezményezett eltartott után több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a nyilatkozatot – a változás bejelentésének kötelezettsége mellett – közösen teszik meg. Megosztás esetén a jogosultakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával – a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a nyilatkozó magánszemély(ek) nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait);

b) minden eltartott (kedvezményezett eltartott) nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait), magzat (ikermagzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;

c) a nyilatkozó magánszemély(ek) adóelőleget megállapító munkáltatójának nevét (elnevezését) és adószámát, valamint a nyilatkozatban foglaltak tudomásulvételét igazoló kijelentését, míg e munkáltató hiányában az erre vonatkozó kijelentést.

(4) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában

a) tételes igazolással elszámolható költség levonását kérte, és a nyilatkozat alapján levont költség meghaladja az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelkezései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a költség-különbözet 39 százalékát;

b) a nyilatkozattételkor fennálló körülmények ellenére családi kedvezmény, adójóváírás, adókedvezmény érvényesítését jogalap nélkül kérte, aminek következtében utóbb befizetési különbözet mutatkozik, valamint az a) pontban említett esetben is, a befizetési különbözet 12 százalékát

különbözeti-bírsággént az adóévre vonatkozó bevallásban külön kötelezettségként kell feltüntetnie, és a személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettség szerint kell megfizetnie. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a költség-különbözet az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékát, a befizetési különbözet a 10 ezer forintot nem haladja meg.”

20. § Az Szja tv. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) Az adóelőleg a 47. § szerint megállapított adóelőleg-alap – családi kedvezményt érvényesítő magánszemély esetében a családi kedvezménnyel csökkentett adóelőleg-alap – összege után az adó mértékével számított összeg, kivéve, ha a (2)–(4) bekezdés rendelkezését kell/lehet alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés szerint kiszámított összeget legfeljebb annak mértékéig csökkenti – az adóelőleget megállapító munkáltatótól származó bevétel esetében a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján –

a) az adójóváírás

aa) az arra irányadó rendelkezések szerint, ha a magánszemély adóelőleg-nyilatkozatában kiegészítő nyilatkozatot ad arról is, hogy az adóévben nem várható mástól olyan jövedelme, amelyet az adóévi összes jövedelmébe [3. § 75. pont] be kell számítani, és az adóelőleget megállapító munkáltató a (3) bekezdésben említett módszert alkalmazza;

ab) az aa) alpont szerinti kiegészítő nyilatkozat hiányában legfeljebb azokra a hónapokra, amelyekben az adóelőleget megállapító munkáltató által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is beszámítva – a 2 millió 750 ezer forintot nem haladja meg;

b) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezmény.

(3) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető (ideértve az adóelőleget megállapító munkáltatót is) az állami adóhatósághoz bejelentett módszerrel állapítja meg az adóelőleget, ha ez által az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbség mérsékelhető. Nem kell bejelentést tenni olyan módszer választása esetén, amelyet a számítástechnikai program kidolgozója az állami adóhatósághoz bejelentett.

(4) Az egyéni vállalkozó által negyedévenként fizetendő adóelőleg

a) a negyedévben elszámolt vállalkozói kivét után az (1)–(2) bekezdés szerint megállapított összeg;

b) a vállalkozói adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

ba) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

bb) az egyéni vállalkozót – az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján – a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget az adóelőleg-alap 500 millió forintot meg nem haladó összegére 10 százalékkal, a meghaladó részre 19 százalékkal állapítja meg.”

21. § Az Szja tv. 49/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja, a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan az egyéni vállalkozói tevékenységét megszünteti azzal, hogy

a) a foglalkoztatási kedvezménnyel, a nyilvántartott adókülönbsézzel, a kisvállalkozások adókedvezményével összefüggő, a megszüntetésre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmaznia;

b) adómegfizetési kötelezettség esetén késedelmi pótlék nélkül

ba) a kisvállalkozói kedvezménnyel összefüggésben, az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, az érvényesítés évében hatályos adómérték felét,

bb) a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékkal összefüggésben – vállalkozói osztalékalap utáni adó-fizetés nélkül – az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, a nyilvántartásba vétel évében hatályos adómértéket

kell figyelembe venni;

c) az a)–b) pont szerinti kötelezettségek, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadó és a vállalkozói osztalékalap utáni adó együttes összegét csökkenti az elhatárolt veszteség után az adó mértékével számított összeg;

d) a b) pont szerinti kötelezettségek esetében – ha együttes összegük a 10 ezer forintot meghaladja – a magánszemély választhatja, hogy három egyenlő részletben,

da) az elsőt a vállalkozói személyi jövedelemadóval és a vállalkozói osztalékalap utáni adókötelezettséggel együtt az adóévi,

db) a további két részletet a következő két adóévi

kötelezettségként vallja be, a megszüntetés adóévről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és azt e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.”

22. § Az Szja tv. 50. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A tevékenységét szüneteltető egyéni vállalkozó a szünetelés időtartama alatt mentesül az (1) bekezdés b) pontjában foglalt feltétel teljesítése alól.”

23. § Az Szja tv. 62. § (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A megszerzésre fordított összeg

a) az átruházásról szóló szerződés (okirat, bírósági, hatósági határozat) szerinti érték;

b) a cserébe kapott ingatlan, illetve vagyoni értékű jog esetében a csereszerződésben rögzített érték;

c) a kárpótlásról szóló törvényekben szabályozott vételi jog gyakorlása során szerzett termőföld, erdő művelési ágú föld esetében – ha a jövedelmet nem a 64. § (1) bekezdés rendelkezése szerint kell megállapítani – a vételi jog gyakorlása során vételárként szereplő összeg;

d) helyi önkormányzattól vásárolt lakás estében a szerződésben szereplő tényleges vételár;

e) a 60. § (3) bekezdése szerinti ráépítés, létesítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összeg a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének napjáig, illetve a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig, a 60. § (4) bekezdése szerinti esetben a tényleges használatbavételig, ennek hiányában az átruházásig kibocsátott, az építő (építtető) magánszemély vagy házastársa nevére kiállított számla szerinti érték, de legalább a beépített anyag-érték;

f) az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték, ha

fa) a szerzési érték az a)–d) pont szerinti esetben nem állapítható meg,

fb) az ingatlan, ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kötelezett vagyoni értékű jog szerzése örökléssel, ajándékozással történt

azzal, hogy amennyiben az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett, vagy a hagyatéki eljárás során az ingatlan értékeként feltüntetett egyéb értéket, egyébként az átruházásból származó bevétel 50 százalékát kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani;

g) ha az fb) pontban említett esetben az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket,

ga) örökléssel szerzett ingatlan esetében a hagyatéki leltárban feltüntetett, vagy a hagyatéki eljárás során az ingatlan értékeként feltüntetett egyéb érték;

gb) ajándékozással szerzett ingatlan esetében

1. az átruházásból származó bevétel 75 százaléka, azzal, hogy más kiadás költségként nem vonható le a bevételből, figyelembe véve, hogy az ajándékozást követő ráépítés, létesítés, alapterület-növelés esetében – az előbbi szerzési érték levonása után fennmaradó összeg egésze az utolsó szerzési időponthoz tartozó számított összegnek minősül,
vagy
2. az ajándékozást követő ráépítés, létesítés, alapterület-növelés esetén választható az átruházásból származó bevételből az e) pont szerinti érték, továbbá a ráépítéssel, létesítéssel, alapterület-növeléssel összefüggő egyéb kiadások és az átruházással kapcsolatos kiadások levonása, ha azok együttes összege meghaladja az átruházásból származó bevétel 75 százalékát azzal, hogy az így kapott teljes számított összegből (a bevétel fennmaradó részéből) a ráépítésre, a létesítésre, az alapterület-növelésre vonatkozó szerzési időpont(ok)hoz, valamint az ajándékozási-szerzési időponthoz tartozó számított összegeket az említett szerzési időpont(ok) szerinti szerzési érték(ek) arányában kell meghatározni úgy, hogy az ajándékozási-szerzési időponthoz tartozó szerzési értéknek az illetékekről szóló törvényben meghatározott forgalmi érték minősül.

(3) Ha a megszerzésre fordított összeg a (2) bekezdés rendelkezései szerint nem állapítható meg, akkor a bevételt annak 75 százalékával kell csökkenteni. E szabály alkalmazása esetén más kiadás költségként nem vonható le a bevételből.”

24. § Az Szja tv. 64/A. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ellenszolgáltatás (ellenérték) nélkül vállalt tartási szerződés alapján nem pénzben juttatott vagyoni érték esetében a kifizető havonta köteles az adókötelezettség teljesítésére a juttatás értékének (szokásos piaci értékének) 1,19-szerese után.”

25. § Az Szja tv. 67. § (9) bekezdés *a)* pontjának *ak)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:]

„*ak)* az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték, ha a szerzési érték az *aa)*–*aj)* alpont szerinti esetben nem állapítható meg, vagy az értékpapír szerzése örökléssel, ajándékozással történt azzal, hogy amennyiben

1. az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett értéket, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként feltüntetett egyéb értéket, ajándékozás esetén az értékpapírnak az átruházás napjára megállapított szokásos piaci értékét kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani,
2. az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett érték, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként feltüntetett egyéb érték, ajándékozás esetén az az igazolt szerzési érték, amelyet az ajándékozó figyelembe vehetett volna, ilyen igazolt érték hiányában nulla,

növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,”

26. § Az Szja tv. XIII. fejezetének címe, 69–71. §-ai és a §-okat megelőző alcímek helyébe a következő cím, alcímek és rendelkezések lépnek:

„XIII. fejezet

EGYES JUTTATÁSOK ADÓZÁSÁNAK SZABÁLYAI

A kifizetőt terhelő adó

69. § (1) Béren kívüli juttatásnak nem minősülő egyes meghatározott juttatások [70. §], valamint a béren kívüli juttatások [71. §] után az adó a kifizetőt terheli.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó juttatás esetében jövedelemnek minősül a juttatás értéke, ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás esetén annak szokásos piaci értéke, illetőleg abból az a rész, amelyet a magánszemély nem köteles megfizetni. A kifizetőt terhelő adó alapja az előzőek szerinti jövedelem 1,19-szerese.

(3) Ha a juttatás utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül e § szerinti juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek a 70–71. § rendelkezéseinek.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a juttatás

a) értékpapír, értékpapírra vonatkozó jog, bármire korlátozás nélkül felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;

b) természetes vagy tenyésztett gyöngy, drágakő, féldrágakő, nemesfém, nemesfémmel plattírozott fém és ezekből készült áru, valamint ékszerutánczat, érme, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

(5) Az adót a kifizetőnek – eltérő rendelkezés hiányában –

a) a juttatás hónapja kötelezettségeként

b) a 70. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerint adókötelezettség alá eső érték után

ba) a *bb)* pontban nem említett esetben az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként,

bb) az egyéni vállalkozónak és a beszámoló készítésére nem kötelezett juttatónak az adóév utolsó hónapjának kötelezettségeként,

a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania, illetve megfizetnie.

(6) Ha a magánszemély a kifizetőt terhelő adó mellett nem pénzben juttatott vagyoni értéket elidegeníti, annak szerzési értéke az a jövedelem, amely után a kifizető az adót megfizette.

70. § (1) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó étkezés vagy más szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles jövedelem;

b) a kifizető tevékenységének ellátása érdekében biztosított helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás, mobiltelefon-szolgáltatás, továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszéd-célú adatátvitel-szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás) magáncélú használata címén meghatározott adóköteles jövedelem;

c) több magánszemély, mint biztosított javára kötött biztosítási szerződés alapján fizetett adóköteles biztosítási díj, ha a biztosítási szerződés nem egyénileg, hanem kizárólag a

munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más közös ismérv alapján határozza meg a biztosítottak körét.

(2) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) – ha a kifizető társadalmi szervezet, köztestület, egyházi jogi személy, alapítvány (ideértve a közalapítványt is) – az adóévben reprezentáció és üzleti ajándékok juttatása alapján meghatározott jövedelem azon része, amely a közhasznú, illetve cél szerinti tevékenysége érdekében felmerült, az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott összes ráfordítás 10 százalékát, de legfeljebb az adóévre elszámolt éves összes bevétele 10 százalékát meghaladja;

b) – ha a kifizető az *a)* pontban nem említett, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény hatálya alá nem tartozó juttató –

ba) a reprezentáció alapján meghatározott jövedelem azon része, amely az adóévre elszámolt éves összes bevétele 1 százalékát, de legfeljebb a 25 millió forintot meghaladja,

bb) az adóévben adott üzleti ajándékok alapján meghatározott jövedelem azon része, amely az adóévi statisztikai átlagos állományi létszámmal, illetve az adóév során a tevékenységében személyesen közreműködő tagok (egyéni vállalkozó juttató esetében ideértve az egyéni vállalkozót is) együttes létszámával számolva az 5000 forint/fő értéket meghaladja,

azzal, hogy az *a)* és *b)* pont rendelkezése szerinti számításnál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes juttatásokat, továbbá az említett rendelkezésben meghatározott értékhatárt meg nem haladó összegben a reprezentáció, üzleti ajándék értékéből jövedelmet nem kell megállapítani.

(3) Egyes meghatározott juttatásnak minősül

a) a legfeljebb évi három alkalommal – az erre vonatkozó nyilvántartás vezetése mellett – csekély értékű ajándék révén juttatott adóköteles jövedelem, ha azt

aa) a munkáltató a munkavállalójának, a munkavállaló, az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának,

ab) a szakszervezet a tagjának, a nyugdíjas tagjának, a tag, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának,

ac) a volt munkáltató vagy annak jogutódja a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és közeli hozzátartozójának,

ad) a kifizető a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak

juttatja, továbbá az *aa)*-*ad)* pontban nem említett esetben akkor, ha a juttatás olyan magánszemélynek történik, akinek a kifizetőtől az adóévben nem származik más jövedelme;

b) az egyidejűleg több magánszemély (ideértve az üzleti partnereket is) számára szervezett, ingyenes vagy kedvezményes rendezvénnyel, eseménnyel összefüggésben (ha a rendezvény, esemény a juttatás körülményeiből megítélhetően döntő részben vendéglátásra, szabadidő-programra irányul) a kifizető által viselt költség, ha a kifizető – jóhiszemű eljárása ellenére – nem képes megállapítani az egyes magánszemélyek által megszerzett jövedelmet;

c) a kifizető által törvény vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabály rendelkezése következtében a magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles jövedelem;

d) az olyan adómentesnek, üzleti ajándéknak nem tekinthető reklám célú vagy egyéb ajándék, amelynek egyedi értéke a minimálbér 1 százalékát nem haladja meg, és amelynek elfogadása esetén a magánszemély azonosító adatai a juttató számára nem ismertek

azzal, hogy a kifizető rosszhiszemű vagy jogszerűtlen eljárása esetén a kiszabható mulasztási bírság az adóalap 50 százaléka.

(4) Egyes meghatározott juttatásnak minősül az a juttatás, amely megfelel e törvény külön rendelkezése [71. §] szerint meghatározott béren kívüli juttatás feltételeinek, de az ott meghatározott értékhatárt meghaladja.

(5) E § alkalmazásában

a) *csekély értékű ajándék*: a minimálbér 10 százalékát meg nem haladó értékű termék, szolgáltatás;

b) *elszámolt éves összes bevétel*: a kifizető által az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) összes bevétel, egyéni vállalkozónál az adóévi vállalkozói bevétel;

c) *telefonszolgáltatás magáncélú használata címén adóköteles jövedelem*: a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásokból

ca) a forgalomarányos kiadások tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével meghatározott magáncélú használat értékének, vagy a kifizető választása szerint a kiadások 20 százalékának, illetve – ha magáncélú telefonhasználat elkülönítése nem lehetséges – a kiadások 20 százalékának,

cb) ha a kifizető a szolgáltatás nyújtója, a magáncélú használat szokásos piaci értékének vagy az összes használat szokásos piaci értéke 20 százalékának a magánszemély által meg nem térített része.

Béren kívüli juttatások

71. § (1) Béren kívüli juttatásnak minősül – ha a juttató a munkáltató – a munkavállalónak

a) személyére és közeli hozzátartozói személyére tekintettel

aa) üdülési csekk/csekkek formájában juttatott jövedelemből – több juttatótól származóan együttevőve –

vagy

ab) a munkáltató tulajdonában, vagyongekezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott jövedelemből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) étkezőhelyi vendéglátásnak, munkahelyi étkeztetésnek vagy közétkeztetésnek minősülő szolgáltatás keretében megvalósuló ételfogyasztás vagy fogyasztásra kész étel révén juttatott jövedelemből (ideértve a kizárólag az előzőek igénybevételére jogosító utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formában az adóéven belül utólagosan adva is) a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára a havi 18 000 forintot meg nem haladó rész;

c) az adóévben Széchenyi Pihenő Kártya számlájára utalt, külön jogszabályban meghatározott célra felhasználható – több juttatótól származóan együttevőve – legfeljebb 300 ezer forint támogatás;

d) legfeljebb havi 5000 forintot meg nem haladó összegben

da) internet szolgáltatás ingyenes vagy kedvezményes biztosítása

vagy

db) internet szolgáltatás költségének a nevére szóló vagy vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója nevére szóló számla alapján történő megtérítése, ideértve – legfeljebb három hónapon belül az említett számlával történő utólagos elszámolással – a kizárólag erre szóló utalvány juttatását is;

e) iskolakezdési támogatás címén juttatott jövedelemből gyermekeként, tanulónként a minimálbér 30 százalékát meg nem haladó rész;

f) a munkáltató nevére szóló számlával megvásárolt, kizárólag a munkavállaló helyi utazására szolgáló bérlet formájában juttatott jövedelem;

g) az iskolarendszerű képzési költsége munkáltató által történő átvállalása révén juttatott jövedelemből a minimálbér két és félszeresét meg nem haladó rész, azzal, hogy ez a rendelkezés akkor alkalmazható, ha a képzés – akkor is, ha a költséget nem a munkáltató viseli – munkáltatói elrendelés alapján a munkakör betöltéséhez szükséges, vagy egyébként a munkáltató tevékenységével összefüggő szakmai ismeretek megszerzését, bővítését szolgálja.

(2) Béren kívüli juttatásnak minősül

a) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és közeli hozzátartozójának, továbbá az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának

aa) üdülési csekk/csekkek formájában juttatott jövedelemből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

ab) a juttató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott jövedelemből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára, valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek étkezőhelyi vendéglátásnak, munkahelyi étkeztetésnek vagy közétkeztetésnek minősülő szolgáltatás keretében megvalósuló ételfogyasztás vagy fogyasztásra kész étel révén juttatott jövedelemből (ideértve a kizárólag az előzőek igénybevételére jogosító utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formájában az adóévben belül utólagosan adva is) a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára a havi 18 000 forintot meg nem haladó rész;

c) a szakszervezet által a tagjának, a nyugdíjas tagjának, az említett magánszemélyek közeli hozzátartozójának, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának

ca) üdülési csekk/csekkek formájában juttatott jövedelemből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

cb) üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott jövedelemből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

d) a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére a szövetkezetekről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően az adóévben nem pénzben juttatott – egyébként adóköteles – jövedelem együttes értékéből személyenként a minimálbér havi összegének 50 százalékát meg nem haladó rész.

(3) Béren kívüli juttatásnak minősül a magánszemély javára átutalt munkáltatói/foglalkoztatói havi hozzájárulásból

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba a minimálbér 50 százalékát,

b) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba/önsegélyező pénztár(ak)ba együttesen a minimálbér 30 százalékát,

c) foglalkoztatói nyugdíjnyújtó intézménybe a minimálbér 50 százalékát

meg nem haladó rész akkor, ha a magánszemély nyilatkozik, hogy az adott jogcímen bevétele az adott hónapra más juttatótól nem volt, továbbá akkor, ha a juttató a hozzájárulás havonta, vagy – az adott hónapokra vonatkozó összegek közlésével – több hónapra előre, vagy utólagosan legfeljebb három hónapra utalja át egy összegben. Egyösszegű utalás esetében azt a magánszemélynél a közölt összegeknek megfelelő hónap(ok) szerinti juttatásnak kell tekinteni. A megállapított adót a kifizető a közölt összegeknek megfelelő hónapokra vonatkozó szabályok szerint és mértékkel, előre történő utalás esetén a juttatás közölt hónapjának, utólagos utalás esetén az utalás hónapjának kötelezettségeként vallja be és fizeti meg.

(4) A kifizető az adókötelezettség megállapításához a béren kívüli juttatásra vonatkozó rendelkezésekben foglalt feltételek általa nem ismert fennállását a magánszemélynek az adott juttatásra vonatkozó nyilatkozata alapján veszi figyelembe.

(5) Ha béren kívüli juttatásra vonatkozóan az adóhatóság a feltételek fennállásának hiányát állapítja meg, a jogkövetkezményeket – ha nem rendelkezik a magánszemély nyilatkozatával – a kifizető viseli. Ha az adóhiány a magánszemély valótlan nyilatkozatának a következménye, illetve a magánszemély a nyilatkozat átadását nem tudja igazolni, akkor az adóhiányt és jogkövetkezményeit a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell viselnie.

(6) E § alkalmazásában

a) munkáltatónak minősül a társas vállalkozás is;

b) munkavállalónak minősül a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállaló és a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagja is;

c) üdülőnek minősül a nem üzleti célú közösségi szabadidős szálláshely-szolgáltatásról szóló kormányrendelet szerint üdülőként nyilvántartásba vett szálláshely;

d) a munkáltató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőnek kell tekinteni a munkáltató cégnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásának, költségvetési szerv esetében felügyeleti szerv és miniszter irányítása alatt álló szerv tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőt is;

e) a Magyar Tudományos Akadémia által fenntartott üdülőkben nyújtott szolgáltatás esetében a Magyar Tudományos Akadémia munkáltatónak, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a tudományos fokozattal rendelkező személy is munkavállalónak minősül;

f) a Széchenyi Pihenő Kártya az arra jogosult intézmény által kibocsátott olyan fizetési eszköz, amellyel a munkavállalónak a munkáltató által utalt támogatás terhére – az arra felhatalmazott és a rendszerbe bevont szolgáltatóknál – szolgáltatások vásárolhatók;

g) iskolakezdési támogatásnak minősül az juttatás, amelyet a munkáltató a közoktatásban (vagy bármely EGT-államban ennek megfelelő oktatásban) részt vevő gyermekre, tanulóra tekintettel a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló

számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában juttat, feltéve, hogy a juttatásban részesülő magánszemély a juttató olyan munkavállalója, aki az említett gyermeknek, tanulónak a családok támogatásáról szóló törvény, vagy bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi pótlék juttatásra, vagy hasonló ellátásra jogosult szülője, gyámja (ide nem értve a gyermekvédelmi gyámot), vagy e szülőnek, gyámnak (ide nem értve a gyermekvédelmi gyámot) vele közös háztartásban élő házastársa;

h) iskolarendszerű a képzés, ha az abban részesülő a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban áll."

27. § (1) Az Szja tv. 76. § (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a nyereség nem pénz, hanem más vagyoni érték, a kifizetőt terhelő adó alapja a nyereség szokásos piaci értékének 1,19-szerese.”

(2) Az Szja tv. 76. §-a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (3) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni a nyilvánosan, bárki számára azonos feltételekkel meghirdetett vetélkedő, verseny nem pénzben kapott díjára, ha az egyébként nem minősül az (1) bekezdésben említett nyereségnek.”

28. § Az Szja tv. 80. § *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza)

„*d)* a Széchenyi Pihenő Kártya kibocsátásának és felhasználásának részletes szabályait;”

29. § Az Szja tv. a következő 84/D–84/K. §-okkal egészül ki:

„84/D. § A 44/A. § (1) bekezdése *c)* pontjának az adó- és járulék törvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezéseit a 2010. évi adóról való rendelkezésnél is figyelembe lehet venni.

84/E. § A 49/A. § (6) bekezdésének és a *11. számú melléklet* nyitó szövegének az adó- és járulék törvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezése a 2010. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazható, ha az a magánszemély számára kedvezőbb.

84/F. § Az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás személyes közreműködő tagja 2010. évi adókötelezettségére az e törvény kivét-kiegészítésre, személyes közreműködői díj-kiegészítésre vonatkozó 2010. december 31-én hatályos rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

84/G. § (1) A 8. § rendelkezéseit a (2)–(5) bekezdésben foglalt figyelembevételével kell alkalmazni.

(2) A 2006. szeptember 1-je előtt megkötött betét-, folyószámla-, bankkártya- és takarékbetét- szerződések esetében

a) határozott időtartamú kamatperiódus esetén

aa) a 2006. szeptember 1-je előtt indult teljes kamatperiódusra 2010. december 31-ét követően jóváírt (kifizetett) kamat után az adó mértéke nulla százalék;

ab) a 2006. augusztus 31-ét követően indult (induló) teljes kamatperiódus(ok)ra 2010. december 31-ét követően jóváírt (kifizetett) kamat után az adót a 8. § szerint kell megállapítani;

b) határozott időtartamú kamatperiódus hiányában

ba) a 2011. január 1-je előtt megszolgált, ezen időpontot követően jóváírt (kifizetett) kamat után az adó mértéke nulla százalék;

bb) a 2010. december 31-ét követően megszolgált, jóváírt (kifizetett) kamat után az adót a 8. § szerint kell megállapítani.

(3) Az adó mértéke nulla százalék

a) a 65. § (1) bekezdés *bb*) alpontjában említett esetben, ha az értékpapír megszerzése,

b) a 65. § (1) bekezdés *d*) pontjában említett esetben, ha a biztosítási szerződés megkötése

2006. szeptember 1-jét megelőzően történt, figyelembe véve, hogy ezt a rendelkezést biztosítási szerződés esetében nem lehet alkalmazni a díjtartalék azon részének és azzal arányos hozamának kivonására, amely a szerződés szerint elvárt díjon felüli díj (így különösen az eseti, a rendkívüli, a soron kívül díj) 2010. december 31-ét követő befizetése révén keletkezett, azzal, hogy az utóbbi díjbefizetések tekintetében a szerződéskötés napjának a 2010. december 31-ét követő első befizetés napját kell tekinteni.

(4) A (2)–(3) bekezdésben nem említett esetekben – feltéve, hogy a kamatjövedelem keletkezésének alapjául szolgáló ügyletet, szerződést 2006. augusztus 31-éig megkötötték – az ügylet, szerződés alapján a 2006. augusztus 31-ét követően elsőként megszerzett bevételre az e törvény 65. §-ának a 2006. augusztus 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A 67/A. § (5) bekezdésének rendelkezése alapján az árfolyamnyereségre irányadó szabályok alkalmazása során a magánszemély a 2006. augusztus 31-én tulajdonában lévő értékpapír átruházása esetén az értékpapír megszerzésére fordított érték meghatározására választhatja a 2006. augusztus hónap utolsó tőzsdenapjának az adott értékpapírra vonatkozó záró árfolyamát.

84/H. § A lakáscélú felhasználásra a munkáltató által nyújtott támogatás adómentessége *1. számú melléklet* 2.7. pontja szerinti értékhatárának megállapításához a 2010. január 1-jét követően nyújtott támogatásokat kell figyelembe venni.

84/I. § Az e törvényt módosító törvények átmeneti rendelkezései alapján igénybe vehető adókedvezményeket a magánszemély az említett átmeneti rendelkezések szerint, de legfeljebb a 2015. évi adójával szemben érvényesítheti.

84/J. § Ha a magánszemély az ingatlan-bérbeadási vagy egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenységéből származó bevételére a 3. §-nak a az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénnyel és az adó- és járulék-törvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 17. pontja alapján az önálló tevékenységből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, a 17. § (3) bekezdésének és a 18. § (1) bekezdésének az adó- és járulék-törvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezéseit a 2010. évi adókötelezettsége megállapításánál is alkalmazhatja.

84/K. § Az 50. § (9) bekezdésének és a 11. számú melléklet nyitó szövegrésze harmadik bekezdésének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezéseit a 2010. évre vonatkozóan is alkalmazni lehet.”

30. § Az Szja tv. 1. és 11. számú mellékletei e törvény 1. és 2. számú mellékletei szerint módosulnak.

31. § Az Szja tv.

1. 3. § 5. pontjában a „12 százalék” szövegrész helyébe a „10 százalék” szöveg, 10. pontjában az „utazást; továbbá” szövegrész helyébe az „utazást, de ide nem értve az olyan utazást, amelyre vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti; továbbá”, szöveg, 14. pontjában az „a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásra” szövegrész helyébe az „a béren kívüli juttatásra [71. §]” szöveg, 28. pontjában az „Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből” szövegrész helyébe az „Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból (EMGA)” szöveg, 32. pontjának nyitó szövegrészeiben „a szokásos piaci értéket” szövegrész helyébe az „az ingó, ingatlan szokásos piaci értékét” szöveg, a „kiadás, amely” szövegrész helyébe a „kiadás is, amely” szöveg, 35. pontjában a „természetbeni formában,” szövegrész helyébe a „nem pénzben” szöveg, 43. pontjának b) alpontjában a „munkanélküli ellátásban” szövegrész helyébe az „álláskereső támogatásában” szöveg, a „munkanélküliek jövedelempótló támogatásában” szövegrész helyébe az „aktív korúak ellátásában” szöveg, 83. pontjában a „költégtérítését, az élelmezési költségtérítést, valamint ezen költségtérítés(ek) kiszámításához” szövegrész helyébe a „költégtérítését, valamint ezen költségtérítés kiszámításához” szöveg;

2. 4. § (2) bekezdésében a „ruházat” szövegrész helyébe a „munkaruházat” szöveg,

3. 7. § (1) bekezdés s) pontjában a „10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó” szövegrész helyébe az „az” szöveg;

4. 12. § záró szövegrészeiben a „magánszemély adókedvezményt” szövegrész helyébe a „magánszemély családi kedvezményt, adókedvezményt” szöveg;

5. 13. § (1) bekezdés f) pontjában az „adóelőleg-különbözet alapján meghatározott (12 százalék) adó” szövegrész helyébe a „különbözeti-bírság” szöveg, n) pontjában az „előleg-fizetési, vagy tételes egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége keletkezett” szövegrész helyébe a „előleg-fizetési kötelezettsége keletkezett” szöveg;

6. 14. § (3) bekezdés c) pontjában az „ellátás, belföldről származó nyugdíj címén” szövegrész helyébe az „ellátás címén” szöveg; az (5) bekezdés a) pontjában az „adóhatósági közreműködés nélkül” szövegrész helyébe az „önadózóként” szöveg, g) pontjában a „felvett összeg miatt” szövegrész helyébe a „felvett összeg vagy a nyugdíj-előtakarékossági számla tartós befektetési szerződéssel történő átalakítása miatt” szöveg;

7. 29. § (1) bekezdésében az „a (3)–(4) bekezdés alkalmazásában jövedelemnek a megállapított jövedelem 78 százalékát kell figyelembe venni” szövegrész helyébe az „a megállapított jövedelem 78 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni” szöveg;

8. 39. § (1) bekezdésében a „származó jövedelem az összevont” szövegrész helyébe a „származó, adóalap-kiegészítéssel növelt jövedelem az összevont” szöveg;

9. 40. §-át megelőző alcímében az „és családi kedvezmények” szövegrész helyébe a „kedvezmény” szöveg;

10. 44/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban a „30 százaléka” szövegrész helyébe a „20 százaléka” szöveg, c) pontjában az „egészségpénztár tagjaként” szövegrész helyébe az „egészségpénztár, önszegélyező pénztár tagjaként” szöveg, cb) alpontjában a „külön kormányrendeletben” szövegrész helyébe a „külön törvényben” szöveg;

11. 44/B. § (1) bekezdésében az „összeg 30 százalékanak” szövegrész helyébe az „összeg 20 százalékanak” szöveg;

12. 47. § (1) bekezdésében az „a (3) bekezdés” szövegrész helyébe az „az (5)–(6) bekezdés” szöveg, a (2) bekezdés aa), ab), ca) és cb) alpontjaiban az „elszámolható költség” szövegrész helyébe az „elszámolható költség, költséghányad” szöveg;

13. 49/B. § (16) bekezdés a) pontjában a „jövedelemadót, valamint” szövegrész helyébe a „jövedelemadót [49/B. § (9) bekezdés], valamint” szöveg, b) pontjában az „után 25 százalékos mértékkel a vállalkozói osztalékalap utáni adót, továbbá” szövegrész helyébe az „után a vállalkozói osztalékalap utáni adót [8. §], továbbá” szöveg;

14. 49/C. § (2) bekezdés a) pontjában a „kivéve, ha azt az egyéni vállalkozó természetbeni juttatásként nyújtja” szövegrész helyébe a „kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást” szöveg, (7) bekezdésében a „– kivéve abból a kivét-kiegészítést – az adó 25 százalék. Az” szövegrész helyébe az „az” szöveg;

15. 50. § (4) bekezdésében, 53. § (1) bekezdés c) pontjában és a (3) bekezdés k) pontjában az „az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet” szövegrész helyébe az „a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet” szöveg;

16. 57/A. § (1) bekezdésében a „vállalkozói tevékenység keretében – üdülés, pihenés céljából közvetlenül magánszemély(ek)nek szálláshelyet nyújt ugyanazon magánszemélynek” szövegrész helyébe a „vállalkozóként – a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenység keretében nyújt szálláshelyet” szöveg;

17. 58. § (7) bekezdésében az „az 50 ezer forintot” szövegrész helyébe az „a 32 ezer forintot” szöveg;

18. 60. § (1) bekezdésében az „ingatlan, továbbá” szövegrész helyébe az „ingatlan (ingatlanrész), továbbá” szöveg, (3) bekezdésének nyitó szövegrészében az „épített-ingatlan helyett létesített (újjaépített) épített-ingatlan” szövegrész helyébe az „épített-ingatlan helyett létesített (újjaépített, leválasztott, megosztott) épített-ingatlan” szöveg, a) pontjában az „újjaépítés” szövegrész helyébe a „létesítés” szöveg, b) pontjában a „szerzési időponttal és az épített-ingatlan, illetőleg az alapterület-bővítés bevétel-része” szövegrész helyébe a „szerzési időponttal és – esetenként külön-külön – a ráépítés, létesítés, alapterület-növelés bevétel-része” szöveg, (4) bekezdésében a „nem állapítható meg, az átruházás” szövegrész helyébe a „nem állapítható meg, illetve nem történt meg, az átruházás” szöveg;

19. 62. § (1) bekezdésének nyitó szövegrészében a „bevételből le kell vonni” szövegrész helyébe a „bevételből (a szerzés időpontja szerint megosztott bevételből) le kell vonni” szöveg, c) pontjában az „az átruházással” szövegrész helyébe az „a szerzési időponthoz tartozó bevételrész arányában az átruházással” szöveg;

20. 64/A. § (1) bekezdésében a „jövedelem – ha az nem adómentes – után az adó mértéke 25 százalék, egyebekben pedig” szövegrész helyébe az „adóköteles jövedelem megállapítására” szöveg;

21. 65. § (1) bekezdés c) pontjában az „*az az összeg, amelyből a (2) bekezdés szerinti adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével (a nyereséyalappal) egyezik meg*” szövegrész helyébe az „*adó alapja a vagyoni érték szokásos piaci értékének (a nyereséyalapnak) 1,19-szerese*” szöveg, d) pontjának db) alpontjában a „*díjtartaléknak a kivonás előtti*” szövegrész helyébe a „*díjtartaléknak (ideértve e törvény alkalmazásában a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások biztosítástechnikai tartalékát is) a kivonás előtti*” szöveg, d) pontjának záró szövegében a „*nem vehető figyelembe az arányosított díjrészek az a része, amely a korábban már arányosított díjrészekkel együtt a befizetett díj(ak) együttes összegét meghaladja (figyelembe vehető rész hiányában a viszonyítási alap nulla)*” szövegrész helyébe az „*az ismételt arányosítást a befizetett díjnak a korábbi díjtartalék-kivonásoknál már figyelembe vett, arányosított díjakkal csökkentett részére kell elvégezni*” szöveg, a (3) bekezdés a) pontjának záró szövegében a „*felhalmozott, továbbá*” szövegrész helyébe a „*fizetett díj és az arra arányosan számított hozam terhére, továbbá*” szöveg, a „*régebben felhalmozott díjtartalék terhére*” szövegrész helyébe a „*régebben fizetett díj és az arra arányosan számított hozam terhére*” szöveg;”

22. 67/A. § (3) bekezdésének nyitó szövegében „*szolgáltatóval*” szövegrész helyébe a „*szolgáltatóval, vagy befektetési szolgáltató közreműködésével*” szöveg és a „*ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek*” szövegrész helyébe a „*bármely esetben akkor, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, ide nem értve az olyan ügyletet, amelynek teljesítése a befektetési szolgáltatót megbízó, és/vagy az általa képviselt felek (a magánszemély, és/vagy vele akár közvetve is érdekközösségben lévő bármely személy) által meghatározott – a szokásos piaci értéktől eltérő – ár alkalmazásával történik*” szöveg, b) pontjában a „*szolgáltatóval*” szövegrész helyébe a „*szolgáltatóval, vagy befektetési szolgáltató közreműködésével*” szöveg;

23. 67/B. § (1) bekezdésében az „*ideértve*” szövegrész helyébe az „*ide nem értve abból az árfolyamnyereségnek minősülő részt [67/A. § (9) bekezdés], de ideértve*” szöveg, (4) bekezdésének a) pontjában a „*megszűnésekor*” szövegrész helyébe a „*megszűnés esetén*” szöveg, a „*napján*” szövegrészek helyébe a „*napjára*” szövegek, b) pontjában a „*megszakításakor*” szövegrész helyébe a „*megszakítás esetén*” szöveg, záró szövegrészeiben a „*kell megállapítani*” szövegrész helyébe az „*az említett napra vonatkozó állapot szerint kell megállapítani*” szöveg, (5) bekezdésének a) pontjában, ba), bb), bc) alpontjában, c) pontjában a „*napján*” szövegrész helyébe a „*napjára*” szöveg, c) pontjában a „*20 százalék*” szövegrész helyébe a „*16 százalék*” szöveg;

24. 72. § (2) bekezdésében az „*utáni adó mértéke a kamatkedvezmény 54 százaléka*” szövegrész helyébe az „*adóalapja a kamatkedvezmény 1,19-szerese*” szöveg;

25. 74/A. § (4) bekezdés a) pontjában a „*szerinti adót*” szövegrész helyébe a „*szerinti, a 2010. december 31-ét követő kifizetés esetén az adó mértéke szerinti adót*” szöveg; (5) bekezdés a) pontjában a „*33 százalék*” szövegrész helyébe a „*16 százalék*” szöveg, záró szövegében a „*bérleti díja után*” szövegrész helyébe a „*bérleti díja 1,19-szerese után*” szöveg;

26. 75. § (1) bekezdésében az „*a társasüdülő (a továbbiakban együtt: társasház) tulajdonostársainak közössége által*” szövegrész helyébe az „*a társasüdülő tulajdonostársainak közössége (a továbbiakban együtt: társasház) által*” szöveg, (3) bekezdésében a „*(4) bekezdés*” szövegrész helyébe a „*(4) és (6) bekezdés*” szöveg, (5) bekezdésében a „*kell tekinteni, amely után az adó mértéke 25 százalék*” szövegrész helyébe a „*kell tekinteni*” szöveg, (6) bekezdésében a „*49. §-a (17) bekezdésének*” szövegrész helyébe a „*46. §-a (10) bekezdésének*” szöveg;

27. 76. § (2) bekezdésében az „adó összege 25 százalék, amelyet” szövegrész helyébe az „adót” szöveg;

28. 77. § (1) bekezdésében a „jövedelem, amely után az adó mértéke 25 százalék” szövegrész helyébe a „jövedelem” szöveg;

29. 81/A. §-ában az „adatairól negyedévenként a negyedévet követő hó 20-áig” szövegrész helyébe az „adatairól és az igazolványban szereplő adatok változásáról havonta” szöveg;

30. 1. számú melléklete 3.3. alpontjában a „magánszemély által természetben megszerzett bevétel” szövegrész helyébe a „magánszemélynek, valamint munkavállalói-érdekképviselői szervezet által magánszemélynek – nem pénzben történő juttatás esetén – a juttató által az adóévben nyújtott ilyen támogatás értékéből a minimálbér összegét meg nem haladó rész, vagy orvosi javaslat alapján a fogyatékoságával, gyógyításával összefüggésben adott termék, szolgáltatás értéke, – pénzben történő juttatás esetén – legfeljebb a minimálbér 50 százalékát meg nem haladó összegben havonta adott támogatás” szöveg, 4.6. alpontjában az „és a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter által adományozott” szövegrész helyébe az „a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter és az egyházak központi szerve által adományozott” szöveg, 7.1. alpontjában a „vagyon érték, a magánszemély által” szövegrész helyébe a „vagyon érték – ide nem értve az örökösök által az örökölt jog érvényesítése révén megszerzett jövedelmet azzal, hogy az ilyen módon megszerzett bevételből a jövedelem megállapítása során levonható a jognak az illeték megállapítása során figyelembe vett része – , a magánszemély által” szöveg, 7.11. alpontjában a „számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását)” szövegrész helyébe a „számítógép-használat”, 8. pontjában a „természetbeni” szövegrész helyébe a „nem pénzben kapott” szöveg; 8.21. alpontjában a „meghatározott közlekedési kedvezmény, amely után a kifizető fogyasztói árkiegészítésben nem részesül” szövegrész helyébe a „meghatározott, adómentes természetbeni juttatásnak minősülő, fogyasztói árkiegészítést nem tartalmazó közlekedési kedvezmény” szöveg;”

31. 2. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezetének 7. pontjában a „kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja” szövegrész helyébe a „kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást” szöveg;

32. 3. számú melléklete nyitó szövegének harmadik bekezdésében az „átalányban értékcsökkenést, valamint a mezőgazdasági őstermelő:

a) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

b) e tevékenységének megkezdése előtt - legfeljebb három évvel korábban - beszerzett, és utóbb e tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti” szövegrész helyébe az „átalányban az értékcsökkenést” szöveg, I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 11. pontjában az „az üzlet, a műhely, a gazdasági épület” szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti telephely” szöveg, az „alapulvételeivel” szövegrész helyébe az „alapulvételeivel (a közüzemi számlák esetében a házastárs nevére szóló számla alapján is)” szöveg, IV. A járművek költsége fejezetének 1. pontjában a „saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – jármű” szövegrész helyébe a „saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett jármű (ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát képező, illetve a házastárs által zárt végű lízingbe vett járművet is)” szöveg;

33. 5. számú mellékletének első mondatában a „9/A. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „10. § (1) bekezdésében” szöveg;

34. 10. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezete 6. pontjának a) alpontjában a „természetbeni juttatásként” szövegrész helyébe az „adófizetési kötelezettség mellett, magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül” szöveg, 7. pontjában a „kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja” szövegrész helyébe a „kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást” szöveg;

35. 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 6. pontjában a „baleseti járulék” szövegrész helyébe az „egészségügyi szolgáltatási járulék” szöveg, 12. pontjában az „50 százaléka)” szövegrész helyébe az „50 százaléka) azzal, hogy kizárólag a közüzemi számlák esetében a házastárs nevére szóló számla is elfogadható” szöveg, 17. pontjában az „adott természetbeni juttatásra” szövegrész helyébe a „nem pénzben juttatott vagyoni értékre” szöveg, 22. pontjában a „megsemmisülést, az ellenszolgáltatás nélküli átengedést is” szövegrész helyébe a „megsemmisülést is” szöveg, a III. Járművek költsége fejezetének 1. pontjában a „„saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – kizárólag üzemi célú jármű” szövegrész helyébe a „saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett kizárólag üzemi célú jármű (ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát képező, illetve a házastárs által zárt végű lízingbe vett járművet is)” szöveg

lép.

32. § Hatályát veszti az Szja tv.

1. 2. § (7) bekezdése;

2. 3. § 4. pontjának m) alpontja, 17. pontjában a „az ingatlan-bérbeadásból származó jövedelemre, vagy” szövegrész, 21. pontjának d) alpontjában a „vállalkozói járadék,” szövegrész, 32. pontjának b) alpontjában az „a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés céljából történt, és/vagy” szövegrész, 46., 52., 60., 62., 72., 82. és 86. pontjai;

3. 3/A. §-a;

4. 7. § (1) bekezdés s) alpontjában a „69. § (10) bekezdésének rendelkezéseiben meghatározott” szövegrész, z) alpontja;

5. 13. § (1) bekezdés k) pontja;

6. 14. § (1) bekezdésében a „vagy mellékszolgáltatás teljesítésére” szövegrész, (5) bekezdés b) és d) pontjai;

7. 16. § (5)–(9) bekezdései;

8. 24. § (2) bekezdésében a „– figyelemmel az átmeneti rendelkezésekre is –” szövegrész;

9. 25. § (2) bekezdés bb) alpontjában a „hétvégi” szövegrész, (5)–(8) bekezdései;

10. 26. § (2)–(4) bekezdései;

11. 28. § (1) bekezdés a) pontja és (9) bekezdése;

12. 29. § (1) bekezdésében az „Az adóterhet nem viselő járandóságot a kifizetése (juttatása) időpontja szerint kell adóalapként figyelembe venni.” szövegrész, (2) bekezdésének b) pontja, (3) bekezdésében a „– kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság –” szövegrész;

13. 30. §-a és az azt megelőző alcím;

14. 34. §-a és az azt megelőző alcím;

15. 40. § (3)–(12) bekezdései;

16. 41. §-a;
 17. 42. §-a és az azt megelőző alcím;
 18. 43. §-a;
 19. 44. §-a és az azt megelőző alcím;
 20. 46. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja;
 21. 47. § (5) bekezdés *a)* pontjában a „– kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság –” szövegrész;
 22. 49/B. § (14) bekezdés *d)* pontjában az „*a természetbeni juttatás formájában történő átadást,*” szövegrész;
 23. 58. § (6) bekezdésében és 63. § (1) bekezdésében az „*adó mértéke 25 százalék. Az*” szövegrész;
 24. 60. § (3) bekezdés *a)* pontjában a „*62. § (1) bekezdésének b)–c) pontjában említett költségekkel csökkentett*” szövegrész;
 25. 64/A. § (4) bekezdésében az „*(1) bekezdésben említett*” szövegrész, (6) bekezdésének *c)* pontja;
 26. 65. § (2) bekezdésében az „*adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben az adó a vagyoni érték szokásos piaci értékének (nyereménybetét esetében a nyereményalap) egynegyede. Az*” szöveg, (9) bekezdése;
 27. 65/A. § (2) bekezdése;
 28. 65/B. § (2) bekezdése;
 29. 66. § (1) bekezdésében a „– *pl. osztalékból megállapított személyes közreműködői díj-kiegészítésként* –” szöveg, (2) és (5) bekezdései;
 30. 67. § (2) és (10) bekezdései;
 31. 67/A. § (2) bekezdése;
 32. 68. § (6) bekezdése;
 33. 72/A. §-a és az azt megelőző alcím;
 34. 73. §-a és az azt megelőző alcím;
 35. 74. §-a és azt megelőző alcím;
 36. 75. § (2) bekezdésében a „*(kivéve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt)*” szövegrész, (8) bekezdése;
 37. 77/A. § (1) bekezdésében az „*Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.*” szöveg;
 38. 77/B. § (6) bekezdésében az „*A nem pénzben megszerzett bevételre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.*” szöveg, (10) bekezdésének *a)* pontja;
 39. 82. § (3) bekezdése;
 40. 1. számú melléklete 2. pontjának 2.4. alpontja.
33. § (1) Hatályukat veszti az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény 223. §-ának (12)–(14) bekezdései.
- (2) Hatályát veszti a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 46. §-ának (6) bekezdése.

2. A közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény módosítása

34. § Nem lép hatályba a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 12. § (2) bekezdése.

35. § Hatályát veszti a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 224. § (2) bekezdése.

3. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

36. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 2. § (2) bekezdése a következő *k*) ponttal egészül ki:

/Belföldi illetőségű adózó a belföldi személyek közül/

„*k*) az európai kutatási infrastruktúráért felelős konzorcium (ERIC).”

37. § A Tao tv. 7. §-a (1) bekezdésének *z*) pontja helyébe a következő rendelkezés:

(Az adózás előtti eredményt csökkenti)

„*z*) a kiemelkedően közhasznú besorolással rendelkező szervezetnek vagy közhasznú, kiemelkedően közhasznú besorolással rendelkező közhasznú szervezettel kötött tartós adományozási szerződés keretében, a közhasznú szervezetekről szóló törvényben nevesített közhasznú tevékenység, a kiemelkedően közhasznú besorolást megalapozó közfeladat támogatására, vagy a Magyar Kármentő Alapnak az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értékének, térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értékének

1. 50 százaléka kiemelkedően közhasznú szervezet és a Magyar Kármentő Alap támogatása esetén,

2. 20 százaléka tartós adományozási szerződés esetén,

de együttesen legfeljebb az adózás előtti eredmény összege,”

38. § A Tao tv. 18. § (2) bekezdése új *d*)-*e*) pontokkal egészül ki, továbbá a jelenlegi *d*) pont számozása *f*) pontra változik és egyidejűleg a következőképpen módosul:

/A szokásos piaci árat a következő módszerek valamelyikével kell meghatározni: /

„*d*) ügyleti nettó nyereségen alapuló módszerrel, amely azt a – megfelelő vetítési alagra (költségek, árbevétel, eszközök) vetített – nettó nyereséget vizsgálja, amelyet az adózó az ügyleten realizál;

e) nyereségmegosztásos módszerrel, amelynek során az ügyletből származó összevont nyereséget gazdaságilag indokolható alapon olyan arányban kell felosztani a kapcsolt vállalkozások között, ahogy független felek járnának el az ügyletben;

f) egyéb módszer alapján, ha a szokásos piaci ár az *a*)-*e*) pontokban foglaltak alapján nem határozható meg.”

39. § A Tao tv. 19. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A társasági adó a pozitív adóalap 10 százaléka.”

40. § A Tao tv.

a) 4. § 11. pontjának nyitó szövegrészében és *c*) alpontjában a „19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát” szövegrész helyébe a „10 százalékot” szöveg;

b) 4. § 39. pontjában az „SZJ 92.31.21.0 Előadóművészet, az SZJ 92.34.13.0 számból a Bábshínházi előadás” szövegrész helyébe a „a TESZOR 90.01. Előadóművészet, a TESZOR 93.2. Egyéb szórakoztatás, szabadidős tevékenységből a bábshínházi előadás” szöveg;

c) 6. § (3) bekezdésében az „adó alapja a külföldi szervezetnél a 15. §-ban, az” szövegrész helyébe az „adó alapja az” szöveg;

d) 7. § (1) bekezdés dz) pontjában az „adóévi árfolyamnyeresége, feltéve” szövegrész helyébe az „adóévi árfolyamnyeresége, továbbá a bejelentett részesedés nem pénzübeli vagyoni hozzájárulásként történő kivezetése következtében az elszámolt bevételnek az elszámolt ráfordítást meghaladó része, feltéve” szöveg;

e) 7. §-ának (7) bekezdésében a „ha rendelkezik a közhasznú szervezet, a kiemelkedően közhasznú szervezet által” szövegrész helyébe a „ha rendelkezik a közhasznú szervezet, a kiemelten közhasznú szervezet vagy a Magyar Kármentő Alap által” szöveg;

f) 7. § (12) bekezdés a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

g) 7. § (17) bekezdésében a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

h) 7. § (20) bekezdésében a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

i) 8. § (1) bekezdés ud) alpontjában a „természetbeni juttatásként” szövegrész helyébe a „juttatásként” szöveg;

j) 15/A. § (6) bekezdésében a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

k) 26. §-ának (10) bekezdésében a „az 50 millió” szövegrész helyébe a „a 100 millió” szöveg;

l) 28. §-ának (2) bekezdésében a „ne tartalmazza

a) a külföldön adóztatható jövedelmet, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik, és

b) a külföldről származó kamatjövedelmet.” szövegrész helyébe a „ne tartalmazza a külföldön adóztatható jövedelmet, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.” szöveg;

m) 28. §-ának (4) bekezdésében a „a bevétel – kamatjövedelem esetén a kamat 75 százaléka – és az e bevétel megszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető költségek, ráfordítások különbözete, módosítva az adózás előtti eredményt növelő, csökkentő tételekkel” szövegrész helyébe a „megállapításánál kell figyelembe venni az e bevétel megszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető költségeket, ráfordításokat, adózás előtti eredményt módosító tételeket” szöveg;

n) 3. számú melléklet A) fejezet 12. pontjában a „természetbeni juttatás;” szövegrész helyébe a „juttatás;” szöveg;

o) 3. számú melléklet B) fejezet 2. pontjában a „bárkinek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott természetbeni juttatás, továbbá a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint természetbeni juttatásnak minősülő áruminta, ha az nem tartós használatra rendelt dolog és mennyisége nem éri el a kereskedelemben forgalmazott/forgalmazható legkisebb mennyiséget;” szövegrész helyébe a „magánszemélynek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti juttatás,

továbbá a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti áruminta;” szöveg;

p) 3. számú melléklet B) fejezet 3. pontjában a „*természetbeni juttatás*” szövegrész helyébe a „*juttatás*” szöveg

lép.

41. § A Tao tv. 29/F. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az a közhasznú társaság, amelynek kényszer-végelszámolását a cégbíróság 2009. június 30-át követően indult törvényességi felügyeleti eljárás keretében rendelte el, nem alkalmazza a 16. § (1) bekezdés c) pontjának rendelkezéseit, valamint adózás előtti eredményét csökkenti a kényszer-végelszámolásra tekintettel elszámolt bevétel összegével.”

42. § A Tao tv. a következő 29/N. §-sal egészül ki:

„29/N. § E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évitörvénnyel módosított 7. § (1) bekezdésének z) pontjának és (7) bekezdésének rendelkezéseit a 2010-ben kezdődő adóévben adott – felsorolt – juttatásokra lehet alkalmazni.

43. § A Tao tv. a következő 29/O. §-sal egészül ki:

„29/O. § E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évitörvénnyel módosított 26. §-a (10) bekezdésének rendelkezéseit a 2010. december 16-át követően teljesítendő adóelőleg kiegészítésre – ideértve az eltérő üzleti évet választó adózó által teljesítendő adóelőleg kiegészítést is – alkalmazni kell.”

44. § Hatályát veszti a Tao tv. 2. § (4) bekezdés *b)* pontja, 8. § (2) bekezdése, 15. §-a és 19. § (3)–(4) bekezdése.

4. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

45. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. § (8) bekezdése a következők szerint módosul, valamint ugyanezen § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (3) bekezdés *a)* pontja szerinti folyamatos tevékenység végzésére, az *e)* pontban meghatározott bevétel elérésére, valamint – feltéve, hogy más e törvény szerinti adóalanyiságot eredményező tevékenységet nem folytat – az (5) bekezdés *e)* pontjában meghatározott kötelezettség teljesítésére irányuló feltétel nem vonatkozik arra az egyéni vállalkozóra, aki tevékenységét szünetelteti, továbbá arra, aki a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segélyben vagy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási díjban részesül.

(9) Az adózó a szünetelést – a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg – az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal, hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.”

46. § 45. § Az Eva tv.

a) 3. §-ának (2) bekezdésében az „Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély adóalany tevékenységét cselekvőképességének

elvesztését követően” szövegrész helyébe *„Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély adóalany tevékenységét cselekvőképességének korlátozását vagy elvesztését követően*” szöveg;

b) 18. §-ának (3) bekezdésében *„a (2) bekezdés szerinti összeg 25 százaléka”* szövegrész helyébe *„a (2) bekezdés szerinti összeg 16 százaléka”* szöveg;

c) 18. §-ának (6) bekezdésében *„a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezései szerint – a személyi jövedelemadót 44 százalékos mértékkel megállapítja”* szövegrész helyébe *„egyes, a kifizetőt terhelő adó mellett adható juttatásokra vonatkozó rendelkezései szerint – a személyi jövedelemadót megállapítja”* szöveg lép;

d) 18. §-a (11) bekezdésének b) pontjában *„a természetbeni juttatásként”* szövegrész helyébe *„egyes, a kifizetőt terhelő adó mellett adható juttatásként”* szöveg;

e) 19. §-ának (1) bekezdésében *„a (16) bekezdés a)-d) pontjában és a 19. § (5) bekezdésében foglaltakat”* szövegrész helyébe *„a (16) bekezdés a)-d) pontjában és – a 2010. június 30-án hatályos – 19. § (5) bekezdésében foglaltakat”* szöveg

lép.”

II. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

5. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

47. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 12. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha]

„d) a gáz Közösség területén levő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli, a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli, valamint a villamos energia értékesítésére a 34. vagy 35. § alkalmazandó;”

48. § Az Áfa tv. 34. és 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § (1) Ha adóalany-kereskedő részére

a) gáz Közösség területén levő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli,

b) hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli, valamint

c) villamos energia

értékesítése történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany-kereskedő gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Adóalany-kereskedő az, aki (amely) gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia továbbértékesítésével főtevékenységként foglalkozik, és akinek (amelynek) saját felhasználása (fogyasztása) e termékekből elhanyagolható mértékű.

35. § (1) Ha a 34. § (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott termékértékesítések közül bármely nem adóalany-kereskedő részére történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a beszerző azt ténylegesen felhasználja (elfogyasztja).

(2) Ha a beszerző a gázt, a hő- vagy hűtési energiát, valamint a villamos energiát egészben vagy részben nem használja fel (nem fogyasztja el), az (1) bekezdés alkalmazásában a fel nem használt (el nem fogyasztott) gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia

tényleges felhasználási (elfogyasztási) helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a beszerző gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig azt a helyet, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

49. § Az Áfa tv. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § Adóalany részére nyújtott olyan szolgáltatások esetében, amelyek kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási, sport- vagy más hasonló eseményekre, rendezvényekre (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók) való belépést biztosítják, ideértve az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is, a teljesítés helye az a hely, ahol az eseményt, rendezvényt ténylegesen megrendezik.”

50. § Az Áfa tv. 43. § (1) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

(A következő, nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik:)

„*d*) kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók rendezése), ideértve ezek szervezését is, valamint az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is.”

51. § Az Áfa tv. 46. § (2) bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e § alkalmazása alá tartozó szolgáltatások a következők:)

„*h*) a Közösség területén levő földgázrendszerhez vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózathoz, hő- vagy hűtési hálózathoz, villamosenergia-rendszerhez való csatlakozás, egyéb hozzáférés biztosítása, valamint ilyen rendszeren, hálózaton keresztül földgáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia szállítása (átvitele), elosztása, továbbá más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások;”

52. § Az Áfa tv. 77. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó alapja utólag csökken abban az esetben is, ha)

„*b*) a termék 10. § *a*) pontja szerinti értékesítése, a bérbeadás vagy a vagyoni értékű jog időleges használatának átengedése akár az ügyletben érintett bármely félnek felróható okból, akár a tevékenységi körükön kívül eső elháríthatatlan okból meghiúsul, és a felek az ügylet kötése előtti helyzetet állítják helyre, vagy ha ez nem lehetséges, az ügyletet a meghiúsulás bekövetkezéséig terjedő időre hatályosként elismerik;”

53. § Az Áfa tv. 78. §-a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdést kell megfelelően alkalmazni abban az esetben is, ha az adó alapjának utólagos csökkenése azért nem eredményez fizetendőadó-csökkenést, mert az ügylet – e törvény rendelkezései szerint – mentes az adó alól.”

54. § (1) Az Áfa tv. 85. § (1) bekezdése a következő *p*) ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„*p*) a közös cél elérése érdekében együttműködő közösség (a továbbiakban: együttműködő közösség) által a közös cél elérésére nyújtott szolgáltatás az együttműködő közösség tagjának, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

pa) az együttműködő közösség tagja nem adóalany, vagy a szolgáltatás igénybevétele során nem adóalanyi minőségében jár el, vagy

pb) a szolgáltatás igénybevétele az együttműködő közösség adóalany tagjának kizárólag olyan, az *a)-o)* pont vagy a 86. § (1) bekezdése szerint mentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében történik, amelyhez kapcsolódóan az együttműködő közösség adóalany tagját adólevonási jog egészben vagy részben nem illeti meg, továbbá

pc) az ellenérték, amelyet az együttműködő közösség kap vagy kapnia kell, nem több annál, mint a nála ezzel összefüggésben felmerült igazolt költség, valamint

pd) az ellenérték göngyöltett összege nem haladja meg azt a vagyoni hozzájárulást, amelyet az együttműködő közösség tagjának kell a közös cél elérése érdekében az együttműködő közösségnek rendelkezésre bocsátania.”

(2) Az Áfa tv. 85. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E § és a 85/A. § alkalmazásában

a) együttműködő közösség:

aa) az együttműködő közösség leendő tagjai által a közös cél elérésére, a Ptk. rendelkezései szerint létrehozott polgári jogi társaság, amelynek kizárólag e cél elérésére szolgáló adóalanyisága – e törvény egyéb rendelkezéseitől függetlenül – valamennyi szerződő fél közös, kifejezett és egybehangzó írásos kérelmére az állami adóhatóság engedélyével, annak jogerőre emelkedésének napjával jön létre, vagy

ab) az a személy, szervezet, aki (amely) egyébként adóalany;

b) együttműködő közösség tagja: az a személy, szervezet, aki (amely) az *a)* pont

ba) aa) alpontja szerinti együttműködő közösséget létrehozó polgári jogi társaság tagja,

bb) ab) alpontja szerinti együttműködő közösséggel névre szóló tulajdonosi (tagsági) jogviszonyban áll.”

55. § Az Áfa tv. a 85. § után a következő 85/A. §-sal egészül ki:

„85/A. § (1) Az együttműködő közösség tagjai számának folyamatosan el kell érnie legalább a kettőt. Az együttműködő közösség tagja csoportos adóalanyiság esetében csak a csoportos adóalanyiságban részt vevő tagok által kijelölt képviselő [8. § (3) bekezdés *a)* pontja] lehet, aki (amely) az együttműködő közösség tagjaként a csoportos adóalanyiságban részt vevő valamennyi tagnak együttesen betudhatóan szerezhet jogokat, vállalhat kötelezettségeket.

(2) Az együttműködő közösséget ilyen minőségében úgy kell tekinteni, mint akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön.

(3) Az együttműködő közösségnek és tagjainak folyamatosan olyan nyilvántartást kell vezetniük, amely alkalmas a 85. § (1) bekezdés *p)* pontjában meghatározott szolgáltatás nyújtásának, igénybevételének az egyéb tevékenységektől való egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére.

(4) Az együttműködő közösség tagjai egyetemlegesen felelősek az együttműködő közösséggel együtt a 85. § (1) bekezdés *p)* pontja alapján keletkező kötelezettségek teljesítéséért.

(5) A 85. § (6) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában említett kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a közös célt, amelynek elérésére a polgári jogi társaság tagjai az együttműködő közösséget létrehozni kívánják,

b) a tagok által kijelölt képviselőt, aki (amely) az adóalanyisághoz fűződő jogokat és kötelezettségeket – mint a bírósági és más hatósági eljárásjogi cselekmények alanya – gyakorolja, és a képviselő feltétlen beleegyező nyilatkozatát a képviselő vállalására, továbbá

c) tagonként külön-külön:

ca) a tag nevét, címét és adószámát, adószám hiányában pedig egyedi azonosításra szolgáló jelét,

cb) a nyilvántartási rendszer bemutatását, amely eleget tesz a (3) bekezdésnek és

cc) kötelezettségvállalást a (4) bekezdés teljesítésére.

(6) A 85. § (6) bekezdés a) pont aa) alpontjában említett kérelem benyújtásával egyidejűleg, annak mellékleteként csatolni kell a polgári jogi társaság létesítéséről szóló szerződés hiteles másolati példányát.

(7) A 85. § (6) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti együttműködő közösség adóalanyisága az állami adóhatósági engedély visszavonásával szűnik meg. Az engedélyt az állami adóhatóság visszavonja, ha

a) azt az együttműködő közösség bármely tagja kéri;

b) a képviselő a képviseletet a továbbiakban nem vállalja, és új képviselő haladéktalan kijelölése és bejelentése az (5) bekezdés b) pontja szerint nem történik meg;

c) az (1) bekezdés az együttműködő közösség adóalanyiságának időszakában nem teljesül;

d) az (5) bekezdés c) pont cb) és cc) alpontjában meghatározott feltételek bármelyike az együttműködő közösség adóalanyiságának időszakában nem teljesül;

e) a közös cél, amelynek elérésére az együttműködő közösség létre jött, megvalósult, vagy annak megvalósítása többé nem lehetséges;

f) az együttműködő közösség tagjai által létrehozott polgári jogi társaság megszűnik.

(8) A 85. § (6) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti együttműködő közösség esetében az ott említett adóalany köteles az együttműködő közösség létrehozásával egyidejűleg az állami adóhatóságnak írásban

a) bejelenteni

aa) a közös célt, amelynek elérésére az együttműködő közösséget létrehozták, és

ab) az együttműködő közösség tagjainak nevét, címét és adószámát, adószám hiányában pedig egyedi azonosításra szolgáló jelét; továbbá

b) bemutatni azt a nyilvántartási rendszert, amely mind a maga, mind az együttműködő közösség tagjai részéről eleget tesz a (3) bekezdésnek; valamint

c) nyilatkozni mind a maga nevében, mind az együttműködő közösség tagjai nevében és képviseletében arról, hogy teljesítik az együttműködő közösség időszakában az (1), (3) és (4) bekezdést.

(9) A (8) bekezdésben meghatározott kötelezettségek teljesítésére – ideértve az együttműködő közösség megszüntetését is – az Art. változásbejelentésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

56. § (1) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„g) a termék importja

ga) az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank, az Európai Beruházási Bank, valamint olyan szervezet által, amelyet az Európai Közösségek

hozott létre, és amelyre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8. napján kelt jegyzőkönyv, az e jegyzőkönyvben és a végrehajtásáról vagy a szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint;

gb) egyéb, a *ga)* alpont alá nem tartozó, a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy annak képvisellete, illetőleg annak tisztviselője által a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a vám és/vagy a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;”

(2) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdés *l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„*l)* a gáz

la) földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztül vagy

lb) gázszállító tartályhajóból földgázrendszerbe vagy upstream csővezeték-hálózatba [a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/55/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja] betáplált importja;”

(3) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdése a következő *n)* ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„*n)* a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli importja.”

57. § Az Áfa tv. 95. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árnyilatkozat megtétele során az importálónak meg kell adnia közösségi adószámát, valamint megfelelő okirat (így különösen: szerződés, egyéb kereskedelmi okmány) bemutatásával valószínűsítítenie kell az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel teljesülését úgy, hogy abból kitűnjön a Közösség valamely más tagállamában adófizetésre kötelezettként nyilvántartásba vett beszerző neve, címe és az az adószáma, amely alatt e beszerzése után adót kell fizetnie e tagállam joga szerint.”

58. § Az Áfa tv. 107. § (1) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az)

„*b)* az alábbiaknak megfelelően

ba) az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank, az Európai Beruházási Bank, valamint olyan szervezet részére történik, amelyet az Európai Közösségek hozott létre, és amelyre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8. napján kelt jegyzőkönyv, az e jegyzőkönyvben és a végrehajtásáról vagy a szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint;

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó, a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy képvisellete hivatalos céljára, személyes célra pedig a

nemzetközi szervezet vagy képviselte tisztviselőjének részére történik a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;”

59. § Az Áfa tv. 125. § (2) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki:

(A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható abban az esetben is, ha az adóalany a terméket, szolgáltatást vállalkozásán belül)

„*i*) a 124. § (1) bekezdésének *a*) pontjában említett esetben – a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 214/3., 2008. 8.9.) 30. cikkének 4. pontjában meghatározott kísérleti fejlesztés keretében – igazoltan a környezetet jobban kímélő motorokkal kapcsolatos technológiai fejlesztéshez használja fel.”

60. § Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő *h*) ponttal egészül ki:

(Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:)

„*g*) a vállalkozásban tárgyi eszközként használt termék értékesítése, valamint egyéb, a teljesítésekor a szokásos piaci árat tekintve 100 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget meghaladó termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítésre kötelezett adóalany felszámolási vagy bármely más, fizetéseképtelenségét jogerősen megállapító eljárás hatálya alatt áll;

h) üvegházhatású gáz kibocsátására jogosító forgalomképes vagyoni értékű jog (kibocsátási egység) átruházása esetében.”

61. § (1) Az Áfa tv. 206. § (1) bekezdés *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E fejezet alkalmazásában)

„*c*) utas: az utazásszervezőnek tett nyilatkozata alapján az az ügyfél, aki (amely) a szolgáltatást

ca) nem adóalanyként vagy nem adóalanyi minőségében, illetőleg

cb) egyéb, a *ca*) alpont alá nem tartozó esetekben pedig a saját nevében és javára veszi igénybe;”

(2) Az Áfa tv. 206. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2) és (3) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre változik:

„(2) Az utazásszervező köteles ügyfelét a teljesítést megelőzően nyilatkozattételre felhívni, és annak keretében nyilatkoztatni arról, hogy a szolgáltatást utasként vagy nem utasként kívánja igénybe venni.”

62. § Az Áfa tv. 212. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„212. § Az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének *a*) pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtáshoz, termékértékesítéshez kapcsolódóan megállapított adóra – mint előzetesen felszámított adóra – az utazásszervező adólevonási jogot nem alapíthat.”

63. § Az Áfa tv. a 257. § után a következő alcímmel és 257/A. §-sal egészül ki:

„Adóvisszatérítés kérelemre

257/A. § (1) Külföldi illetőségű adományozótól származó pénzbeli adomány, segély (a továbbiakban együtt: adomány) esetében, ha annak kedvezményezettje igazoltan a 85. § (4) bekezdés *b)-f)* pontjában felsorolt személyek, szervezetek valamelyike, az állami adóhatóság – a kedvezményezett írásos kérelmére – visszatéríti a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan rá áthárított és az ellenérték részeként megtérített, illetőleg az általa fizetendő adóként is megállapított előzetesen felszámított adót, feltéve, hogy

a) a termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele a kedvezményezett alapszabályában (alapító okiratában) megjelölt olyan tevékenységnek, feladatnak ellátását szolgálja, amely a közhasznú szervezetekről szóló törvény alapján közhasznú tevékenység vagy kiemelkedően közhasznú besorolást megalapozó közfeladat, egyházi személynek, szervezetnek minősülő kedvezményezett esetében pedig a külön törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő tevékenység,

b) az adományozó az adomány összegét – az adóügyi illetősége szerinti állam joga szerint – a vonatkozó adózási rendelkezésekkel összhangban számolta el,

c) az adományozó az adomány felhasználását kifejezetten ahhoz a feltételhez köti, hogy a kedvezményezettet mentesíteni kell a termékek, szolgáltatások árába (díjába) belefoglalt adó viselése alól, és

d) a kedvezményezettet az adólevonási jog egészben vagy részben nem illeti meg.

(2) Az adó-visszatérítetési jog legfeljebb olyan hányadban illeti meg a kedvezményezettet, amilyen hányadban az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott tevékenység, feladat ellátását szolgáló kiadásokból az adomány összege részesedik.”

64. § Az Áfa tv. 260. § (1) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„*a)* az adó-visszatérítetési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet [100. § (2) bekezdése], továbbá a külföldi illetőségű adományozót és a tőle származó pénzbeli adomány kedvezményezettjét [257/A. §] terhelő igazolási kötelezettségeket, valamint az adó-visszatérítetési kérelmek kötelező adattartalmát és az utólagos adóvisszatérítés egyes eljárási szabályait;”

65. § (1) Az Áfa tv. 268. § *g)* pontja a következő *gf)-gh)* alponttal egészül ki:

(Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja)

a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:)

„*gf)* a Tanács 2009/69/EK irányelve (2009. június 25.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról;

gg) a Tanács 2009/162/EU irányelve (2009. december 22.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK irányelv különböző rendelkezéseinek módosításáról;

gh) a Tanács 2010/23/EU irányelve (2010. március 16.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózási mechanizmus bizonyos csálásra alkalmas szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról;”

(2) Az Áfa tv. 268. § *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja)

„*h*) a Tanács 2008/9/EK irányelve (2008. február 12.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról, valamint annak a következő irányelvvel történt módosítása:

ha) a Tanács 2010/66/EU irányelve (2010. október 14.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK irányelv módosításáról.”

66. § Az Áfa tv. a 269. § után a következő 270. §-sal egészül ki:

„270. § (1) Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód1. törvény) módosított 206. § (1) bekezdés *c*) pontját és a Mód1. törvénnyel megállapított 206. § (2) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az utazásszervezőnek fizetett előleg jóváírása, kézhezvétele, előlegfizetés hiányában pedig az utazásszervezési szolgáltatás teljesítése 2011. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

(2) A Mód1. törvénnyel megállapított 257/A. §-t azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a pénzbeni adomány, segély felhasználása 2011. január 1-jén vagy azt követően beszerzett termék, igénybe vett szolgáltatás érdekében történik.

(3) A 3. számú melléklet I. részének a Mód1. törvénnyel megállapított 18. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2011. január 1-jére vagy azt követő napra esik.”

67. § Az Áfa tv. 3. számú melléklete e törvény 3. számú melléklete szerint módosul.

68. § Az Áfa tv. 6. számú melléklete e törvény 4. számú melléklete szerint módosul.

69. § (1) Az Áfa tv.

a) 14. § (2) bekezdésében a „szolgáltatás igénybevételéhez” szövegrész helyébe a „szolgáltatáshoz” szöveg,

b) 68. §-ában a „termék beszerzési ára” szövegrész helyébe a „termék teljesítéskor megállapított beszerzési ára” szöveg,

c) 93. § (1) bekezdés *b*) pontjában a „918/83/EGK” szövegrész helyébe a „1186/2009/EK” szöveg,

d) 94. § (1) bekezdés *a*) pontjában az „I. fejezetének VII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének VI. fejezete” szöveg,

e) 94. § (1) bekezdés *b*) pontjában az „I. fejezetének IX. címe” szövegrész helyébe a „II. címének VIII. fejezete” szöveg,

f) 94. § (1) bekezdés *c*) pontjában az „I. fejezetének VI. címe” szövegrész helyébe a „II. címének V. fejezete” szöveg,

g) 94. § (1) bekezdés *d*) pontjában az „I. fejezet XII. címének 50. és 51. cikkében” szövegrész helyébe a „II. cím XI. fejezetének 42. és 43. cikkében” szöveg,

h) 94. § (2) bekezdés *a)* pontjában az „I. fejezetének III. címe” szövegrész helyébe a „II. címének III. fejezete” szöveg,

i) 94. § (2) bekezdés *c)* pontjában az „I. fejezetének V. címe” szövegrész helyébe a „II. címének IV. fejezete” szöveg,

j) 94. § (2) bekezdés *d)* pontjában az „I. fejezetének VIII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének VII. fejezete” szöveg,

k) 94. § (2) bekezdés *f)* pontjában az „I. fejezetének XII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének XI. fejezete” szöveg,

l) 94. § (2) bekezdés *g)* pontjában az „I. fejezetének XIII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének XII. fejezete” szöveg,

m) 94. § (2) bekezdés *h)* pontjában az „I. fejezetének XIV/a. címe” szövegrész helyébe a „II. címének XIV. fejezete” szöveg,

n) 94. § (2) bekezdés *i)* pontjában az „I. fejezet XVI. cím 65. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában” szövegrész helyébe a „II. cím XVII. fejezete 61. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában” szöveg,

o) 94. § (2) bekezdés *j)* pontjában az „I. fejezet XVI. címének 70–72., valamint 75–78. cikkeiben” szövegrész helyébe a „II. cím XVII. fejezetének 66–68., valamint 70–73. cikkeiben” szöveg,

p) 94. § (2) bekezdés *k)* pontjában az „I. fejezetének XXV. címében” szövegrész helyébe a „II. címének XXVI. fejezetében” szöveg,

q) 125. § (2) bekezdés *e)* és *f)* pontjában a „közvetlen anyagjellegű” szövegrész helyébe a „közvetlen anyagjellegű vagy értékcsökkenési leírás alapjánál figyelembe vehető” szöveg,

r) 176. § (2) bekezdés *b)* pontjában az „*a)–c)*, *e)* és *f)*” szövegrész helyébe az „*a)–f)*” szöveg és

s) 210. § (2) bekezdésében az „– adót is tartalmazó –” szövegrész helyébe az „– adóval számított –” szöveg lép.

(2) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdés *l)* pont *lb)* alpontjában az „[a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/55/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja]” szövegrész helyébe az „[a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/73/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja]” szöveg lép.

70. § Hatályát veszti az Áfa tv. 249. § (1) bekezdésében az „(e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: állami adóhatóság)” szövegrész.

III. Fejezet

A JÖVEDÉKI ADÓT ÉS AZ ENERGIAADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

6. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

71. § (1) A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. § 1. pont *n)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:

1. jövedéki termék belföldi előállítása: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kiszerezési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre, kivéve:]

„n) a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermékek közül a 64. § (4) bekezdés a)-b) pontja, továbbá a 63. § (1) bekezdés b) pontja szerinti alkoholtermékek közül a 64. § (9) bekezdése alá eső alkoholtermék előállítását (keletkezését),”

(2) A Jöt. 7. §-a a következő 50-51. pontokkal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„50. motorfejlesztés: a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 214/3., 2008.8.9.) (a továbbiakban: csoportmentességi rendelet) 30. cikk 4. pontja szerinti kísérleti fejlesztés keretében a környezetet jobban kímélő motorokkal kapcsolatos technológiai fejlesztés;

51. kereskedelmi gázolaj: az 52. § (1) bekezdés d) pontja alá tartozó gázolaj, amelyet

a) ellenszolgáltatás fejében vagy saját költségre kizárólag közúti árufuvarozásra szolgáló, legalább 7,5 tonna megengedett legnagyobb össztömegű gépjárművel vagy nyerges járműszerelvényvel (nyerges vontatóval) végzett közúti árufuvarozáshoz, vagy

b) akár menetrendszerű, akár nem menetrendszerű forgalomban, a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló miniszteri rendeletben meghatározott M2 vagy M3 kategóriába tartozó gépjárművel végzett személyszállításához

használnak fel.”

72. § A Jöt. 9. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adómentes a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet 25–27. és 107. cikkei alapján vámmentesen harmadik országból behozott jövedéki termék.”

73. § (1) A Jöt. 24. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vámhatóság – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – olyan személynek engedélyezi bejegyzett kereskedőként a jövedéki termék más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban történő behozatalát, aki)

„f) – a (6)–(7) bekezdésben foglalt eltéréssel – jövedéki biztosítékot nyújt az éves szinten várhatóan beszerzésre kerülő jövedéki termék mennyiségére számított adótartalom – egyéb ellenőrzött ásványolaj esetében az 52. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adómértékkel számított adó – egytizenketted részének megfelelő összegben.”

(2) A Jöt. 24. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a bejegyzett kereskedő eseti jelleggel hoz be jövedéki terméket más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban, részére a vámhatóság esetenként egy szállítmányra vonatkozóan ad engedélyt a 35. § (1) bekezdés b)–c) pontban meghatározott feltételek teljesítése, valamint a kérelemben megjelölt jövedéki termék beszerzésre kerülő mennyiségére számított adónak – egyéb ellenőrzött ásványolaj esetében az 52. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott adómértékkel számított adónak – megfelelő összegben történő előzetes jövedékibiztosíték-nyújtás esetén (a továbbiakban: eseti bejegyzett kereskedő).”

(3) A Jöt. 24. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Az (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő jövedéki biztosítékára a 38. § (6)–(9) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.”

74. § A Jöt. 25. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bejegyzett kereskedőnek a más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék (nem értve ide a felhasználói engedélyes részére behozott egyéb ellenőrzött ásványolajat, illetve az 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolajat) fogadásával – kivéve a 24. § (6) bekezdés *b*) pontja szerinti esetet – adókötelezettsége keletkezik, és egyidejűleg – az (5)–(6) bekezdésben foglalt eltéréssel – beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.”

75. § A Jöt. 26/A. § kiegészül a következő (6) bekezdéssel:

„(6) Ha a bejegyzett feladó egyúttal jövedéki engedéllyel rendelkező importáló vagy adóraktár-engedélyes, a bejegyzett feladói tevékenységre a (2) bekezdés szerinti jövedéki biztosítékot nem kell külön teljesítenie, amennyiben azt az import tevékenységére, illetve az adóraktári engedélyéhez nyújtott jövedéki biztosítéka meghaladja. Ellenkező esetben a bejegyzett feladói engedély megadásához, illetve érvényességéhez a különbözetre kell jövedéki biztosítékot nyújtani.”

76. § A Jöt. 28. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 68. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti aroma az (1)–(3) bekezdés rendelkezéseitől eltérően EKO-val is szállítható más tagállamba.”

77. § A Jöt. 40. §-a kiegészül a következő (14) bekezdéssel:

„(14) Adóraktárból a szőlőbor belföldi rendeltetéssel vagy harmadik országba belföldről történő kiléptetés céljára adófelfüggesztés mellett történő kitérő, valamint – a külön jogszabályban foglalt eltéréssel – szabadforgalomba bocsátása borkísérő okmány [79. § (2) bekezdés 4. pont] kiállításával együtt történhet.”

78. § (1) A Jöt. 48. § (20)–(22) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(20) Az adóraktári engedélyt, a keretengedélyt, a bejegyzett kereskedői engedélyt, a felhasználói engedélyt kérelmező vagy az adóraktári engedéllyel, keretengedéllyel, bejegyzett kereskedői engedéllyel rendelkező adóalany, a felhasználói engedélyes a vegyvizsgáló szervtől kérheti, illetve a vámhatóság – az engedélyes egyidejű értesítése mellett – a vegyvizsgáló szervnél kezdeményezheti az adóraktári engedélyes által előállított vagy beszerzett jövedéki termékre, a bejegyzett kereskedő által beszerzett jövedéki termékre, valamint a keretengedélyes vagy a felhasználói engedélyes által beszerzett, felhasznált jövedéki termékre és előállított termékre az adófizetési kötelezettség meghatározásánál, illetve az adómérték alkalmazásánál – a termék változatlan összetétele esetén – kötelező érvénnyel bíró vámtarifaszám megállapítást (a továbbiakban: kötelező érvényű vámtarifabesorolás). A vegyvizsgáló szerv a kérelemre vagy hivatalból az engedélyes nevére kiadott kötelező érvényű vámtarifabesorolásról határozatban rendelkezik, amely fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, rendelkezéseit a határozat közzétételétől kezdve napjától kell alkalmazni.

(21) Az adóraktár-engedélyes, az adómentes felhasználó, a bejegyzett kereskedő vagy a felhasználói engedélyes terhére a kötelező érvényű vámtarifabesorolással vagy annak megváltoztatásával összefüggő adókötelezettség, illetve jogkövetkezmény a vámtarifabesorolás kötelezővé válásának napját megelőző időszakra nem állapítható meg.

(22) Az adóraktári engedélynek, a keretengedélynek, a bejegyzett kereskedői engedélynek vagy a felhasználói engedélynek a kötelező érvényű vámtarifabesorolás miatt szükségessé váló módosítása iránti kérelmet a kötelező érvényű vámtarifabesorolásról szóló határozat kézhezvételének napját követő 15 napon belül kell benyújtani vagy az engedélyt visszaadni.”

(2) A Jöt. 48. §-a kiegészül a következő (24) bekezdéssel:

„(24) Fizetési halasztást, részletfizetést a 24. § (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő csak akkor kérhet, ha

a) bejegyzett kereskedői tevékenységét a tevékenysége megkezdésének napjától a fizetési halasztás, részletfizetés iránti kérelme benyújtásának napjáig számítva legalább 12 hónapon keresztül folytatta,

b) terhére az a) pont szerinti időszakban összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó összegű jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság jogerős határozattal nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének – az a) pont szerinti időszakban összességében – 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet 30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek, és

c) az adó összege, amelyre fizetési halasztást, részletfizetést kér, nem haladja meg az általa nyújtott jövedéki biztosíték azon adótartozással csökkentett összegét, amelyre fizetési halasztást, részletfizetést engedélyeztek, illetve amelyre vonatkozóan a bejegyzett kereskedő ezt megelőzően fizetési halasztás, részletfizetés iránti kérelmet nyújtott be és annak elbírálása folyamatban van.”

79. § A Jöt. 48/A. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem lehet elektronikus úton intézni:)

„b) a 31. § (2) bekezdés, a 32. § (1) bekezdés, az 58. § (11) bekezdés, az 59. § (2) bekezdés és a 71. § (1) bekezdés szerinti tevékenység folytatásának bejelentését,”

80. § A Jöt. kiegészül a következő 57/A. §-sal:

„57/A. § (1) A motorfejlesztést megvalósító személy az e tevékenységéhez helyhez kötött, próbapadon tesztelt motorokban felhasznált 52. § (1) bekezdés a), d), f) pont szerinti ásványolajok, az E85, valamint az egyéb bioetanol tartalmú üzemanyagok és a biodízel után a beszerzéskor megfizetett adót a (2) bekezdésben foglalt mértékig visszaigényelheti.”

(2) Az adó-visszaigénylés legfeljebb a motorfejlesztés (4) bekezdés szerinti időszakban ténylegesen felmerült költsége 25 %-ának megfelelő összegéig érvényesíthető, feltéve, hogy ez a költség a csoportmentességi rendelet 31. cikk (5) bekezdése szerint támogatható költségnak minősül.

(3) Az adó-visszaigénylés feltétele, hogy az adó-visszaigénylésre jogosult

a) az (1) bekezdés szerint tervezett tevékenységéről legkésőbb a motorfejlesztés megkezdését 30 nappal megelőzően a külön jogszabály szerinti tartalmú bejelentést a vámhatósághoz megtegye,

b) a motorfejlesztésnek a (4) bekezdés a) pontja szerinti esetben a tárgyévi, a (4) bekezdés b) pontja szerinti esetben a tárgynegyedévi tényleges költségeiről a vámhatósághoz elszámolást nyújtson be.

(4) Az adó-visszaigénylésre jogosult az adó-visszaigénylést – a 48. § (13) bekezdésében foglaltaktól eltérően – választása szerint

- a) évente, legkorábban a tárgyévet követő év január hónapjának 20. napjától, vagy
- b) negyedévente, legkorábban a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjától igényelheti.

(5) Az adó-visszaigénylésre jogosult az első adó-visszaigénylési kérelmében nyilatkozik a (4) bekezdés szerinti választásáról, melytől eltérni a motorfejlesztés időtartama alatt nem lehet.”

81. § (1) A Jöt. kiegészül a következő 57/B. §-sal:

„57/B. § Az 57/A. § szerinti adó-visszaigénylés a csoportmentességi rendelet 31. cikke alapján motorfejlesztéshez nyújtható projekt támogatásnak minősül.”

(2) A Jöt. kiegészül a következő 57/C. §-sal:

„57/C. § (1) A beszerzéskor megfizetett adóból

a) az üzemanyag-töltő-állomáson forgalmi rendszámra szóló üzemanyagkártyával megvásárolt,

b) a (2) bekezdés szerinti adó-visszaigénylésre jogosult magyarországi telephelyén üzemanyag-tárolásra rendszeresített - a tankolt mennyiséget rendszámonként, valamint a tankoló jármű kilométeróra állását rögzítő - üzemanyag-tankoló automatával ellátott üzemanyagtartályból elektronikus mérőeszközön keresztül betöltött

kereskedelmi gázolaj után literenként 6,50 Ft visszaigényelhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adó-visszaigénylésre – figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is – a 7. § 51. pontjában meghatározott gépjármű vagy nyerges járműszerelvény (a továbbiakban együtt: kereskedelmi jármű) vámhatóság által e célból nyilvántartásba vett üzemben tartója, illetve – bérelt kereskedelmi jármű esetében – bérbevevője jogosult. A jogosult a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az adó-visszaigénylési jogosultság első ízben történő érvényesítése előtt legalább 30 nappal köteles benyújtani a vámhatósághoz. A kérelemnek tartalmaznia kell a jogosult adószámát, valamint képviselője természetes személyazonosító adatait, személyazonosításra alkalmas okmányának számát. A jogosult a vámhatóság által nyilvántartásba vett adatok változását haladéktalanul köteles a vámhatósághoz bejelenteni.

(3) A belföldön székhellyel, telephellyel vagy fiókteleppel nem rendelkező, kereskedelmi járművet üzemeltető személy esetében e § rendelkezése a más tagállamban vagy EFTA-országban (azaz Norvégiában, Svájcban, Liechtensteinben vagy Izlandon) regisztrált és ott kiadott nemzetközi fuvarozási engedéllyel rendelkező személyre alkalmazható.

(4) Az adó-visszaigénylési jog

a) az (1) bekezdés a) pont szerinti esetben az adó-visszaigénylésre jogosult által megvásárolt gázolaj beszerzéséről a kereskedelmi jármű forgalmi rendszámát és kilométeróra állását is tartalmazó számla birtokában, illetve

b) az (1) bekezdés b) pont szerinti esetben a telephelyen történt tankolásokat dátum, mennyiség, forgalmi rendszám, kereskedelmi jármű kilométeróra állását részletező kimutatással dokumentálva

érvényesíthető.

(5) Az adó-visszaigénylési jog a vásárlás, illetve a telephelyen történt tankolás napján keletkezik, és legfeljebb a vásárlás, illetve a telephelyen történt tankolás hónapját követő 12 hónapon belül érvényesíthető.

(6) Az adó-visszaigénylésre jogosult az adó-visszaigénylést – a 48. § (13) bekezdésében foglaltaktól eltérően – választása szerint az adott évre vonatkozóan

- a) évente, legkorábban a tárgyévet követő év január hónapjának 20. napjától, vagy
- b) negyedévente, legkorábban a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjától igényelheti.”

82. § A Jöt. 62. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiserelésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék más tagállamból való behozatalát adóraktár-engedélyes és felhasználói engedélyes végezheti, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő abban az esetben, ha a behozatalt adóraktár-engedélyes, felhasználói engedélyes vagy nyilvántartásba vett felhasználó részére, írásban rögzített megbízás alapján végzi. Az üzemanyag-adalék és a biodízel behozatalát továbbá a bejegyzett kereskedő – az adó 25. § szerinti megfizetése esetén –, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő is – az adó 27. § szerinti megfizetése esetén – végezheti. Egyéb ellenőrzött ásványolajat más tagállamból bejegyzett kereskedő is behozhat, figyelemmel a 25. § (1) bekezdésének rendelkezésére. A termék átvételének napján a behozatalt be kell jelenteni a vámhatósághoz, kivéve, ha a behozatal közösségi adófelfüggesztési eljárásban, adóraktárba, e-TKO-val történt.”

83. § A Jöt. 64. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Nem kell alkalmazni az (1)-(2) bekezdés rendelkezését a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú termékekre, amennyiben az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdés a) pontjában megnevezett termék.”

84. § A Jöt. 68. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adómentes felhasználás az alkoholtermékek a felhasználása)

„a) a külön jogszabályban meghatározott hatóság által forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek, továbbá a gyógyszeranyagok, gyógyszeripari intermedierek külön jogszabály szerinti engedéllyel végzett ipari előállításához (beleértve e termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához való felhasználást is), nem érve ide a 2207 vámtarifaszámú alkoholtermék és a víz keverékének előállítását, kiserelését,”

85. § A Jöt. 73. § (2) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés rendelkezése nem vonatkozik]

„g) a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú termékekre, ha az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdés a) pontjában megnevezett termék.”

86. § A Jöt. 76. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„76. § (1) Az adó alapja a sör mennyisége, hektoliterben és Balling- (Plató-) fokban, illetve – a 2206 vámtarifaszámú, 2,8 térfogatszázalékot meg nem haladó alkoholtartalmú sör esetében – alkoholfokban mérve.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában

a) Balling- (Plató-) fok: a sör eredeti szárazanyagtartalma, a végtermék sör alkohol- és szárazanyag-tartalmából a vonatkozó hatályos magyar szabványban (a továbbiakban:

sörszabvány) meghatározott Balling-képlettel számítva,

b) alkoholfok: a sörszabvány szerinti, 20 °C-on mért alkoholtartalom térfogatszázalékban kifejezve.

(3) Az adó hektoliterre vetítve

a) Balling- (Plató-) fokenként 633 forint,

b) alkoholfokonként 1400 forint.”

87. § A Jöt. 79. § (2) bekezdés 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„4. *borkísérő okmány*: a szőlőbor szállításához alkalmazandó, a vámhatóság által kiadott, vagy a vámhatóság engedélyével formanyomtatványként, illetve számítógéppel előállított, szigorú számadású bizonylat;”

88. § (1) A Jöt. 96. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában *dohánygyártmány*)

„f) olyan, további ipari feldolgozás nélkül dohányzásra alkalmas kész dohányvágat, amelyben a dohányrészecskék tömegének több mint 25 százaléka kisebb mint 1,5 milliméter szélességűre vágott (a továbbiakban: *finomra vágott fogyasztási dohány*),”

(2) A Jöt. 96. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kész dohányvágat alatt olyan dohánygyártmányt kell érteni, amely pipadohány esetében pipában történő elszívásra, cigaretta dohány esetében kézi töltésű cigaretta elkészítésére szolgál, beleértve a dohányzásra alkalmas, ilyenkénti értékesítésre felkínált dohánytörmeléket is. Dohánytörmeléknek kell tekinteni a dohány feldolgozása és a dohánytermékek előállítása során keletkező dohánylevél-maradványokat és melléktermékeket.”

(3) A Jöt. 96. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Az olyan terméket, amely részben tartalmaz dohánytól eltérő anyagot is, de egyébként megfelel az (1) bekezdés b)-e) pontjában foglalt kritériumoknak, szivarnak, szivarkának kell tekinteni.”

89. § (1) A Jöt. 97. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a cigarettára 9750 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28,4 százaléka, de legalább 18 080 forint/ezer darab,

b) a szivarra, a szivarkára a kiskereskedelmi eladási ár 28,5 százaléka;

c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 7860 forint/kilogramm,

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 7860 forint/kilogramm.”

(2) A Jöt. 97. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tételes adómérték alapjaként a cigaretta darabszámát kétszerezni kell, ha annak hossza – füstszűrő és szopóka nélkül – meghaladja a 8 centimétert, de rövidebb, mint 11

centiméter, háromszorozni kell, ha annak hossza – füstszűrő és szopóka nélkül – 11 centiméter vagy annál nagyobb, de rövidebb, mint 14 centiméter, és így tovább.”

90. § A Jöt. kiegészül a következő 98/A. §-sal:

„98/A. § (1) Az adóraktár engedélyese és a 24. § (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő havonta nem rendelhet és részére a vámhatóság nem adhat ki a cigarettára és a fogyasztási dohányra

a) minden év szeptember 1-jétől december 31-éig tartó időszakában, illetve

b) ha az adó mértéke január 1-jétől eltérő időpontban emelkedik, akkor az új adómérték hatálybalépését megelőző 4 hónapban – amennyiben ennél az új adómérték kihirdetése és hatálybalépése közötti időszak rövidebb, ez utóbbi időszak alatt – is (a továbbiakban *a)* és *b)* pont: referencia-időszak)

a (2) bekezdésben meghatározottnál több adójegyet.

(2) A referencia-időszakban havonta rendelhető adójegyek mennyisége nem lehet több, mint

a) – az (1) bekezdés *a)* pont esetén – az adott év első 8 hónapjában,

b) – az (1) bekezdés *b)* pont esetén – a referencia-időszak kezdő hónapját megelőző 12 hónap közül a (3) bekezdés szerinti 10 hónapban (a továbbiakban *a)* és *b)* pont: bázisidőszak)

az adóraktár engedélyese és a 24. § (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő által átvett és a bázisidőszakban visszahozott adójegyekkel csökkentett adójegyek mennyiségéből a bázisidőszakra számított egyhavi átlag 1,1-szerese a cigaretta esetében, illetve 1,15-szöröse a fogyasztási dohány esetében.

(3) A (2) bekezdés *b)* pont esetében a 10 hónapot a referencia-időszak kezdő hónapját megelőző 12 hónapból annak a 2 hónapnak a figyelmen kívül hagyásával kell meghatározni, amely 2 hónapban a legnagyobb volt az adójegyek (2) bekezdés szerint meghatározott mennyisége.

(4) Abban az esetben is a (2) bekezdés *b)* pont rendelkezését kell alkalmazni, ha az (1) bekezdés *b)* pont szerinti esetben a referencia-időszak egyes hónapjai az (1) bekezdés *a)* pont szerinti referencia-időszakba esnek.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit az importáló és az eseti bejegyzett kereskedő esetében is alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy

a) az átvett adójegyek egyhavi átlagát a bázisidőszak azon hónapjaira kell számítani, amelyben az importáló, illetve az eseti bejegyzett kereskedő adójegyet vett át,

b) amennyiben az *a)* pont szerinti hónapok száma az (1) bekezdés *b)* pont szerinti esetben kisebb, mint négy, a (3) bekezdés rendelkezését nem kell alkalmazni.

(6) Amennyiben az adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló (a továbbiakban együtt: adójegy-felhasználó) a tevékenységét az új adómérték kihirdetésének hónapját megelőző 12 hónapnál rövidebb, de 6 hónapnál hosszabb ideig folytatta, a referencia-időszakban rendelhető, illetve kiadható adójegy mennyiségének meghatározásához figyelembe veendő egyhavi átlagot ezen időszakra vonatkozóan kell a (2)–(5) bekezdés rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával megállapítani. Amennyiben az adójegy-felhasználó a tevékenységét az új adómérték kihirdetésének hónapját megelőzően 6 hónapot meg nem haladó ideig folytatta, vagy tevékenységét az új adómérték kihirdetését követően kezdte meg, számára a vámhatóság a referencia-időszakban nem adhat ki több adójegyet, mint

a legalább 12 hónapja működő adójegy-felhasználók esetében számított kiadható mennyiségek közül a legkisebb mennyiség.

(7) A dohánygyártmány az adómérték változásának hatálybalépését követően csak az új adómértéknek megfelelő adójeggyel bocsátható szabad forgalomba, illetve importálható a szabad forgalom számára és hozható be más tagállamból.

(8) A más tagállamból beszerzett dohánygyártmányra az adójegyet a bejegyzett kereskedőnek legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napján kell átvennie, és legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napját követő öt munkanapon belül kell felhelyeznie.”

91. § A Jöt. 99. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Egyedi fogyasztói csomagolás alatt

a) a cigaretta esetében a legalább 19, de legfeljebb 50 darab cigarettát tartalmazó fogyasztói csomagot (zsebcsomag),

b) a szivar esetében a darabot vagy a dobozt,

c) a szivarka esetében a legalább 5 darabot tartalmazó dobozt,

d) a fogyasztási dohány esetében a legalább 40 gramm, de legfeljebb 200 gramm - azonban minden esetben tízzel osztható gramm-tömegű - fogyasztási dohánnyt tartalmazó tasakot vagy dobozt

kell érteni.”

92. § A Jöt. 104. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A jövedéki engedélyes kereskedő, az importáló és az exportáló által nyújtandó jövedéki biztosítékra a 38. § (5) és (11) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell. A jövedéki biztosíték érvényesítésére a vámhatóság a jogerősen megállapított jövedéki vagy mulasztási bírság tartozás esetén – külön végzés nélkül – jogosult, illetve – a 26/A. § (6) bekezdése szerinti esetben – a 38. § (12) bekezdését kell alkalmazni.”

93. § A Jöt. 122. §-a kiegészül a következő *m)* ponttal:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*m)* a Tanács 2010/12/EU irányelve (2010. február 16.) a dohánygyártmányra kivetett jövedéki adók szerkezete és adókulcsai tekintetében a 92/79/EGK, a 92/80/EGK és a 95/59/EK irányelv módosításáról, valamint a 2008/118/EK irányelv módosításáról.”

94. § A Jöt. kiegészül a következő 128/C. §-sal:

„128/C. § (1) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. §-a szerinti adó-visszaigénylési jog a 2010. december 31-ét követően beszerzett ásványolajtermékek után érvényesíthető.

(2) Amennyiben e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § szerinti adó-visszaigénylés esetén a motorfejlesztés megkezdése 2011. január 1-je előtti időpontra esik, akkor e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú

törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti bejelentést legkésőbb 2011. január 15-éig kell megtenni.

(3) Amennyiben e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § szerinti adó-visszaigénylés esetén a motorfejlesztés megkezdése 2011. január 1-je és 2011. február 1-je közötti időpontra esik, akkor e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti bejelentést legkésőbb 2011. február 1-jéig kell megtenni.

(4) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/C. §-a rendelkezéseit azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adó-visszaigénylési jogosultság 2011. január 1. napján vagy azt követően keletkezik.

(5) Amennyiben e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/C. § (2)-(3) bekezdése szerinti jogosult az adóvisszaigénylési jogosultságát 2011. első negyedévére is érvényesíteni kívánja, akkor e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/C. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi kérelmet legkésőbb 2011. február 15-éig kell benyújtania a vámhatósághoz.”

95. § (1) A Jöt. 129. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg)

„d) az adófizetési kötelezettség, adó-visszaigénylés elszámolására, a motorfejlesztésről történő bejelentés tartalmára és benyújtásának módjára, a hatósági felügyelet ellátásának esetleges különleges módjára és feltételeire, a jövedéki ellenőrzésre, a lefoglalásra, elkobzásra, az elkobzott termék felhasználására, illetve megsemmisítésére vonatkozó részletes szabályokat;”

(2) A Jöt. 129. § (2) bekezdése kiegészül a következő w) ponttal:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg)

„w) az 57/C. §-ban említett vámhatósági nyilvántartásba vétel részletes eljárási szabályait és a nyilvántartásba vétel iránti kérelem adattartalmát.”

96. § A Jöt. 10. §-a (9) bekezdésében a „(3)-(5) bekezdés” szövegrész helyébe a „(3)-(6) bekezdés” szöveg, 11. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „jövedéki termékre” szövegrész helyébe a „jövedéki termékre – kivéve a szőlőbort –” szöveg, 13. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „használ” szövegrész helyébe a „használnak” szöveg, 28. §-ának (3) bekezdésében a „c) pontja” szövegrész helyébe a „b) pontja” szöveg, 35. §-a (1) bekezdése g)

pontjának *gb*) alpontjában a „*gyakorlatot elismerő igazolással*” szövegrész helyébe a „*gyakorlattal*” szöveg, 62. §-a (1) bekezdése *b*) pontjának *bc*) alpontjában az „*e* § (6) *bekezdés*” szövegrész helyébe az „*59. § (6) bekezdés*” szöveg, 103. §-a (1) bekezdésében a „*63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti*” szövegrész helyébe a „*63. § (1) bekezdés c) pontja és a 64. § (9) bekezdése szerinti*” szöveg, 117. §-a (3) bekezdésében az „*(1) bekezdésben*” szövegrész helyébe az „*(1) és (5) bekezdésben*” szöveg, 119. §-a (2) bekezdésének *h*) pontjában a „*magánfőzésre*” szövegrész helyébe az „*a magánfőzésre*” szöveg lép.

97. § A Jöt. 38. §-ának (3) bekezdése, 79. §-a (2) bekezdésének 5–6. pontja, 83. §-ának (1) bekezdése, 98. §-ának (12)–(14) és (16)–(17) bekezdése, 99/A. §-ában az „*(a továbbiakban: Utasforgalmi tv.)*” szövegrész és az „*(a továbbiakban: hatósági jel)*” szövegrész és 129. §-a (2) bekezdésének *s*) pontjában a „*, , valamint az igazolás kiadásának eljárási rendjét*” szövegrész hatályát veszti.

7. Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény módosítása

98. § Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 3. § (1) bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adót kell fizetni, ha)

„*h*) a felhasználó az *a*)-*g*) pontban nem említett esetben energiaadóval nem terhelt energiát vásárol vagy használ fel,”

99. § Az Etv. 5. §-a kiegészül a következő *e*) ponttal:

(Az adófizetési kötelezettség)

„*e*) a 3. § (1) bekezdés *i*) pontja esetében a vásárláskor, a vásárolt szén mennyiségére”

(keletkezik.)

100. § (1) Az Etv. 6. § (1) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki:

[Az adónak az önadózás keretében megállapított fizetendő adóból történő levonására (visszaigénylésére), illetve a megfizetett adónak a 7. § (1) bekezdésében megjelölt adóhatóságtól történő visszaigénylésére jogosult]

„*i*) az a személy, aki nem tüzelő-, vagy fűtőanyagként használ fel szenet.”

(2) Az Etv. 6. § (5) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó-visszaigénylési (adólevonási) jogosultság érvényesítéséhez)

„*a*) az energia beszerzéséről kiállított, – a (2) bekezdés *c*) pontja szerinti esetet kivéve – az adó feltüntetését is tartalmazó számlával, illetve kivetéses adózás esetén a vámhatóság adót megállapító határozatával,”

(kell rendelkezni.)

101. § Az Etv. 6. §-a (4) bekezdésének második mondatában a „*pénzforgalmi számlájának*” szövegrész helyébe a „*pénzforgalmi számlája*” szöveg lép.

102. § Az Etv. 3. § (2) bekezdésében az „*illetve a hálózati engedélyes,*” szövegrész, 6. §-ának (6) bekezdésében a „*közüzemi fogyasztó, feljogosított fogyasztó vagy*” szövegrész hatályát veszti.

IV. Fejezet

8. A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény módosítása

103. § A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény (a továbbiakban:VPtv.) 35. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Vám- és Pénzügyőrség által kezelt adatokat személyazonosításra alkalmatlan módon, történelmi kutatási, statisztikai vagy tudományos célra fel lehet használni.”

104. § (1) A VPtv. 36. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A Vám- és Pénzügyőrség bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében kezelheti, illetve az e törvényben meghatározott, adatkezelésre feljogosított szervek nyilvántartásából átveheti:

a) a felderítetlenül maradt bűncselekmény kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a bűncselekmény elkövetőjének felderítéséig, vagy ennek hiányában a büntethetőség elévüléséig,

b) a bűncselekmény helyszínén rögzített nyomokat, anyagmaradványokat, eszközöket, szagmintákat a bűncselekmény elkövetőjének felderítéséig, vagy ennek hiányában a büntethetőség elévüléséig,

c) a szándékos bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt kihallgatott személy adatait, ujjnyomatát, személyleírását, fényképét, hang- és szagmintáját, valamint az elvégzett kriminalisztikai szakértői vizsgálatok adatait a bűncselekmény büntethetőségének elévülésétől, vagy elítélés esetén a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesítéstől számított húsz évig,

d) szándékos bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt kihallgatott, illetve ilyen bűncselekmény elkövetése miatt elítélt személy cselekményének kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a büntethetőség elévüléséig, vagy elítélés esetén a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesítésig,

e) a szervezett bűnözésre utaló cselekményekben vagy tényállásokban érintett személyek, kapcsolataik adatait és kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit az érintett személyre vonatkozóan keletkezett utolsó adatot követő húsz évig,

f) olyan személyek adatait, akikkel szemben nemzetközi kötelezettségvállalás alapján nemzetközi bűnüldözési intézkedéseket kell foganatosítani, valamint e személyek kapcsolatainak adatait és kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a büntethetőség elévüléséig, vagy a nemzetközi kötelezettségvállalásban meghatározott ideig,

g) az egyes bűncselekmények nyomozása során a felderítéssel és bizonyítással kapcsolatban keletkezett iratokban szereplő személyek és kapcsolataik adatait, illetve az eljárási helyzetükre vonatkozó adatokat, valamint a hozzájuk fűződő nyomozási adatokat az ügyben hozott jogerős ítéletig, vagy a nyomozás megszüntetése esetén a bűncselekmény büntethetőségének elévüléséig,

h) a titkos információgyűjtés alkalmazásával érintett személyek adatait – beleértve a Vám- és Pénzügyőrséggel együttműködőket és a fedett nyomozókat is – és az alkalmazás eredményeként keletkezett adatokat, ha büntetőeljárás nem indul, a titkos információgyűjtés lezárását követő legfeljebb két évig, büntetőeljárás lefolytatása esetén a büntethetőség elévüléséig, elítélés esetén a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesítésig, illetve legfeljebb húsz évig, együttműködők, valamint fedett nyomozók esetén az együttműködés, illetve a fedett nyomozói tevékenység megszűnésétől számított húsz évig.

(2) A Vám- és Pénzügyőrség adatkezelést végző szerve az (1) bekezdés *b)–h)* pontjaiban meghatározott adatok tekintetében – ha bűnüldözési célból elengedhetetlen, továbbá ha az érintett vagy mások jogainak védelme érdekében szükséges – az érintett tájékozási, helyesbítési és törlési jogának gyakorlását – írásban, indokolással ellátva – megtagadhatja vagy korlátozhatja. Az indokolás mellőzhető, ha az a Vám- és Pénzügyőrség bűnüldözési feladatának ellátását akadályozza, vagy mások jogainak sérelmével jár. Az indokolás mellőzése esetén a megtagadás okaként e rendelkezésre kell hivatkozni. Az adat-hozzáférési, helyesbítési és törlési jog korlátozása nem érinti a büntetőeljárásban résztvevőknek a büntetőeljárásról szóló törvényben biztosított jogainak gyakorlását.

105. § A VPtv. a következő 37/A. §-sal egészül ki:

„37/A. § (1) A Vám- és Pénzügyőrség személyes adatokat, bűnüldözési adatokat, valamint a büntetett előéletre vonatkozó különleges adatokat az országból harmadik országba bűnüldözési, igazságszolgáltatási szervek, illetve nemzetközi bűnüldöző szervezetek részére – az EU nemzetközi bűnüldöző szervezetei, valamint az INTERPOL kivételével – nemzetközi szerződés alapján továbbíthat, ha a továbbítás súlyos vagy közvetlen veszély elhárításához, vagy bűncselekmény megelőzéséhez szükséges és a személyes adatok kezelésének feltételei a külföldi adatkezelőnél minden adat tekintetében teljesülnek.

(2) A Vám- és Pénzügyőrség a nyomozó hatósági jogkörébe tartozó bűncselekményekkel összefüggésben keletkezett személyes és bűnüldözési adatokat – beleértve a titkos információgyűjtés során keletkezett adatokat is – nemzetközi-, illetve más EU-tagállami bűnüldöző, igazságszolgáltatási szervek részére a külön törvény rendelkezései alkalmazásával – az adatvédelem feltételeinek teljesülése esetén – továbbíthat, tehet hozzáférhetővé, illetve vehet át.

(3) A Vám- és Pénzügyőrség az adattovábbítást, illetve a hozzáférhetővé tételt megelőzően ellenőrzi az adatvédelem feltételeinek teljesülését. Amennyiben utólag megállapításra kerül, hogy hibás adatokat továbbítottak vagy adatokat jogellenesen továbbítottak, erről a címzettet haladéktalanul értesíteni kell.”

106. § A VPtv. 45. §-a a következő *d)* ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*d)* a büntető ügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i, 2008/977/IB tanácsi kerethatározat 3. cikke, 5. cikke, 9. cikke, 13. cikke [35. § (6) bekezdés, 36. § (1)–(2) bekezdés, 37/A. §, 38. § (1)–(3) bekezdés].”

107. § A VPtv.

a) 38. § (1) bekezdésében a „nyilvántartási rendszerében két évig” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszerében a felelősséget megállapító határozat jogerőre emelkedésétől számított legfeljebb két évig” szöveg,

b) 38. § (2) bekezdésében a „nyilvántartási rendszerében két évig” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszerében az igazoltatástól számított legfeljebb két évig” szöveg,

c) 38. § (3) bekezdésében a „nyilvántartási rendszerében két évig” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszerében az ellenőrzéstől számított legfeljebb két évig” szöveg

lép.

108. § Hatályát veszti a VPtv. 37. § (4)–(5) bekezdése.

9. A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

109. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 1. § (3) bekezdés 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„12. nem közösségi adók és díjak: valamennyi olyan fizetési kötelezettség, amelynek kiszabása, beszedése, ellenőrzése a vámhatóság hatáskörébe tartozik, így különösen a jövedéki adó, az általános forgalmi adó, a regisztrációs adó, a környezetvédelmi termékdíj;”

110. § A Vtv. 33. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az egyszerűsített vámeljárásra irányuló kérelem nem egységes engedély kiadására irányul, az engedélyt 90 naptári napon belül állítja ki a vámhatóság. Amennyiben a kérelmező az EK végrehajtási rendelet 14a. cikke (1) bekezdésének a) vagy c) pontjában említett AEO-tanúsítvány birtokosa, az említett határidő 60 naptári nap. Az ügyintézési határidő kezdő napja a kérelemnek az EK végrehajtási rendelet 253b. cikkében foglaltak szerinti befogadását követő nap.”

111. § A Vtv. 48. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2)-(3) bekezdésben meghatározott mentesség, illetve kedvezmény vonatkozik az energiaadó biztosítására is.”

112. § A Vtv. 56. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Az egy határozattal megállapított vámtartozás és a nem közösségi adó és díjtartozás részbeni teljesülése esetén a vámhatóság a befizetett összeg legalább olyan arányú részét köteles a vámtartozásra elszámolni, amilyen a megállapított vámtartozás aránya a határozatban előírt fizetendő összegben belül. Az elszámolásról az adóst értesíteni kell.”

113. § (1) A Vtv. 59. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a vámtartozást és a nem közösségi adókat és díjakat, az EK végrehajtási rendelet 519. cikke szerinti kiegyenlítő kamatot, vagy késedelmi kamatot megállapító határozat módosításáról, visszavonásáról, megváltoztatásáról, megsemmisítéséről vagy hatályon kívül helyezéséről rendelkező hatósági határozat, illetve bírósági ítélet alapján a megállapított fizetési kötelezettség (vagy a fizetési kötelezettség összegének egy része) követelésének jogcíme megszűnik, a módosításról, visszavonásról, megváltoztatásról vagy megsemmisítéséről rendelkező határozatban, illetve a bírósági ítélet végrehajtása érdekében hozott határozatban az eljáró hatóság rendelkezik az összegnek a vámhatóság általi visszafizetéséről. Ez a visszafizetési kötelezettségről való rendelkezés a vámkódex 236. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti saját kezdeményezésnek minősül.”

(2) A Vtv. 59. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben a vámhatóság (1) bekezdés szerinti határozata jogszabályt sértett és az adósnak ennek következtében keletkezik visszafizetési igénye, a vámhatóságnak a visszafizetendő összeg után a (3) bekezdés szerinti kamatot a befizetés napjától a visszafizetés napjáig kell fizetnie, kivéve, ha a téves vám- és adómegállapítás a nem jóhiszeműen eljáró adós érdekkörében felmerült okra vezethető vissza.”

(3) A Vtv. 59. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2)-(4) bekezdéseket a vámigazgatási bírságot megállapító határozatokra nézve is alkalmazni kell, azzal, hogy ez esetben a „téves vám- és adómegállapítás helyett”

vámigazgatási bírság megállapítást kell érteni. Ha a vámigazgatási bírság kiszabását a folyamatban lévő ügyben alkalmazni rendelt későbbi jogszabály ügyfél számára kedvezőbb rendelkezése alapján mellőzni kell, kamatfizetési kötelezettség a vámhatóságot a már megfizetett bírság visszafizetése esetén nem terheli.”

114. § A Vtv.

a) 1. § (2) bekezdés c) pontjában az „a Tanács 918/83/EGK rendelete a vámkönnyítések” szövegrész helyébe az „a Tanács 1186/2009/EK rendelete a vámmentességek” szöveg és a „felállításáról” szövegrész helyébe a „létrehozásáról” szöveg,

b) 17. § (4) bekezdésében a „112” szövegrész helyébe a „107” szöveg és a „115” szövegrész helyébe a „110” szöveg,

c) 22. § a) pontjában a „vámáru” szövegrész helyébe a „nem közösségi áru” szöveg,

d) 43. § (5) bekezdésében az „a vámkódex” szövegrész helyébe az „az EK végrehajtási rendelet” szöveg,

e) 66. § (1) bekezdésében a „112” szövegrész helyébe a „107” szöveg,

f) 66. § (2) bekezdésében a „45” szövegrész helyébe a „41” szöveg

lép.

115. § A Vtv. az „Átmeneti rendelkezések” alcím alatt a következő 78/A. §-sal egészül ki:

„78/A. § E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 48. § (4) bekezdését, 59. § (2) és (4)-(5) bekezdését és 33/A. § (6) bekezdését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, ha az az ügyfél számára kedvezőbb.”

116. § Hatályát veszti a Vtv. 33/A. § (6) bekezdés p) pontjában a „környezetvédelmi termékdíj-fizetési kötelezettség esetén” szövegrész és a 33/A. § (6) bekezdés q)-s) pontja.

V. Fejezet

A HELYI ADÓKAT, A GÉPJÁRMŰADÓT ÉS AZ ILLETÉKEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

10. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

117. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 1. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kerületi önkormányzat által a (2) bekezdés szerint bevezetett helyi adót a kerületi önkormányzat helyett a fővárosi önkormányzat akkor jogosult rendeletével bevezetni, ha ahhoz minden adóév tekintetében az érintett kerületi önkormányzat képviselőtestülete előzetes beleegyezését adja.”

118. § A Htv. 7. § e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:)

„e) a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó és a helyi iparüzési adó megállapítása során - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a 6. § d) pontja nem alkalmazható. A helyi iparüzési adó esetén egy adómérték alkalmazható. A vállalkozó üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó alapjának alapterület szerinti megállapítása esetén kizárólag

az adótárgy fajtája, a településen belüli földrajzi elhelyezkedése, (hasznos) alapterülete, funkciója (használati módja), továbbá a kereskedelemről szóló törvény szerinti vendéglátás célját szolgáló épület, épületrész esetén annak nyitvatartása alapján állapítható meg differenciált adómérték,”

119. § A Htv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § Az adó évi mértékének felső határa:

a) a 15.§ a) pontja szerinti adóalap-megállapításnál 1100 Ft/m²,

b) a 15.§ b) pontja szerinti adóalap-megállapításnál a korrigált forgalmi érték 3,6 %- a.”

120. § A Htv. 37. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ideiglenes jellegű az iparüzési tevékenység, ha az önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó

a) építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot,

b) bármely – az a) pontba nem sorolható – tevékenységet végez, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve, hogy egyetlen önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel.

(3) Ha az építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg a természeti erőforrás feltárásának, kutatásának időtartama az önkormányzat illetékességi területén a 180 napot meghaladta vagy előreláthatóan meghaladja, akkor e tevékenységek végzésének helye a tevékenység-végzés megkezdésének napjától telephelynek minősül, a vállalkozónak állandó jellegű iparüzési tevékenységet végzőként kell bejelentkeznie és az ideiglenes jellegű tevékenység utáni adót nem kell megfizetnie. Amennyiben a vállalkozó az önkormányzat illetékességi területén folytatott ideiglenes jellegű iparüzési tevékenysége után az adóévre már fizetett adót, akkor azt – eltérően a 40. § (4) bekezdésében foglaltaktól – az adott önkormányzat illetékességi területén végzett adóévi állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adóból vonhatja le. Amennyiben a vállalkozó előzetes bejelentésétől eltérően a tevékenység-végzés napjai alapján a vállalkozónak az önkormányzat illetékességi területén ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettsége áll fenn, akkor arról legkésőbb az adóévet követő év január 15. napjáig köteles bevallást benyújtani, s a bevallás benyújtásával egyidejűleg az adót az ideiglenes tevékenység után egyébként fizetendő adó eredeti esedékességétől számított késedelmi pótlékkal növelten megfizetni.”

121. § A Htv. 41. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, továbbá ha a vállalkozó az adóévet megelőző évben e törvény 39/D. §-a vagy az önkormányzat rendelete alapján adómentességet vagy adókedvezményt vett igénybe, de az adóévben az adómentesség vagy az adókedvezmény nem vagy nem teljes mértékben illeti meg, akkor az előleg összegét az adóalap, az adómérték, a kedvezmény mértékének változása, illetőleg a mentesség, kedvezmény megszűnése figyelembevételével kell bevallani.”

122. § A Htv. 52. § 9. és 31. pontjának b) alpontja, valamint 61. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § kiegészül a következő 62. ponttal:

(E törvény alkalmazásában:)

„9. *hasznos alapterület*: a teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek, melléképületek, melléképületrészek kivételével valamennyi helyiség összegzett alapterülete, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik. Az épülethez tartozó fedett és három oldalról zárt külső tartózkodók (lodzsa, fedett és oldalt zárt erkélyek), és a fedett terasz, tornác alapterületének 50%-a tartozik a teljes alapterületbe. A lakások esetében a pinceszinten (a csatlakozó terepszint alatt) kialakított helyiségek alapterületének 70%-át kell a teljes alapterületbe számítani. Az egy helyrajzi számon lévő, több azonos fajtájú épület, épületrész esetén ezek összesített hasznos alapterületét kell hasznos alapterület alatt érteni.”

(31. telephely:)

„b) a TEÁOR'08 szerint a 61. ágazatba sorolt tevékenységet (távközlési tevékenység) végző azon vállalkozó esetén, amelynek az adóévet megelőző adóévi számviteli törvény szerinti nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységből származik (távközlési tevékenységet végző vállalkozó) azon önkormányzat illetékességi területe, ahol az ilyen tevékenységet végző vállalkozás ügyfelének, fogyasztójának számlázási címe található,”

„61. *külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalaprészt*: az iparüzési adóalapnak az a része, amely a 3. számú melléklet – tevékenységre leginkább jellemző – 1.1 vagy 1.2 vagy 2.1 vagy 2.3 pontja alkalmazásával a külföldön létesített telephelyre, telephelyekre jut, azzal, hogy a 3. számú mellékletben említett település, települések kifejezések alatt a külföldön létesített telephelyet, telephelyeket is érteni kell. Ha a vállalkozó adóévet megelőző teljes adóévi adóalapja a 100 millió forintot meghaladja, csak a 3. számú melléklet 2.1 pontja vagy 2.3 pontja szerinti módszer alkalmazható,

62. *építőipari tevékenységet folytató vállalkozó*: az a vállalkozó, akinek (amelynek) az adóévben a számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege legalább 75 %-ban építőipari tevékenységből [52. § 24. pont] származik.”

123. § A Htv. 3. számú melléklete e törvény 5. számú melléklete szerint módosul.

124. § A Htv. 52. § 23. pontja hatályát veszti.

11. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

125. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 5. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„f) a súlyos mozgáskorlátozott személy, a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú, a cselekvőképességet korlátozó (kizáró) gondnokság alatt álló súlyos mozgáskorlátozott nagykorú személyt rendszeresen szállító, vele közös háztartásban élő szülő – ideértve a nevelő-, mostoha- vagy örökbefogadó szülőt is – (a továbbiakban együtt: mentességre jogosult adóalany) egy darab, 100 kW teljesítményt el nem érő, nem személytaxiként üzemelő személygépkocsija után legfeljebb 13 000 forint erejéig. Ha a mentességre jogosult adóalany adóalanyisága és adókötelezettsége az adóévben több személygépkocsi után is fenn áll, akkor a mentesség kizárólag egy, a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár,

126. § A Gjt 18. § 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„19. légrugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerű gépjármű, pótkocsi: az a jármű, amelyik a Tanács 96/53/EK Irányelvének II. Melléklete szerinti légrugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerrel rendelkezik. Amennyiben az önkormányzati adóhatóság az adómegállapítása során e ténytet nem vette figyelembe, akkor az adóalany ezt a közlekedési hatóság által kiadott hatósági bizonyítvánnyal, az igazságügyi gépjármű-közlekedési műszaki szakértő szakvéleményével vagy „útkímélő tengely” bejegyzést tartalmazó forgalmi engedély bemutatásával igazolhatja.”

12. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

127. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (3)–(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A szervezet (alapítvány) közigazgatási hatósági vagy bírósági eljárás kezdeményezése, illetve gépjármű, pótkocsi szerzése esetén nyilatkozik az illetékmentesség (2) bekezdésben meghatározott feltételének fennállásáról, egyéb vagyonszerzés esetén a feltétel teljesülését az állami adóhatóság hivatalból ellenőrzi.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére június 1-jét megelőzően kerül sor, a szervezetnek (alapítványnak) arról kell nyilatkoznia, hogy adófizetési kötelezettsége előreláthatóan nem keletkezik. Amennyiben a nyilatkozatában vállaltak nem teljesültek, úgy az illetékkötelezettség keletkezése évének július 1. napjáig van lehetősége arra, hogy ezt a körülményt adóbírság terhe nélkül az eljáró hatóság felé jelezze, és az illetéket pótlólag megfizesse.”

128. § Az Itv. 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az (1) bekezdés g) pontjában említett lakóház felépítését a lakóházépítésre meghatározott 4 éves határidő (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: határidő) lejártát megelőzően kiadott használatba vételi engedély igazolja, feltéve, ha az utóbb változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedik. Az igazolás kiadása érdekében a határidő elteltét követő 15 napon belül az állami adóhatóság megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes építésügyi hatóságot. Ha a határidő lejártáig az építésügyi hatóság a vagyonszerző nevére használatba vételi engedélyt adott ki, amely még nem emelkedett jogerőre, az építésügyi hatóság erről a tényről tájékoztatja, majd a használatba vételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről külön értesíti az állami adóhatóságot. Egyidejűleg közli, hogy a jogerős használatbavételi engedély – a kijavítással érintett részeket figyelmen kívül hagyva – tartalmában megegyezik-e a határidő lejártá előtt kiadott használatbavételi engedéllyel. Amennyiben az építésügyi hatóság igazolása szerint a lakóházra a vagyonszerző nevére szóló, a határidő leteltét megelőzően kiadott használatbavételi engedély változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedett, az állami adóhatóság a megállapított, de a megfizetés tekintetében felfüggesztett illetéket törli. Törli az állami adóhatóság az illetéket akkor is, ha a határidőn belül a vagyonszerző a nevére szóló jogerős használatbavételi engedéllyel igazolja a lakóház felépítését.

(2b) Amennyiben a vagyonszerző több telket örökölt, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött

telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni.

(2c) Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.

(2d) Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

129. § Az Itv. 17. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett lakóház felépítését a lakóházépítésre meghatározott 4 éves határidő (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: határidő) lejártát megelőzően kiadott használatba vételi engedély igazolja, feltéve, ha az utóbb változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedik. Az igazolás kiadása érdekében a határidő elteltét követő 15 napon belül az állami adóhatóság megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes építésügyi hatóságot. Ha a határidő lejártáig az építésügyi hatóság a vagyonszerző nevére használatba vételi engedélyt adott ki, amely még nem emelkedett jogerőre, az építésügyi hatóság erről a tényről tájékoztatja, majd a használatba vételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről külön értesíti az állami adóhatóságot. Egyidejűleg közli, hogy a jogerős használatbavételi engedély – a kijavítással érintett részeket figyelmen kívül hagyva – tartalmában megegyezik-e a határidő lejártá előtt kiadott használatbavételi engedéllyel. Amennyiben az építésügyi hatóság igazolása szerint a lakóházra a vagyonszerző nevére szóló, a határidő leteltét megelőzően kiadott használatbavételi engedély változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedett, az állami adóhatóság a megállapított, de a megfizetés tekintetében felfüggesztett illetéket törli. Törli az állami adóhatóság az illetéket akkor is, ha a határidőn belül a vagyonszerző a nevére szóló jogerős használatbavételi engedéllyel igazolja a lakóház felépítését.

(2b) Amennyiben a vagyonszerző több telket kapott ajándékba, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni.

(2c) Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.

(2d) Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

130. § (1) Az Itv. 26. § (1) bekezdésének *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes a visszerhes vagyónátruházási illeték alól:)

q) ingatlanok, illetve a 18. § (2) bekezdésének *h)* pontja szerinti vagyoni betétnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kedvezményezett eszközáttruházás keretében történő átruházása, az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

qa) az átruházó az átruházás évében és az azt megelőző két naptári évben nem vette igénybe a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmértéket és a 26. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján felfüggesztett illetéktartozással nem rendelkezik,

qb) az átruházott eszközöknek a pénzeszközök és pénzkövetelések összegével csökkentett értékében az ingatlanok és a 18. § (2) bekezdésének *h)* pontja szerinti vagyoni betétek értékének aránya az átadáskor és az átadást legalább 6 hónappal megelőzően lezárt utolsó adóév utolsó napján nem haladja meg az 50%-ot,

qc) az átruházó társaság legalább két üzletággal rendelkezik, melyek az átruházást megelőző két teljes, 12 hónapos adóévben önálló üzletágként működtek,

qd) az átvevő társaság vállalja, hogy az átruházás évét követő 2. naptári év végéig nem veszi igénybe a 23/A. § szerinti kedvezményes illetékmértéket.

(2) Az Itv. 26. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az (1) bekezdés *a)* pontjában említett lakóház felépítését a lakóházépítésre meghatározott 4 éves határidő (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: határidő) lejártát megelőzően kiadott használatba vételi engedély igazolja, feltéve, ha az utóbb változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedik. Az igazolás kiadása érdekében a határidő elteltét követő 15 napon belül az állami adóhatóság megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes építésügyi hatóságot. Ha a határidő lejártáig az építésügyi hatóság a vagyonszerző nevére használatba vételi engedélyt adott ki, amely még nem emelkedett jogerőre, az építésügyi hatóság erről a tényről tájékoztatja, majd a használatba vételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről külön értesíti az állami adóhatóságot. Egyidejűleg közli, hogy a jogerős használatbavételi engedély – a kijavítással érintett részeket figyelmen kívül hagyva – tartalmában megegyezik-e a határidő lejártá előtt kiadott használatbavételi engedéllyel. Amennyiben az építésügyi hatóság igazolása szerint a lakóházra a vagyonszerző nevére szóló, a határidő leteltét megelőzően kiadott használatbavételi engedély változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedett, az állami adóhatóság a megállapított, de a megfizetés tekintetében felfüggesztett illetéket törli. Törli az állami adóhatóság az illetéket akkor is, ha a határidőn belül a vagyonszerző a nevére szóló jogerős használatbavételi engedéllyel igazolja a lakóház felépítését.

(2b) Amennyiben a vagyonszerző több telket vásárolt, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni.

(2c) Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.

(2d) Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

(3) Az Itv. 26. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki:

„(15) Az állami adóhatóság a visszterhes vagyonátruházási illetékkötelezettség keletkezésekor 35. életévét be nem töltött fiatal első lakástulajdonának (tulajdoni hányadának) megszerzése esetén a vagyonszerző kérelmére - a kérelemben megjelölt időtartamra, de legfeljebb esedékességtől számított 12 hónapra - havonként egyenlő részletekben teljesítendő pótlékmentes részletfizetést engedélyez. Ha a vagyonszerző az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, a kedvezmény érvényét veszti, és a tartozás egy összegben esedékessé válik. Ez esetben az adóhatóság a tartozás fennmaradó részére az eredeti esedékesség napjától késedelmi pótlékot számít fel.”

131. § Az Itv. 31. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha egy beadványban terjesztenek elő több kérelmet, az eljárási illetéket kérelmenként kell megfizetni.”

132. § Az Itv. 74. § (5)–(8) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Az adópolitikáért felelős miniszter – kérelemre – az általános szabályoktól eltérően a bírósági eljárási illeték utólagos elszámolással történő megfizetését engedélyezheti annak a gazdálkodó szervezetnek [*Ptk. 685. § c) pont*], amely a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban valamennyi általa kezdeményezett bírósági (peres és nemperes) eljárás megjelölésével és az azokhoz kapcsolódóan megfizetett bírósági eljárási illeték feltüntetésével nyilatkozik arról, hogy az érintett időszakban legalább 250 bírósági eljárást kezdeményezett. Utólagos elszámolás esetén a gazdálkodó szervezet mentesül az eljárás kezdeményezésekor a bírósági eljárási illeték megfizetése alól.

(6) Az engedély egy évre szól, meghosszabbítását az adópolitikáért felelős miniszter engedélyezi, amennyiben azt a gazdálkodó szervezet legkésőbb az engedély lejártát megelőző 60. napon kéri és nyilatkozik arról, hogy a meghosszabbítás iránti kérelem előterjesztését megelőző 12 hónapban az engedély kiadására meghatározott feltételek teljesültek.

(7) A gazdálkodó szervezetnek az engedély megadását (meghosszabbítását) követő hónap 15. napjáig előleget kell fizetnie. Az előleg összege a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban kezdeményezett bírósági eljárásokért fizetett illeték 50%-a, melynek megfizetésére az adópolitikáért felelős miniszter a kérelemnek helyt adó határozatban kötelezi a gazdálkodó szervezetet. Az engedély időtartama alatt kezdeményezett eljárások illetékéről a gazdálkodó szervezet az engedély lejártát követő hónap 15. napjáig bevallást nyújt be az állami adóhatósághoz. A bevallott illeték és a befizetett előleg különbözete a bevallás benyújtásával esedékes.

(8) Az utólagos illetékfizetésre jogosult gazdálkodó szervezetek megnevezését, székhelyét, adószámát, valamint az engedély számát és időbeli hatályát az adópolitikáért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi.”

133. § Az Itv. 78. § (3)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A fizetési meghagyás (határozat) alapján fizetendő illeték a (4)–(5) bekezdésben foglalt kivételekkel, a határozat jogerőre emelkedését követő 15. napon válik esedékessé.

(4) A fizetési meghagyásban megállapított illetékből az illetékelőleg a határozat közlésétől számított 30. napon válik esedékessé.

(5) A jogerős fizetési meghagyásban megállapított illeték és az illetékelőleg különbözetének (a továbbiakban: illetékkülönbözet) megfizetésére az állami adóhatóság a megszerzett vagyon ingatlan-nyilvántartási bejegyzését követően [92. § (2) bekezdés] fizetési felhívást bocsát ki. A felhívásban megjelölt illetékkülönbözet a közléstől számított 30. napon válik esedékessé.”

134. § Az Itv. 80. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az 5. § (1) bekezdése szerinti szervezet (alapítvány) közigazgatási hatósági vagy bírósági eljárás kezdeményezésekor, illetve gépjármű, pótkocsi szerzése esetén az illetékmentesség igénybe vételére jogosult lett volna, a megfizetett illetéket az adózó kérelmére – az adóvisszatérítés szabályai szerint – az állami adóhatóság visszatéríti. Az eljárási illeték visszatérítése iránti kérelmet az állami adóhatósághoz címezve az eljáró közigazgatási hatóságnál vagy bíróságnál kell benyújtani, mely az eljárási illeték megfizetésének tényét igazolva a kérelmet továbbítja az állami adóhatósághoz.”

135. § Az Itv. a következő 99/A. §-sal egészül ki:

99/A. § (1) Az 5. § (3)–(4) bekezdésének, 26. § (1) bekezdése q) pontjának, (5), (9) és (15) bekezdésének, 31. § (3) bekezdésének, 78. § (3)–(5) bekezdésének, 80. § (3) bekezdésének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvény által megállapított szövegét a hatályba lépést követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, illetve kezdeményezett közigazgatási hatósági és bírósági eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A 16. § (2) bekezdésének, 17. § (2) bekezdésének, valamint 26. §-a (2) bekezdésének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvény által megállapított rendelkezéseit azokban a vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a lakóház felépítésére meghatározott határidő – öröklés esetén a hagyaték jogerős átadásától, ajándékozás és visszerthes vagyónátruházási illeték alá eső megszerzés esetén a szerződés illetékkiszabásra történő bemutatásától – e törvény kihirdetéséig még nem telt el.”

136. § Az Itv. 100. §-a az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy az állampolgárok szélesebb körét érintő rendkívüli esemény, elemi csapás esetén indokolt esetben rendeletet alkosson az illeték megállapításának mellőzéséről és az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokról.”

137. § Az Itv. 23/A. §-ának (6) bekezdésében a „vétel” szövegrészek helyébe az „eladás” szövegek lépnek. Az Itv. 26. §-ának (5) bekezdésében a „(qb)–(qe)” szövegrész helyébe a „(qb)–(qd)” szövegrész, (9) bekezdésében a „(6) bekezdés alkalmazásában” szövegrész helyébe „(6) és (15) bekezdés alkalmazásában” szövegrész, a „(6) bekezdés szerinti” szövegrész helyébe „(6) vagy (15) bekezdés szerinti” szövegrész lép.

138. § Az Itv. 31. § (4) bekezdése hatályát veszti.

13. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása

139. § Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 17. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Tulajdonjog fenntartással történő eladás ténye jegyezhető fel az ingatlan tulajdonjogának a futamidő végén – minden további jognyilatkozat nélkül (ide nem értve a tulajdonjog bejegyzési engedélyt) – történő átszállását eredményező pénzügyi lízingbe adás esetében is.”

VI. Fejezet

14. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

140. § Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Kjtv.) 4. §-a előtti cím helyébe a következő rendelkezés lép:

„A hitelintézetek járadéka”

141. § (1) A Kjtv. 4/A. §-ának (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A pénzügyi szervezet 2011-ben különadó megállapítására, bevallására és fizetésére kötelezett.

(2) A pénzügyi szervezet a különadót 2011. március 10-éig megállapítja és az esedékességének megfelelő részletezésben külön nyomtatványon bevallja, valamint negyedévenként, a negyedév utolsó hónapjának 10. napjáig négy egyenlő részletben megfizeti.

(3) A 2010-ben jogelőd nélkül létrejött pénzügyi szervezet, valamint a naptári évtől eltérő üzleti év választása miatt e törvény 2010. december 31-én hatályos rendelkezései szerint a különadó-bevallás benyújtására csak 2010. szeptember 30-a után kötelezett pénzügyi szervezet a különadót – a (4) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – az utolsó rendelkezésre álló beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján 2011. szeptember 10-éig megállapítja, az esedékességének megfelelő részletezésben külön nyomtatványon bevallja, valamint két egyenlő részletben – szeptember 10-éig és december 10-éig – megfizeti.”

(2) A Kjtv. 4/A. §-a (6) bekezdésének *a)-b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A különadó mértéke)

„*a)* hitelintézet esetén az adóalap 50 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,15 százalék, az e feletti összegre 0,53 százalék,

b) biztosító esetén az adóalap 1 milliárd forintot meg nem haladó része után 1,5 százalék, 8 milliárd forintot meg nem haladó része után 3 százalék, az e feletti összegre 6,4 százalék,”

(3) A Kjtv. 4/A. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A hitelintézet által az üzleti évre (adóévre) fizetendő különadónak a (6) bekezdés *a)* pontja szerint kiszámított összegét, legfeljebb annak mértékéig, csökkenti az általa az üzleti évre (adóévre) hitelintézetek különadója címén fizetett (fizetendő), az adózott eredménye terhére ráfordításként elszámolt összeg.”

(4) A Kjtv. 4/A. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A megszűnő, vagy a különadó hatálya alól bármely más okból kikerülő pénzügyi szervezet a különadóval összefüggő minden olyan adókötelezettségét, amelynek teljesítésére előírt határidő korábban nem telt le, a megszűnését, illetőleg a különadó hatálya alól történő kikerülését követő 30. napig teljesíti.”

142. § A Kjtv. kiegészül a következő címmel és a cím utáni 4/B. §-sal:

„A hitelintézetek különadója

4/B. § (1) A hitelintézet a 2011-ben kezdődő üzleti évre (adóévre) vonatkozóan különadó megállapítására, bevallására és fizetésére kötelezett.

(2) A különadó alapja az üzleti év (adóév) adózás előtti eredménye, növelve az annak terhére a pénzügyi szervezetek különadója fizetett (fizetendő) összegének megfelelően ráfordításként elszámolt összeggel.

(3) A különadó mértéke 30 százalék, de a hitelintézet által e § alapján az adóévre fizetendő különadó összege nem haladja meg a hitelintézetet pénzügyi szervezetek különadója címen az adóévre terhelő, a 4/A. § (7) bekezdésében foglaltak figyelmen kívül hagyásával kiszámított összeget.

(4) A hitelintézet a különadót a társasági adóra vonatkozó bevallás benyújtásának határidejéig megállapítja, külön nyomtatványon bevallja és megfizeti.

(5) A hitelintézet a (4) bekezdés rendelkezései szerinti bevallásában rendelkezik a pénzügyi szervezetek különadójára vonatkozóan benyújtott adóbevallásának a 4/A. § (7) bekezdésének megfelelő módosításáról, valamint az e módosítás következtében a módosító adóbevallás benyújtásának napjával, de legkorábban a (4) bekezdés szerint a módosító adóbevalláshoz kapcsolódó fizetési kötelezettsége esedékességének napjával keletkezett adótúlfizetésének az állami adóhatóság által az e § szerinti különadóról vezetett adószámla javára ugyanezzel a nappal történő átvezetéséről.”

143. § A Kjtv. 5. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hitelintézetek járadéka és a pénzügyi szervezetek különadója üzleti évre (adóévre) fizetett (fizetendő) összege az üzleti év adózás előtti eredményét, a hitelintézetek különadója üzleti évre (adóévre) fizetett (fizetendő) összege az üzleti év adózott eredményét terheli. Az adóévre (az üzleti évre) fizetendő társasági adó alapjának megállapításánál az adózás előtti eredményt csökkenti a hitelintézetet pénzügyi szervezetek különadója címen az adóévre terhelő, a 4/A. § (7) bekezdésében foglaltak figyelmen kívül hagyásával kiszámított összegből az a rész, amelyet nem számolt el az adóév (az üzleti év) adózás előtti eredményének terhére.”

144. § A Kjtv. 7. §-ának 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. módosított mérlegfőösszeg: az éves beszámoló mérlegében szereplő eszközök értékének együttes összege (a mérlegfőösszeg), csökkentve

a) a bankközi hitelből eredő, belföldön székhellyel rendelkező adóssal szemben, vagy belföldön fiókteleppel rendelkező adóssal szemben e fióktelep útján fennálló követeléssel,

b) a belföldön székhellyel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott, valamint a belföldön fiókteleppel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által e fióktelep útján kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírral,

c) a belföldön székhellyel rendelkező más hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott részvényvel,

d) a nyújtott hitelből, alárendelt kölcsöntőkéből és kiegészítő alárendelt kölcsöntőkéből eredő, belföldön székhellyel rendelkező pénzügyi vállalkozással, befektetési vállalkozással szemben, vagy belföldön fiókteleppel rendelkező pénzügyi vállalkozással, befektetési vállalkozással szemben e fióktelep útján fennálló követeléssel (ideértve a velük kötött valódi penziós, óvadéki repó és sajátos szállítós repó ügyletből eredő követelést is),

e) a bankközi hitelből eredő, az Európai Unió más tagállamában székhellyel rendelkező adóssal szemben, vagy az Európai Unió más tagállamában fiókteleppel rendelkező adóssal szemben e fióktelep útján fennálló követeléssel,

f) az Európai Unió más tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott, valamint az Európai Unió más tagállamában fiókteleppel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által e fióktelep útján kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírral,

g) az Európai Unió más tagállamában székhellyel rendelkező más hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott részvényvel,

h) a nyújtott hitelből, alárendelt kölcsöntőkéből és kiegészítő alárendelt kölcsöntőkéből eredő, az Európai Unió más tagállamában székhellyel rendelkező pénzügyi vállalkozással, befektetési vállalkozással szemben, vagy az Európai Unió más tagállamában fiókteleppel rendelkező pénzügyi vállalkozással, befektetési vállalkozással szemben e fióktelep útján fennálló követeléssel (bármely esetben ideértve a velük kötött valódi penziós, óvadéki repó és sajátos szállítós repó ügyletből eredő követelést is),

figyelembe véve, hogy

i) az *e)*-*h)* pontok alapján az adóalany a mérlegfőösszeget csak akkor csökkentheti, ha rendelkezik az *e)*-*h)* pontban említett adós, illetőleg hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által az adóbevallás benyújtására előírt határidő letelte előtt írásban megtett, *a)*-*k)* pont szerint meghatározott nyilatkozattal,

j) az *i)* pont szerinti nyilatkozat tartalmazza a nyilatkozattevő megnevezését, székhelyét (ideértve a nyilatkozattevő fióktelepet is), cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát) és a cégjegyzékét (nyilvántartását) vezető bíróság, hatóság megnevezését, valamint a nyilatkozattevő *k)* pontban meghatározott eszközeinek az adóalany beszámolója mérlegfordulónapján fennálló együttes értékét (akkor is, ha az nulla),

k) *a)* *j)* pont szerinti eszközök a következők:

ka) a bankközi hitelből eredő, az Európai Unió tagállamának nem minősülő államban (a továbbiakban: harmadik államban) székhellyel rendelkező adóssal szemben fennálló követelések, valamint a bankközi hitelből eredő, harmadik államban fiókteleppel rendelkező adóssal szemben e fióktelep útján fennálló követelések,

kb) a harmadik államban székhellyel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, valamint a harmadik államban fiókteleppel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által e fióktelep útján kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok,

kc) a harmadik államban székhellyel rendelkező hitelintézet, pénzügyi vállalkozás vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott részvények,

kd) a nyújtott hitelből, alárendelt kölcsöntőkéből és kiegészítő alárendelt kölcsöntőkéből eredő, harmadik államban székhellyel rendelkező pénzügyi vállalkozással,

befektetési vállalkozással szemben fennálló követelések, valamint a nyújtott hitelből, alárendelt kölcsöntőkéből és kiegészítő alárendelt kölcsöntőkéből eredő, harmadik államban fiókteleppel rendelkező pénzügyi vállalkozással, befektetési vállalkozással szemben e fióktelep útján fennálló követelések (bármely esetben ideértve a velük kötött valódi penziós, óvadéki repó és sajátos szállítós repó ügyletből eredő követelést is),

l) a k) pontban meghatározott eszközöknek a j) pont szerinti nyilatkozatban foglalt értéke – de legfeljebb a nyilatkozattevővel szemben fennálló követelések és a nyilatkozattévő által kibocsátott értékpapírok, részvények alapján az e)-h) pontok szerint a mérlegfőösszeg csökkentéseként elszámolt összeg – a módosított mérlegfőösszeg megállapításakor a mérlegfőösszeget növeli,

m) ha a j) pont szerinti nyilatkozat az eszközök értékét devizában tartalmazza, akkor ennek átszámítása az adóalany által a mérlegfőösszeg meghatározott árfolyamnak megfelelően történik,

n) a j) pont szerinti nyilatkozat hibájából eredő adóhiány és az ahhoz kapcsolódó minden jogkövetkezmény az adóalanyt terheli;”

145. § A Kjtv. 4/A. §-ának (5) és (8) bekezdése hatályát veszti.

15. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

146. § A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény 17. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) E törvény 1-10. §-a 2013. január 1-jén hatályát veszti, azzal, hogy az adóalany a 2012. adóévre vonatkozó adómegállapítási, -bevallási, -fizetési kötelezettségeit a 2012. december 31-én hatályos szabályok szerint teljesíti.”

VII. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT ÉS A MUNKAERŐPIACI ALAPOT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

16. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

147. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 2. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A biztosítás az annak alapjául szolgáló jogvisztonnyal egyidejűleg, a törvény erejénél fogva jön létre. Ennek érvényesítése érdekében a foglalkoztatót bejelentési, nyilvántartási, járulék-megállapítási és levonási, járulékfizetési, valamint bevallási kötelezettség terheli. E kötelezettség kiterjed arra a külföldi foglalkoztatóra is, aki a Magyar Köztársaság területén biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keretében foglalkoztat munkavállalót, továbbá arra a külföldi foglalkoztatóra, aki a Magyar Köztársaság területén kívül foglalkoztat olyan munkavállalót, aki a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik.”

148. § A Tbj. 4. § *k)* pont 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

Járulékalapot képező jövedelem:)

„1. a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerint összevont adóalapba tartozó önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem, a munkavállalói érdekképviselet ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj, a tanulószerveződésben meghatározott díj, a hivatásos nevelőszülői díj, a felszolgálási díj, a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borralaló (a továbbiakban: borralaló), az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíj,”

149. § A Tbj. 4. § *s)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„*s)* Minimálbér:

1. a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alapbér kötelező legkisebb havi összege, és

2. a biztosított egyéni és társas vállalkozó járulékfizetéséről szóló rendelkezések alkalmazásában a tárgyhónap első napján, a teljes munkaidőre érvényes garantált bérminimum havi összege, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége vagy a társas vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel.”

150. § A Tbj. 5. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Biztosított az a természetes személy is, aki a munkát külföldi foglalkoztató számára a Magyar Köztársaság területén kívül végzi, és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik.”

151. § A Tbj. 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Munka Törvénykönyve szerinti munkaviszony esetén a biztosítás kezdete az a nap, amelyen a munkavállaló ténylegesen munkába lép.”

152. § A Tbj. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § Szünetel a biztosítás:

a) a fizetés nélküli szabadság ideje alatt, kivéve, ha

aa) a fizetés nélküli szabadság idejére gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély vagy gyermeknevelési támogatás kerül folyósításra, vagy

ab) a fizetés nélküli szabadságot tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek ápolása címén veszik igénybe,

b) az igazolatlan távollét időtartama alatt,

c) a munkavégzési (szolgálatteljesítési) kötelezettség alóli mentesítés ideje alatt, kivéve, ha a munkavégzés alóli mentesítés idejére a munkaviszonyra vonatkozó szabály szerint átlagkereset jár, vagy munkabér (illetmény), átlagkereset (távolléti díj), táppénzfizetés történt,

d) az előzetes letartóztatás, szabadságvesztés tartama alatt, kivéve, ha a letartóztatottat az ellene emelt vád alól jogerősen felmentették, vagy a büntetőeljárást megszüntették, továbbá, ha az elítéltet utóbb a bíróság jogerősen felmentette,

e) az ügyvéd, a közjegyző, a szabadalmi ügyvivő kamarai tagságának szüneteltetése alatt,

f) az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelésének ideje alatt.”

153. § A Tbj. 11. § *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítás nem terjed ki:)

„b) a magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által a Magyar Köztársaság területén foglalkoztatott, harmadik állam állampolgárságával rendelkező és külföldinek minősülő munkavállalóra, ha a munkavégzésre kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor, feltéve, hogy e munkavégzés a két évet nem haladja meg; e rendelkezés ismételtlen nem alkalmazható ugyanarra a munkavállalóra, ha az előző belföldi munkavégzés befejezésétől számítva három év nem telt el;”

154. § A Tbj. 19. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 5100 forint (napi összege 170 forint).”

155. § A Tbj. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § A foglalkoztató az általa foglalkoztatott biztosított részére a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonnyal összefüggésben kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem után havonta a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet.”

156. § A Tbj. 21. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem képezi a társadalombiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék alapját:]

„b) az Szja tv. 71. §-a szerinti béren kívüli juttatás;”

157. § A Tbj. 25/A. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem fizet a 19. § (3) bekezdésében meghatározott mértékű munkaerő-piaci járulékot]

„b) az az egyéni és társas vállalkozó, aki közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytat, vagy a vállalkozói tevékenysége mellett munkaviszonnyal is rendelkezik – ide nem értve azt a munkavállalót, aki fizetés nélküli szabadságon van;”

158. § A Tbj. 27. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után fizetendő társadalombiztosítási járulékot a társas vállalkozó személyes közreműködésére tekintettel kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem, de havi átlagban legalább az e törvény szerinti minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

159. § A Tbj. 29. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot

a) vállalkozói jövedelem szerinti adózás esetén a vállalkozói kivét,

b) átalányadózás esetén az átalányban megállapított jövedelem,

de havi átlagban legalább az e törvény szerinti minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

160. § A Tbj. 29/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a biztosított egyéni vállalkozó, aki az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (a továbbiakban: eva adózó), a 19. § (1)–(3) bekezdésében meghatározott járulékokat (tagdíjat) az e törvény szerinti minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

161. § A Tbj. 30/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a magán-nyugdíjpénztári tag östermelő esetében

a) a 2011. január 1-je és 2011. január 12-e közötti időszakban esedékes tagdíj mértéke 0 százalék, a nyugdíjjárulék mértéke 9,5 százalék,

b) a 2011. január 13-a és 2011. december 31-e közötti időszakban esedékes tagdíj mértéke 0 százalék, a nyugdíjjárulék mértéke 10 százalék.”

162. § A Tbj. 35. § (2) bekezdés harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A befizetési határidő elmulasztása esetén a megállapodás megszűnik a járulék esedékességének napját magában foglaló naptári hónap utolsó napján, kivéve, ha addig a tartozást megfizetik.”

163. § A Tbj. 44/A. §-a a következő (10) és (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A hajléktalan személyekről az egészségbiztosítási szervnek bejelentést tesznek az alábbi intézmények vezetői:

- a) hajléktalanok otthona,
- b) hajléktalanok átmeneti szállása,
- c) hajléktalanok rehabilitációs intézménye,
- d) hajléktalanok éjjeli menedékhelye,
- e) hajléktalanok nappali melegedője.

A bejelentésről az intézmény vezetője igazolást ad ki a hajléktalan személy részére. A bejelentés és az igazolás érvényessége a bejelentés napját magában foglaló naptári hónapot követő hatodik naptári hónap utolsó napjáig tart.

(11) A (10) bekezdésben meghatározott intézmény a bejelentés vagy az igazolás kiállításának elmulasztása miatt nem bírságható.”

164. § A Tbj. 50. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A foglalkoztató a biztosítottat terhelő járulékot (tagdíjat) akkor is köteles bevallani és befizetni, ha annak levonása a tárgy hónapban kifizetett jövedelemből nem lehetséges. A megelőlegezett járulékot (tagdíjat) a foglalkoztató a biztosítottal szemben fennálló követelésként veszi nyilvántartásba.”

165. § A Tbj. az 54. §-t követően a következő 55. §-sal egészül ki:

„55. § Az a természetes személy, jogi személy vagy egyéb jogalany, aki (amely)

a) valótlan adatok közlésével olyan személyt jelentett be, akire a biztosítás nem terjed ki, vagy

b) a járulékokat (tagdíjat) jogellenesen a tényleges járulékalapot képező jövedelemnél magasabb összeg után állapította meg és vallotta be,

a jogsértés időtartamára – a bejelentés vagy bevallás megalapozatlanságától függetlenül – köteles a társadalombiztosítási járulékot, a b) pont szerinti esetben a magasabb összeg utáni társadalombiztosítási járulékot megfizetni.”

166. § (1) A Tbj. 56/A. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„*Különös szabályok a járulékkötelezettségek teljesítésére vonatkozóan*”

(2) A Tbj. 56/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56/A. § (1) A magyar jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi foglalkoztató (a továbbiakban: külföldi vállalkozás) javára biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keretében munkát végző foglalkoztatott részére kifizetett járulékalapot képző jövedelem után a külföldi vállalkozás a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet, és a jövedelemből a 19. § (2)–(3) bekezdéseiben meghatározott járulékokat, illetve magán-nyugdíjpénztári tagság esetén a 33. § szerinti magán-nyugdíjpénztári tagdíjat von le.

(2) A külföldi vállalkozás a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonnyal összefüggő bejelentési, járulékfizetési és bevallási kötelezettséget az Art. 8. és 9. §-ában meghatározott képviselő útján, ennek hiányában közvetlenül saját maga teljesíti. Ha a külföldi vállalkozás a járulékkötelezettséget közvetlenül teljesíti, a biztosítás kezdetét megelőzően köteles bejelentkezni az állami adóhatóságnál, és kérelmezni, hogy az állami adóhatóság foglalkoztatói minőségében vegye nyilvántartásba.

(3) Ha a külföldi vállalkozás a járulékkötelezettségek teljesítésére nem rendelkezik Art. szerinti képviselővel, és a (2) bekezdésben foglalt bejelentkezést is elmulasztja, az általa foglalkoztatott természetes személy biztosításával összefüggő bejelentési, járulékfizetési és bevallási kötelezettséget a foglalkoztatott teljesíti, és viseli a járulékkötelezettségek elmulasztása miatti jogkövetkezményeket (ide nem értve a mulasztási bírságot és az adóbírságot).

(4) Ha a munkavállaló magyarországi foglalkoztatására

a) kirendelés alapján kerül sor, és a munkáltatók megállapodása alapján a munkavállaló munkabérét és az ezzel járó közterheket az a munkáltató fizeti, amelyhez a munkavállalót kirendelték,

b) munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor, és a kölcsönbeadó külföldi vállalkozás,

e foglalkoztatással összefüggésben a bejelentés és nyilvántartás, valamint a járulék megállapításának, bevallásának és megfizetésének kötelezettsége az *a)* pont szerinti esetben azt a munkáltatót terheli, amelyhez a munkavállalót kirendelték, a *b)* pont szerinti esetben a belföldön bejegyzett kölcsönvevőt terheli.

(5) A (2)–(3) bekezdés szerinti kötelezett a biztosítási és járulékfizetési kötelezettséggel összefüggő bevallási, adatszolgáltatási kötelezettségét havonta, a tárgy hónapot követő hónap 12-éig – kormányrendeletben meghatározott adattartalommal – elektronikus úton teljesíti az állami adóhatóság részére. A társadalombiztosítási ellátások megállapításához a biztosítási időre és a járulékalapra vonatkozó adatokat az állami adóhatóság elektronikus úton átadja a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv, az egészségbiztosítási szerv, az állami foglalkoztatási szerv és a magánnyugdíjpénztár részére. A (2)–(3) bekezdés szerinti kötelezettet a 44., 46–47. §-okban és az 50. § (6) bekezdésben meghatározott nyilvántartási és igazolási kötelezettség nem terheli.”

167. § A Tbj. a 61. §-t követően az alábbi alcímmel és 62 §-sal egészül ki:

„Átmeneti rendelkezések

62. § (1) Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel megállapított 19. § (2) és (7) bekezdést és 30/A. § (2) és (5) bekezdést a 2011. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a 2011. január 10-éig megszerzett, 2010. decemberi járulékalapot képező

jövedelemre, amelyet a 2010. december hónapra vonatkozóan benyújtott bevallásban kell bevallani, még a 2010. december 31-éig hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) Az adóellenőrzés során a Tbj. 2010. december 31-én hatályos 27., 29. és 29/A. §-a alapján járulékfizetésre kötelezett terhére utólagos adómegállapítás keretében nem állapítható meg mulasztási bírság és adóbírság a tevékenységre jellemző kereset jogellenes megállapításával összefüggésben.”

168. § A Tbj.

a) 19. § (2) bekezdésében a „9,5 százalék” szövegrészek helyébe a „10 százalék” szöveg,

b) 19. § (7) bekezdésében a „9,5 százalék” szövegrész helyébe a „10 százalék” szöveg,

c) 26. § (8) bekezdésében a „társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségének” szövegrész helyébe a „társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettségének, valamint a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló törvény 8/B. §-ában meghatározott részmunkaidőben foglalkoztatott munkavállaló utáni járulékfizetési kötelezettségének” szöveg,

d) 30/A. § (2) bekezdésében a „9,5 százalék” szövegrész helyébe a „10 százalék” szöveg, a „7,2 százalék” szövegrész helyébe a „7,7 százalék” szöveg,”

e) 30/A. § (3) bekezdésében a „19. § (1)-(3) bekezdés szerinti járulékokat (tagdíjat)” szövegrész helyébe a „19. § (1) bekezdésében meghatározott nyugdíj-biztosítási, természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, a 19. § (3) bekezdésében meghatározott természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulékot, valamint a nyugdíjjárulékot (tagdíjat)” szöveg,

f) 34. § (1) és (5) bekezdésében a „33,5 százalék” szövegrészek helyébe a „34 százalék” szöveg,

g) 47. § (3) bekezdésében a „levont járulékok” szövegrész helyébe a „tárgyévre, illetve a tárgyévtől eltérő időre levont járulékok” szöveg

h) 58. § (1) bekezdés c) pontjában a „teljesítésének módját” szövegrész helyébe a „teljesítésének módját, valamint az 56/A. § (5) bekezdésében meghatározott bevallás és adatszolgáltatás adattartalmával és a járulékbefizetéssel összefüggő részletes szabályokat,” szöveg

lép.”

169. § Hatályát veszti a Tbj.

a) 4. § a) pont 1. alpontjában a „vagy a biztosítottnak a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben járulékalapot képező jövedelmet juttat.” szövegrész,

b) 4. § k) pont 2. alpontjában az „; az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíj” szövegrész,

c) 4. § q), t) és zs) pontja,

d) 5. § (1) bekezdés a) pontjában az „; ide nem értve a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött munkaviszonyt” szövegrész,

e) 24. § (1) bekezdés a) pontjában az „a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege, valamint” szövegrész,

f) 27. § (2) bekezdésében az „- ide nem értve az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összegét -” szövegrész,

g) 27. § (4) bekezdése,

h) 29. § (6) bekezdése,

i) 30. §-a,

j) 31. § (6) bekezdésében a „tevékenységre jellemző kereset, illetőleg - az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban tett bejelentés esetén -” szövegrész,

k) 50. § (3) bekezdése,

l) 52. § (4) bekezdésében az „a tevékenységre jellemző kereset, bejelentés esetén” szövegrész.

17. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

170. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (Eho.) 3. § (1) bekezdés *ba*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kifizető, - kifizető hiányában, vagy ha a kifizető az adóelőleg alapját képező jövedelem után adót (adóelőleget) nem köteles megállapítani - a jövedelmet szerző magánszemély 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet az adóévben kifizetett, juttatott, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti

külön adózó jövedelmek közül]

„*ba*) a kifizetőt terhelő adó mellett juttatott vagyoni érték adóalapként meghatározott összege,”

(után.)

171. § Az Eho. 3. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Mentés a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alól az a jövedelem és járulék alapjául szolgáló azon összeg, amely után a Tbj. szabályai szerint járulékot kell fizetni, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani és/vagy megfizetni.”

172. § (1) Az Eho. 5. § (1) bekezdés *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:)

„*g*) az Szja tv. 71. §-a szerinti béren kívüli juttatás,”

(2) Az Eho. 5. § (1) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

(Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:)

„*h*) bármely EGT-államban működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékelőlegnek) minősülő hozama.”

173. § Az Eho. 11. § (6) bekezdés harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kifizetőt terhelő adó mellett juttatott vagyoni érték adóalapként meghatározott összege utáni egészségügyi hozzájárulást a személyi jövedelemadóval egyidejűleg kell megállapítani, bevallani és megfizetni.”

174. § Hatályát veszti az Eho.

- a) 3. § (1) bekezdés *ab*), *bc*) és *bd*) alpontjai,
- b) 3. § (2) bekezdésének első mondata,
- c) 3. § (3) bekezdés *c*) pontjában a „25 százalékos adóterhet viselő” szövegrész,
- d) 3. § (3) bekezdés *e*) pontjában az „és 74. §” szövegrész,
- e) 3. § (4), (6), (7), (8) és (9) bekezdése,
- f) 5. § (1) bekezdés *b*) pontjában az „az adóterhet nem viselő járandóság,” szövegrész,
- g) 5. § (2) bekezdésében a „, ha a bérbeadó bérleti díjból származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó szabályokat alkalmazza” szövegrész,
- h) 11. § (8) bekezdésében az „és a kivétkiegészítés” szövegrész,
- i) 11. § (10) bekezdése.

18. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

175. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 29. § (1) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szüneteltetni kell az álláskeresői járadék folyósítását, ha az álláskereső)

„*a*) terhességi-gyermekágyi segélyre, gyermekgondozási díjra vagy gyermekgondozási segélyre való jogosultságának megállapítását jelenti be, terhességi-gyermekágyi segély és gyermekgondozási díj esetén a jogosultság megállapítását követő naptól, gyermekgondozási segély esetén a jogosultság megállapításának napjától,”

176. § (1) Az Flt. 41/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A munkaadó létszámának megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni

a) a közhasznú munkavégzés, közcélú munkavégzés vagy közmunka keretében foglalkoztatott munkavállalót,

b) az egyszerűsített foglalkoztatás szabályai szerint jogszerűen alkalmazott munkavállalót,

c) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvény hatálya tartozó munkavállalót, és

d) az Mt. 150. § (1) bekezdése alapján más munkáltatónál történő átmeneti munkavégzés során foglalkoztatott munkavállalót.”

(2) Az Flt. 41/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)–(3) bekezdés alkalmazásában létszámon a – Központi Statisztikai Hivatal munkaügy-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott útmutatójában foglaltak szerinti – tárgyévi átlagos statisztikai állományi létszámot kell érteni. A statisztikai állományi létszámot egy tizedes jegyre kerekítve a kerekítés általános szabályai szerint kell meghatározni.”

177. § Az Flt. a 41/A. §-t követően a következő 42. §-sal egészül ki:

„42. § A 41/A. § alkalmazásában megváltozott munkaképességű a munkavállaló, ha

a) munkaképesség-csökkenése – az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI), 2007. augusztus 15-ét megelőzően az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézete (a továbbiakban: OOSZI) szakvéleménye, 2001. január 1-jét megelőzően vasutas biztosítottak esetében a Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye szerint – 50–100 százalékos mértékű,

b) egészségkárosodása az ORSZI szakvéleménye szerint 40 százalékos vagy azt meghaladó mértékű,

c) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Ftv.) 23. § (1) bekezdés a) pontja alapján látási fogyatékosnak minősül, vagy vakok személyi járadékában részesül,

d) az Ftv. 23. § (1) bekezdés d) pontja alapján a személyiség egészségét érintő fejlődés átható zavara miatt fogyatékosági támogatásban részesül,

e) külön jogszabály szerint súlyos értelmi fogyatékosnak minősül, és erre tekintettel a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint adókedvezményre jogosult,

f) siket vagy súlyosan nagyothalló, és halláskárosodása audiológiai szakvélemény szerint a 60 decibel hallásküszöb értékét eléri vagy meghaladja, vagy

g) a súlyos mozgáskorlátozottak közlekedési kedvezményeiről szóló kormányrendelet szerint súlyos mozgáskorlátozottaknak minősül,

és a munkaszerződése szerinti munkaideje a napi négy órát eléri.”

178. § Az Ftv. a 42/A. §-t követően a következő 42/B. §-sal egészül ki:

„42/B. § A megváltozott munkaképességet igazolja

a) a 42. § a) és b) pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI, Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye, a rehabilitációs járadék megállapításáról szóló határozat, vagy a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátás megállapításáról szóló határozat,

b) a 42. § c) pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI szakvéleménye, a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata vagy vakok személyi járadékának megállapításáról szóló határozata,

c) a 42. § d) és e) pontja tekintetében: az ORSZI szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata,

d) a 42. § f) pontja tekintetében: az OOSZI, ORSZI szakvéleménye, az audiológiai állomás szakorvosának szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatás megállapításáról szóló határozata,

e) a 42. § g) pontja tekintetében: az elsőfokú szakorvosi (házi-orvosi) szakvélemény, az ORSZI másodfokú szakvéleménye,

az a)–e) pontokban említett szakvélemény, igazolás vagy határozat érvényességi idején belül.”

179. § Az Ftv. 58. § (5) bekezdés m) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„m) megváltozott munkaképességű személy: aki testi vagy szellemi fogyatékos, vagy akinek az orvosi rehabilitációt követően munkavállalási és munkahely-megtartási esélyei testi

vagy szellemi károsodása miatt csökkennek; a rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettség megállapítása szempontjából a 42. §-ban meghatározott személy,”

19. A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény módosítása

180. § (1) A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Pftv.) 1. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(E törvény hatálya kiterjed)

„e) a 8/B. § (1) bekezdésében meghatározott munkavállalókra.”

(2) A Pftv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„3. foglalkoztatásra irányuló jogviszony: a magyar jog hatálya alá tartozó munkaviszony, közszolgálati jogviszony, kormánytisztviselői jogviszony, közalkalmazotti jogviszony, bírósági és igazságügyi, valamint ügyészségi szolgálati viszony, a hivatásos nevelő szülői jogviszony, a fegyveres és rendvédelmi szervek hivatásos és szerződéses állományú tagjának szolgálati viszonya;”

(3) A Pftv. 1. § (2) bekezdés 6., 7. és 8. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„6. ösztöndíjas foglalkoztatott: az a személy, aki az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony létesítésének időpontjában

- a 30. életévét még nem töltötte be, és

- akinek a diplomája a jogviszony létesítését megelőző két éven belül került kiadásra, és

- munkaviszonyban – ide nem értve az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény szerinti jogviszonyt és az adórendszeren kívüli foglalkoztatásnak minősülő háztartási munkára irányuló munkaviszonyt –, közalkalmazotti jogviszonyban, közszolgálati jogviszonyban, kormánytisztviselői jogviszonyban, szolgálati jogviszonyban (a továbbiakban együtt: munkaviszony) nem áll;

7. foglalkoztató: a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.), a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.), a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.), vagy a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Ktjv.), hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság és egyéni cég;

8. munkaügyi törvény: az Mt., a Ktv., a Kjt., és a Ktjv.”

(4) A Pftv. 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A START PLUSZ, illetve a START EXTRA kártyát az igénylő legkésőbb 2011. december 31-éig válthatja ki, és ezek alapján a munkaadót legfeljebb 2013. december 31-éig illeti meg az e törvény szerinti járulékkedvezmény.”

181. § A Pftv. 6. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az Art. szerinti START EXTRA kártya kiváltására jogosult)

„a) a START EXTRA kártya – külön jogszabályban meghatározott módon történő – igénylésének időpontját megelőzően legalább 3 hónapig álláskeresőként nyilvántartott személy, ha ötvenedik életévét betöltötte, vagy életkorra való tekintet nélkül legfeljebb alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezik, vagy”

182. § A Pftv. III. fejezete a 8/A. §-t követően a következő alcímmel és 8/B. §-sal egészül ki:

„A részmunkaidős foglalkoztatáshoz kapcsolódó kedvezmény

8/B. § (1) A munkaadót a (2)–(6) bekezdésben meghatározottak szerint járulékkedvezmény illeti meg, ha a gyermekgondozási szabadságról [Mt. 138. § (5) bek. a) pont] visszatérő munkavállaló munkakörét – feltéve, hogy e munkavállaló annak időtartama alatt terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási segélyben vagy gyermekgondozási díjban részesült – közvetlenül a visszatérését követően

a) a gyermekgondozási szabadságról visszatérő munkavállaló és emellett

b) az a) pontban meghatározott munkavállaló gyermekgondozási szabadságának

ba) időtartama alatt e munkavállaló munkakörének ellátására létesített munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállaló, vagy

bb) lejártát követően vele azonos vagy hasonló munkakör ellátására létesített munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállaló

heti 20-20 órás részmunkaidős munkaviszony keretében látják el.

(2) A munkaadó – az (1) bekezdésben meghatározott mindkét munkavállaló után – a Tbj. 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulék helyett 20 százalékos mértékű társadalombiztosítási járulék fizetésére köteles (amelyből a nyugdíjbiztosítási járulék 18 százalék, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék 2 százalék, az egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékon belül a természetbeni egészségbiztosítási járulék 1 százalék, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék 0,3 százalék, a munkaerő-piaci járulék 0,7 százalék).

(3) Ugyanabban a munkakörben foglalkoztatott munkavállalók után járulékkedvezmény csak abban az esetben jár, ha az (1) bekezdésben meghatározott feltételek a gyermekgondozási szabadságról visszatérő munkavállaló munkába állását követően legalább 1 évig fennállnak. A kedvezmény az (1)–(5) bekezdésében meghatározott feltételek fennállása alatt, legfeljebb azonban 3 évig jár.

(4) A járulékkedvezmény a munkaadót csak abban az esetben illeti meg, ha a létszámát a részmunkaidős foglalkoztatás kezdetét megelőző hónap átlagos statisztikai állományi létszámához képest növeli, és azt a részmunkaidős foglalkoztatás időtartama alatt nem csökkenti.

(5) Nem minősül az állományi létszám csökkentésének, ha a létszám olyan munkavállalóval csökken, aki

a) a statisztikai előírások szerint nem tartozik az átlagos statisztikai állományi létszámba, vagy

b) munkaviszonyát rendes vagy rendkívüli felmondással szüntette meg.

(6) A járulékkedvezmény kedvezményezett munkavállalónként legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér kétszeresének megfelelő járulékalap után érvényesíthető.

(7) E járulékkedvezmény és egyéb, törvény alapján járó foglalkoztatási célú járulékkedvezmény ugyanazon személy után egyidejűleg nem vehető igénybe.

(8) A járulékkedvezmény jogosulatlan érvényesítése esetén a társadalombiztosítási járulék megállapítására, befizetésére és bevallására, a bírság és pótlék megállapítására az Art. szabályai alapján kerül sor.

(9) A járulékkülönbözet megtérítésére az 4/A. § (5) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”

183. § A Pftv. a 17. §-t követően a következő alcímmel és 17/A. §-sal egészül ki:

„Átmeneti rendelkezések

17/A. § (1) A 8. §-ban meghatározott foglalkoztatási kedvezmény igénybevételéhez a munkaügyi központtal 2011. január 1-jét megelőzően megállapodást kötött munkaadó a megállapodás érvényességi idejének lejártáig jogosult a járulékkedvezmény igénybevételére e törvény 2010. december 31-én hatályos rendelkezései szerint.

(2) A 7. §-ban meghatározott foglalkoztatási kedvezmény igénybevételéhez e törvény 2010. december 31-én hatályos rendelkezései szerint kell eljárni, ha a START EXTRA kártya kiváltásra jogosult személy a kártya iránti igényét 2010. december 31-éig benyújtja az állami adóhatósághoz.

(3) A 8/B. §-ban meghatározott járulékkedvezmény a 2010. december 31-ét követően gyermekgondozási szabadságról visszatérő munkavállalók esetén alkalmazható.”

184. § A Pftv.

a) 8/A. § (4) bekezdésében az „adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény” szövegrész helyébe az „Art.” szöveg,

b) 10. § (2) bekezdésben és 15. § (2) bekezdés b) pontjában a „Ktv.” szövegrész helyébe a „Ktv. és a Kjtv.” szöveg

lép.

185. § Hatályát veszti a Pftv.

a) 1. § (2) bekezdés 9. pontjában az „,illetve a START EXTRA” szövegrész,

b) 7. § (1) bekezdésében az „,- amennyiben 8. §-ban meghatározott feltételek nem állnak fenn -” szövegrész,

c) 7. § (1) bekezdés b) pontjában a „,az Ft. 40. §-a (1) bekezdésében meghatározott munkaadói járulék, valamint” szövegrész,

d) 8. §-a és 2. számú melléklete.”

VIII. Fejezet

A SZÁMVITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

20. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

186. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (4) bekezdés 10. pontjának e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) E törvény alkalmazásában

10. behajthatatlan követelés: az a követelés,]

„e) amelyet eredményesen nem lehet érvényesíteni, amelynél a fizetési meghagyásos eljárással, a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével (a fizetési meghagyásos eljárás, a végrehajtás veszteséget eredményez vagy növeli a veszteséget), amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található és a felkutatása „igazoltan” nem járt eredménnyel.”

187. § Az Szt. 3. § (8) bekezdés 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) E törvény alkalmazásában]

„12. *elektronikus pénzeszköz*: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott fogalom;”

188. § Az Szt. 9. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés előírásait a nyilvánosan működő részvénytársaság, az anyavállalat, a konszolidálásba e törvény 120–134. §-a szerint bevont vállalkozás, valamint az olyan vállalkozó, amelynek kibocsátott – a 3. § (6) bekezdés 2–3. pontja szerinti – értékpapírai tőzsdei kereskedelme engedélyezett vagy az engedélyezést már kérelmezték, nem alkalmazhatja.”

189. § Az Szt. 47. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A bekerülési (beszerzési) értéket csökkenti a próbaüzemeltetés során előállított, raktárra vett, értékesített termék, teljesített szolgáltatás előállítási költsége, ennek hiányában az állománybavételkori piaci értéke, illetve a még várhatóan felmerülő költségekkel csökkentett eladási ára, várható eladási ára, legfeljebb a próbaüzemeltetés – bekerülési (beszerzési) értéként figyelembe vett – költségéig, valamint a bekerülési (beszerzési) értékben elszámolt kamat összegét csökkenti a beruházásra adott előleg után, annak elszámolásáig, a beruházásra elkülönített pénzeszköz után, annak felhasználásáig kapott kamat összege.”

190. § (1) Az Szt. 60. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A mérlegben a valutapénztárban lévő valutakészletet, a devizaszámlán lévő devizát, továbbá a külföldi pénzürtékre szóló – az 54–55. § szerint minősített – minden követelést, befektetett pénzügyi eszközt, értékpapírt, illetve kötelezettséget az üzleti év mérlegfordulónapjára vonatkozó – a (4)–(6) bekezdés szerinti – devizaárfolyamon átszámított forintértéken kell kimutatni.”

(2) Az Szt. 60. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Amennyiben a választott hitelintézet adott napon belül többször is jegyez árfolyamot, úgy az (1) – (9) bekezdések alkalmazása során az adott napi jegyzett árfolyamok közül a számviteli politikában meghatározott árfolyamot kell figyelembe venni.”

191. § Az Szt. 96. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 96. § kiegészül egy új (6) bekezdéssel:

„(4) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletének a 41. § (8) bekezdése, az 55. § (4) bekezdése, a 86. § (8) bekezdése, a 88. § (6) bekezdése, a 89. § (1)–(3) bekezdése, (4) bekezdésének a), c)–d) pontja és (6) bekezdése, a 89/A. §-a, a 90. § (1)–(2) bekezdése és (3) bekezdésének b) pontja, (4) bekezdésének b) pontja, a 91. § c)–d) pontja, a 92. §-a, a 93. § (1)–(2) és (6) bekezdése szerinti adatokat nem kell tartalmaznia.

(5) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletében a könyvvizsgáló által a 88. § (8) bekezdésének *b)* pontjában foglalt jogcímenen felszámított díjakat nem kell összegszerűen bemutatni, ha az tartalmazza a díjak jogcímenkénti megoszlását, és a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság részére, annak kérésére, a vállalkozó a díjakról részletes tájékoztatást ad.

(6) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletének nem kell tartalmaznia a 90. § (3) bekezdésének *c)* pontja szerinti mérlegen kívüli tételek és mérlegben nem szereplő megállapodások pénzügyi kihatásait.”

192. § Az Szt. 141. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az átalakulással létrejövő gazdasági társaság végleges vagyommérlegében kimutatott saját tőke és a vagyommérleg-tervezetében kimutatott saját tőke különbözetének összegével – a változás tartalmának és előjelének megfelelően – a tőketartalékot, az eredménytartalékot, illetve a lekötött tartalékot kell módosítani a végleges vagyommérlegben. A tőketartalék módosítása során, ha emiatt a tőketartalék negatívvá válna, a tőketartalék pozitív összegéig a tőketartalékot, azt meghaladóan az eredménytartalékot kell csökkenteni.”

193. § Az Szt. 177. §-a a következő (16)-(17) bekezdéssel egészül ki:

„(16) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 3. § (4) bekezdés 10. pont *e)* alpontját, 3. § (8) bekezdés 12. pontját, 9. § (3)–(4) bekezdését, 11. § (3) bekezdését, 33. § (6) bekezdését, 47. § (8) bekezdését, 59/C. § (2) bekezdését, 60. § (2) bekezdését, 60. § (6) bekezdését, 60. § (10) bekezdését, 84. § (8) bekezdését, 85. § (4) bekezdését, 86. § (9) bekezdését, 93. § (1) bekezdés *b)* pontját, 96. § (4)–(6) bekezdését, 116. § (1) bekezdésének felvezető szövegét, 116. § (2) bekezdését, 116. § (6) bekezdését, 140. § (6) bekezdését, 141. § (4) bekezdését, 153. § (5) bekezdését, 154/A. § (5) bekezdését, valamint 6. számú mellékletét először a 2011. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(17) E törvénynek a (16) bekezdésben hivatkozott, az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezései a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.”

194. § Az Szt. 6. számú melléklete e törvény 6. számú melléklete szerint módosul.

195. § Az Szt. 11. § (3) bekezdésében és az Szt. 154/A. § (5) bekezdésében az „*éves beszámoló*” szövegrész helyébe az „*éves beszámoló, egyszerűsített éves beszámoló*” szöveg, az Szt. 33. § (6) bekezdésében, valamint a 86. § (9) bekezdésében a „*(visszaadási kötelezettség nélkül)*” szövegrész helyébe a „*, véglegesen*” szöveg, az Szt. 59/C. § (2) bekezdésében a „*95. § (4) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*95. § (6) bekezdésében*” szöveg, az Szt. 116. § (1) bekezdés felvezető szövegében és (2) bekezdésében a „*leányvállalatai éves beszámolóit*” szövegrész helyébe a „*leányvállalatai beszámolóit*” szöveg, az Szt. 116. § (6) bekezdésében a „*mérlegfordulónapjától számított 180 napon belül*” szövegrész helyébe az „*elfogadásától számított 60 napon belül*” szöveg, valamint az Szt. 153. § (5) bekezdésében az „*éves beszámolóit*” szövegrész helyébe az „*éves beszámolót, egyszerűsített éves beszámolót*” szöveg lép.

196. § Hatályát veszti az Szt. 9. § (4) bekezdése, az Szt. 84. § (8) bekezdése, az Szt. 85. § (4) bekezdése, valamint az Szt. 140. § (6) bekezdése.

197. § Hatályát veszti az Szt. 60. § (6) bekezdésében a „– a (4) bekezdés szerinti értékeléstől eltérő értékelésből adódó különbözetnek a kiegészítő mellékletben történő bemutatása mellett –, szövegrész, az Szt. 93. § (1) bekezdésének b) pontjában az „a létesítő okiratban megjelölt” szövegrész, valamint az Szt. 116. § (6) bekezdésében a „ , hiteles fordításban,” szövegrész.

21. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

198. § A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 2. §-ának 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. § E törvény alkalmazásában)

„22. Nemzetközi könyvvizsgálati standardok: a Nemzetközi Könyvvizsgálati és Bizonyosságot Nyújtó Szolgáltatási Standardok Testület [International Auditing and Assurance Standard Board (IAASB)] által kibocsátott és elfogadott Nemzetközi Könyvvizsgálati Standardok [International Standards on Auditing (ISA)] és kapcsolódó állásfoglalások, valamint egyéb standardok, amelyek a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységhez kapcsolódnak.”

199. § A Kkt. 7. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az 5. § k) és l) pontja szerinti eljárás során a határozatot az eljárás megindításától számított hatvan napon belül, vagy ha ez nem lehetséges, a határidő letelte utáni első testületi ülésen, legkésőbb azonban kilencven napon belül kell meghozni. Az eljáró testület elnöke az ügyintézési határidőt indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb hatvan nappal meghosszabbíthatja, melyről az ügyfelet értesíteni kell.”

200. § A Kkt. 16. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A könyvvizsgálói igazolvány feljogosítja a kamarai tag könyvvizsgálót a „hites könyvvizsgáló”, a „bejegyzett könyvvizsgáló”, valamint a „könyvszakértő” cím használatára, azonban a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátása során kiadott jelentésekben csak a „kamarai tag könyvvizsgáló” cím használható.”

201. § (1) A Kkt. 26. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamarai tag könyvvizsgáló a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátását – kérelemre kiadott – engedély alapján szüneteltetheti, illetve fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján szünetelteti (a továbbiakban: szüneteltetés). A szüneteltetés legrövidebb időtartama – a (6) bekezdés szerinti szüneteltetés kivételével – kérelemre kiadott engedély alapján történő szüneteltetés esetén három, fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján tizenkét hónap.”

(2) A Kkt. 26. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szüneteltetés engedélyezését legkésőbb a 11. § (1) bekezdés e) vagy f) pontja szerinti jogviszony létesítésétől, illetve az 53. § szerinti összeférhetetlen tevékenység megkezdésétől számított hatvan napon belül kell kérni.”

(3) A Kkt. 26. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A (6) bekezdés hatálya alá tartozó kamarai tag könyvvizsgálónak, valamint a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátását fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján szüneteltető kamarai tag könyvvizsgálónak is eleget kell tennie az (5) bekezdés szerinti kötelezettségeknek.”

202. § A Kkt. 27. § (3) bekezdése a következő *f)* és *g)* pontokkal egészül ki:

[(3) A szüneteltetés alatt a kamarai tag könyvvizsgáló]

„*f)* köteles megtartani a kamara önkormányzati szabályzataiban a szüneteltető tagokra előírt szabályokat,

g) köteles haladéktalanul, de legkésőbb tizenöt napon belül bejelenteni, ha a 33. § (1) bekezdésében felsorolt adataiban változás következett be.”

203. § A Kkt. 29. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tevékenységét szüneteltető tag – kérelemre kiadott – engedéllyel kezdhet ismét jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végezni. A fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján szüneteltető tag a fegyelmi határozatban meghatározott időpontot követően terjesztheti elő erre irányuló kérelmét.”

204. § A Kkt. 98. § (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A könyvvizsgáló jelöltek névjegyzékébe - kérelmére - fel kell venni azt, aki teljesíti az alábbiakat:]

„*c)* vállalja, hogy a Magyar Köztársaság területén jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végző kamarai tag könyvvizsgálóval vagy könyvvizsgáló céggel a képzési programnak megfelelő – a kamara mentori szabályzata szerinti – munkaviszonyt, munkaviszony jellegű jogviszonyt létesít.”

205. § A Kkt. 149. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„149. § (1) A jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység megfelelő ellátásának biztosítása céljából a kamara a kamarai tag könyvvizsgálók, a könyvvizsgáló cégek könyvvizsgálói tevékenységét minőségbiztosítási rendszer keretében folyamatosan ellenőrzi.

(2) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségbiztosítási rendszerét a kamara a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság közvetlen irányítása mellett működteti.

(3) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzését a 185. § (3) bekezdés szerinti költségvetési hozzájárulásból elkülönítetten kell finanszírozni.”

206. § A Kkt. 159. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„159. § (1) A bizottság nevében a minőségellenőrzéseket a bizottság által nyilvántartásba vett kamarai tag könyvvizsgáló minőségellenőrök végzik.

(2) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzését a bizottság nevében a kamara által vezetett külön nyilvántartásban szereplő független ellenőrök végzik.

(3) A kamarai tag minőségellenőrök nyilvántartása a minőségellenőrök 33. § (1) bekezdésében meghatározott adatait, a független ellenőrök külön nyilvántartása a 33. § (1) bekezdés c)–g) pontja szerinti adatokat tartalmazza a független ellenőrök tekintetében.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben foglalt nyilvántartások vezetésének célja annak hiteles dokumentálása, hogy a minőségellenőr, illetve a független ellenőr megfelel a törvényben meghatározott feltételeknek. A nyilvántartásban szereplő adatokat a nyilvántartásból történő törlésig a bizottság, illetve a kamara kezeli.

(5) Az (1)–(3) bekezdésben foglalt nyilvántartásokban szereplő adatok közérdekből nyilvános adatok, azokról bárki tájékoztatást kaphat. Az (1)–(3) bekezdésben foglalt nyilvántartásban szereplők közérdekből nyilvános adatainak, az azokban bekövetkező változásoknak a közzététele az ellenőrzés lehetőségének a megteremtését, illetve az időszerű tájékoztatást szolgálja.”

207. § A Kkt. a 160. §-a után a következő 160/A. §-sal egészül ki:

„160/A. § A független ellenőrök nyilvántartásába az vehető fel, aki

a) nem áll olyan kamarai tagsági jogviszonyban, amely alapján jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorolható,

b) könyvvizsgálóval vagy könyvvizsgáló céggel tulajdonosi, munkavállalói vagy munkaviszony jellegű jogviszonyban nem áll,

c) megfelel a 190. § (2) bekezdésének a)–c) pontjaiban meghatározott feltételeknek.”

208. § A Kkt. a 164. §-a után a következő 164/A. §-sal egészül ki:

„164/A. § A független ellenőrök kiválasztására, jogaira, kötelezettségeire a 161. §-ban és a 163-164. §-ban foglaltakat kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a bizottság döntéséhez a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság egyetértése szükséges, illetve ahol e rendelkezések minőségellenőrt említenek, azon független ellenőrt kell érteni.”

209. § A Kkt. a 167. §-a után a következő 167/A. §-sal egészül ki:

„167/A. § A független ellenőr a könyvvizsgálóval, könyvvizsgáló céggel fennálló kapcsolatának megszűnésétől számított legalább két évig nem vehet részt ellenőrként olyan, jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet ellátó kamarai tag könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég ellenőrzésében, amellyel tulajdonosi, munkavállalói vagy munkaviszony jellegű jogviszonyban volt.”

210. § A Kkt. 172. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az ellenőrzés alá vont kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységét a 171. § szerinti kötelezettségek figyelmen kívül hagyásával végezte, ellene a bizottság elnöke a kamara illetékes testületénél fegyelmi eljárást kezdeményez.”

211. § A Kkt. a 172. §-a után a következő 172/A. §-sal egészül ki:

„172/A. § (1) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzésének lefolytatására a 165–172. §-ban, valamint a 173. §-ban foglaltak irányadók azzal az eltéréssel, hogy ahol e rendelkezések minőségellenőrt említenek, azon független ellenőrt kell érteni, valamint a minőségellenőrzés eredményéről hozott határozat meghozatalához a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság egyetértése szükséges.

(2) Amennyiben a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság úgy ítéli meg, hogy az adott minőségellenőrzés lebonyolításához különleges szakértelem szükséges, úgy a minőségellenőrzésbe a független ellenőr irányítása mellett szakértőként a 167/A. §-ban foglaltaknak megfelelő kamarai minőségellenőrök is bevonhatók.

(3) A Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek nem megfelelő eredménnyel zárult minőségellenőrzése esetén fegyelmi eljárást kezdeményez a kamaránál. A fegyelmi eljárás kezdeményezéséről a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság indokolt esetben értesíti a Budapesti Értéktőzsdét, illetve az érintett állami szervet.”

212. § A Kkt. 174. § (2) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában fegyelmi vétségnek minősül különösen]

„*f*) az előírt összeférhetlenségi szabályokkal ellentétes magatartás tanúsítása.”

213. § A Kkt. 175. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a (4)-(5) bekezdés számozása (5)-(6) bekezdésre módosul:

„(4) Amennyiben a fegyelmi eljárás elrendelésére a (2) bekezdés alapján kerül sor, a fegyelmi eljárás elrendeléséről a kamara elnöke a fegyelmi eljárást elrendelő határozat megküldésével tájékoztatja az érintett állami szervet. Az érintett állami szerv a tájékoztatásul megkapott határozatot nem hozhatja harmadik személyek tudomására és nem teheti közzé.”

214. § A Kkt. a 176. §-a után a következő 176/A. §-sal egészül ki:

„176/A. § A 174. § (2) bekezdésének *a*) pontjában foglalt fegyelmi vétség elkövetése esetén elrendelt fegyelmi eljárás során a fegyelmi eljárás alá vont az eljárást elrendelő határozat kézhezvételétől számított nyolc napon belül írásban védekezést terjeszthet elő, illetve tárgyalás tartását kérheti. Amennyiben az eljárás alá vont tárgyalás tartása iránti kérelmet nem terjeszt elő, a fegyelmi bizottság a határozatát a rendelkezésre álló iratok alapján tárgyaláson kívül is meghozhatja. Az eljárás alá vontat a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló értesítésben minderről tájékoztatni kell.”

215. § (1) A Kkt. 177. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi eljárásban a következő fegyelmi büntetések alkalmazhatók:

a) írásbeli megrovás,

b) pénzbírság,

c) a 49. § szerinti minősítés megvonása,

d) a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység szüneteltetésének meghatározott időre történő elrendelése,

e) kizárás a kamarából, a könyvvizsgáló cég engedélyének visszavonása (törlés elrendelése a harmadik országbeli könyvvizsgálók, harmadik országbeli könyvvizsgáló gazdálkodók jegyzékéből).”

(2) A Kkt. 177. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Fegyelmi büntetés és figyelmeztetés – a 176/A. §-ban foglalt eljárás kivételével – csak fegyelmi tárgyaláson szabható ki. Fegyelmi büntetést és figyelmeztetést a fegyelmi bizottság és – jogorvoslat keretében – a kamara elnöksége szabhat ki.”

216. § (1) A Kkt. 178. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi bizottság által meghozott, indoklással ellátott, írásbeli határozatot a határozathozatal napjától számított huszonkét munkanapon belül kézbesíteni kell az eljárás alá vontnak és jogi képviselőjének. A határozat ellen a kézbesítésétől számított huszonkét munkanapon belül a fegyelmi eljárás alá vont vagy annak jogi képviselője, valamint a fegyelmi megbízott halasztó hatályú fellebbezéssel élhet.”

(2) A Kkt. 178. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 178. § kiegészül a következő (8) és (9) bekezdéssel:

„(7) Az érintett állami szerv kezdeményezése alapján elrendelt fegyelmi eljárást lezáró jogerős fegyelmi határozatot tájékoztatásul kézbesíteni kell az érintett állami szerv részére. Az érintett állami szerv a tájékoztatásul megkapott határozatot nem hozhatja harmadik személyek tudomására és nem teheti közzé.

(8) A 177. § (1) bekezdés *c)–e)* pontjaiban foglalt fegyelmi büntetés kiszabása esetén az erről szóló jogerős határozat megküldésével tájékoztatni kell a felvételi bizottságot.

(9) A fegyelmi eljárás részletes szabályait a kamara alapszabálya, valamint az etikai szabályzata tartalmazza.”

217. § A Kkt. a 178. §-a után a következő címmel és 178/A. §-sal egészül ki:

„Kézbesítés

178/A. § (1) A fegyelmi eljárással összefüggésben postai úton megküldött határozatot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta. Ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át (az a kamarához „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza), az iratot – az ellenkező bizonyításáig – a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt kézbesítési vélelem megdöntése iránt a címzett a kézbesítési vélelem beálltáról való tudomásszerzésétől számított tizenöt napon belül terjeszthet elő kérelmet a kamara etikai szabályzatában meghatározott indokokkal és módon. A kérelem benyújtásának a kézbesítési vélelem beállta napjától számított hat hónap elteltével nincs helye. E határidő elmulasztása miatt igazolással élni nem lehet.”

218. § A Kkt. 184. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A könyvvizsgálói közfelügyeleti rendszert a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság a kamarai tag könyvvizsgálókra és a könyvvizsgáló cégekre kiterjedően – a kamara közreműködésével – működteti.”

219. § A Kkt. 190. § (2) bekezdése a következő *e)* ponttal egészül ki:

[(2) A bizottságnak csak olyan személy lehet a tagja, aki megfelel az alábbi feltételeknek:]

„*e)* a kamara vele szemben a tagság időtartama alatt és a felkérést megelőzően sem alkalmazott fegyelmi büntetést vagy figyelmeztetést.”

220. § A Kkt. 191. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A miniszter a bizottság legalább 4 tagjának olyan személyt kér fel, aki – a 190. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakon túlmenően – megfelel az alábbi feltételeknek:]

„*a)* a tagság időtartama alatt nem vesz részt a kamara országos hatáskörű központi szerveinek munkájában, valamint nem áll olyan kamarai tagsági jogviszonyban, amely

alapján jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorolható, továbbá e feltételeknek a felkérését megelőző három évben is megfelelt.”

221. § A Kkt. 193. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A bizottságnak az éves munkatervének végrehajtásáról szóló beszámolójában ki kell térnie a minőségbiztosítási rendszer vizsgálata és értékelése, továbbá a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálókkal, könyvvizsgáló cégekkel szemben lefolytatott minőségellenőrzése során tapasztalt főbb hiányosságokra, és a megtett intézkedésekre.”

222. § A Kkt. a következő 208/A. §-sal egészül ki:

„208/A. § (1) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód. törvény) megállapított, illetve módosított 7. §-a (7) bekezdését, 172. §-a (2) bekezdését a 2011. január 1-jét követően indult minőségellenőrzések és felügyeleti tevékenység során kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Mód. törvénnyel megállapított, illetve módosított 26. §-a (1) bekezdését, 26. §-a (7) bekezdését, 29. §-a (1) bekezdését, 175. §-a (3)–(6) bekezdését, 176/A. §-át, 177. §-a (1)–(2) és (4) bekezdését, 178. §-a (1), (3) és (6)–(9) bekezdését, 178. §-át követő címét és 178/A. §-át a 2011. január 1-jét követően elrendelt fegyelmi eljárásokban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Mód. törvénnyel módosított 5. §-a g) pontját, 91. §-a (2) bekezdésének a) pontját, 97. §-a (2)–(4) bekezdését, 98. §-a (1) bekezdésének c) pontját, 101. §-a (4) bekezdését, 102. §-át a 2011. január 1-jét követően benyújtott kérelmek esetében kell alkalmazni.

(4) E törvénynek a Mód. törvénnyel megállapított, illetve módosított 190. §-a (2) bekezdésének e) pontját, és 191. §-a (1) bekezdésének a) pontját a kihirdetést követő napot követően felkért bizottsági tagokra kell alkalmazni.”

223. § (1) A Kkt. 12/A. § (1) bekezdésében a „*kamara a (2) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*kamara a (2) bekezdésben*” szöveg, a Kkt. 27. § (1) bekezdésében a „*11. § (1) bekezdésének e)-g) pontjában*” szövegrész helyébe a „*11. § (1) bekezdésének a), e)-g) pontjában*” szöveg, a Kkt. 101/A. § (1) bekezdésben a „*kamara a (2) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*kamara a (2) bekezdésben*” szöveg, a Kkt. 180. § (4) bekezdés b) pontjában a „*kamarai tag, könyvvizsgálóval*” szövegrész helyébe a „*kamarai tag könyvvizsgálóval*” szöveg, a Kkt. 191/A. § (4) bekezdésében a „*Ha az (3) bekezdésben*” szövegrész helyébe „*Ha a (3) bekezdésben*” szöveg, valamint a Kkt. 191/A. § (5) bekezdés a) pontjában a „*pályázó*” szövegrész helyébe az „*a pályázó*” szöveg lép.

(2) A Kkt. 180-183. §-ában a „*kamara*” szövegrész helyébe a „*Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság*” szöveg, a Kkt. 183. § (2) bekezdésében a „*kamarán*” szövegrész helyébe a „*Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottságon*” szöveg, valamint a „*2006/46/EK irányelv*” szövegrész helyébe a „*2006/43/EK irányelv*” szöveg lép.

(3) A Kkt. 97. § (2) bekezdésében a „*névjegyzékbe vételétől számított 3 év*” szövegrész helyébe a „*névjegyzékbe vételétől számított legalább három, legfeljebb hat év*” szöveg, a Kkt. 97. § (3) bekezdésében a „*2 évet*” szövegrész helyébe a „*legalább két évet*” szöveg, valamint a Kkt. 97. § (4) bekezdésében az „*öt évnél*” szövegrész helyébe a „*hat évnél*” szöveg, a Kkt. 101. § (4) bekezdésében a „*szerinti munkaviszony*” szövegrész helyébe a „*szerinti*” szöveg lép.

munkaviszony, munkaviszony jellegű jogviszony” szöveg, a Kkt. 101. § (4) bekezdésében az *„ilyen munkaviszonyt*” szövegrész helyébe az *„ilyen munkaviszonyt, munkaviszony jellegű jogviszonyt*” szöveg, a Kkt. 102. §-ában a *„munkaviszony keretében*” szövegrész helyébe a *„munkaviszony, munkaviszony jellegű jogviszony keretében*” szöveg lép.

(4) A Kkt. 175. § (3) bekezdésében a *„továbbá a fegyelmi tárgyalás helyének*” szövegrész helyébe a *„továbbá – a 176/A. §-ban foglalt eljárás kivételével – a fegyelmi tárgyalás helyének*” szöveg, a Kkt. 177. § (2) bekezdésében a *„tízszereséig,*” szövegrész helyébe a *„húszszorosáig,*” szöveg, a Kkt. 178. § (3) bekezdésében a *„fegyelmi tárgyaláson hozott*” szövegrész helyébe a *„fegyelmi bizottság által meghozott*” szöveg, valamint a Kkt. 178. § (6) bekezdésben a *„177. § (1) bekezdésének d) pontjában*” szövegrész helyébe a *„177. § (1) bekezdésének e) pontjában*” szöveg lép.

224. § (1) Hatályát veszti a Kkt. 4. § (4) bekezdésében a *„, , valamint a nemzetközi együttműködés*” szövegrész, a Kkt. 4. § (5) bekezdés *i)* pontja, a Kkt. 183/A. §-a, a Kkt. 189. §-a (1) bekezdés *d)* pontjában a *„valamint*” szövegrész, valamint a Kkt. 189. § (1) bekezdés *e)* pontja.

(2) Hatályát veszti a Kkt. 5. § *g)* pontja, valamint a Kkt. 91. § (2) bekezdés *a)* pontjában a *„, , szakirányú*” szövegrész.

(3) Hatályát veszti a Kkt. 120. § (6) bekezdése.

22. A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény módosítása

225. § A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: fiók tv.) 12. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fióktelep könyvvizetésére, beszámoló készítésére, a beszámoló nyilvánosságra hozatalára és közzétételére vonatkozó előírásokat, valamint az ezekkel összefüggő sajátos szabályokat és mentességeket a számviteli törvény, illetve az annak felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet tartalmazza.

(2) A fióktelep a külföldi vállalkozás számviteli beszámolóját a beszámoló elfogadásától számított 60 napon belül a külön törvényben foglaltak alapján, letétbe helyezés és közzététel céljából a céginformációs szolgálat részére megküldi.”

226. § A fiók tv. 38. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 12. §-ának (1)–(2) bekezdését először a 2011. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni, és a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.”

23. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény módosítása

227. § (1) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 208. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja hatályát veszti.

(2) A Gt. 208. §-a (2) bekezdésének *h)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Szükség szerint tartalmazza az alapszabály:]

„*h*) felügyelőbizottság választása esetén az első felügyelőbizottság tagjainak nevét (lakóhelyét), könyvvizsgáló választása esetén az első könyvvizsgáló nevét (lakóhelyét, székhelyét);”

228. § A Gt. a következő 336/A. §-sal egészül ki:

„336/A. § E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 208. §-a (1) bekezdésének *e*) pontját, 208. §-a (2) bekezdésének *h*) pontját a 2011. január 1-jét követően elfogadott alapszabályok esetében kell figyelembe venni.”

IX. Fejezet

24. Az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény módosítása

229. § Az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: ágazati különadó tv.) 1. §-ának 4. pontja a következő szöveggel lép hatályba:

(E törvény alkalmazásában:)

„4. *energiaellátó*: a távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény (Távhő tv.) 10. §-ának 1. pontja szerinti energiaellátó (ide értve a villamosenergiáról szóló törvény vagy a földgázellátásról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltatót is), ha a Távhő tv. szerinti energiaellátói minőségében végzett tevékenységéből származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevétele az adóévet megelőző évben – a tevékenységét adóévben kezdő energiaellátó esetén az adóévben – eléri az összes, számviteli törvény szerinti nettó árbevétel legalább 5 %-át,”

230. § Az ágazati különadó tv. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4 § (1) Az adó alapja az adóalany az adóévben a 2. § szerinti tevékenységéből származó nettó árbevétele.

(2) A 2. § a) pont szerinti tevékenység folytatása esetén az adóalapba tartozik a kiskereskedelmi forgalomban eladásra szánt, beszerzett áruk szállítójának (az áru előállítójának, forgalmazójának) – a beszerzett áruk értékesítésével összefüggésben – nyújtott szolgáltatásból származó árbevétel, valamint e szállító által adott engedményből származó bevétel összege.”

231. § Az ágazati különadó tv. 6. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„6. § Ha az adóalany 2. § *c*) pontja szerinti tevékenysége a 2. § *a*) és/vagy *b*) pontja szerint is adóköteles, akkor a 2. § *a*), illetve *b*) pontja szerinti tevékenység után az 5. § *a*) és *c*), illetve az 5. § *b*) és *c*) pontjai szerinti adómértékek alkalmazásával számított adóösszegek közül csak a nagyobbat kell megfizetni.”

232. § Az egyes pénzügyi tárgyú törvényeknek az új Polgári Törvénykönyvvel összefüggő módosításáról szóló 2010. évi XII. törvény 1–50. §-a nem lép hatályba.

X. fejezet

25. A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény módosítása

233. § A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 4. §-ának (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A járulék éves bruttó összegéből – e törvényben meghatározott körben és mértékig – levonható a gazdasági társaság saját tevékenysége körében végzett kutatásfejlesztési tevékenység közvetlen költsége, valamint a költségvetési gazdálkodási rendszerben működő és a kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény 4. § 4. pont c) alpontjában meghatározott nonprofit kutatóhelytől a saját tevékenységhez megrendelt kutatás-fejlesztési tevékenység költsége. A levonható költségeket mind a saját szervezetben végzett, mind a vásárolt kutatás-fejlesztés esetében csökkenteni kell a levonásnál figyelembe vett költségek fedezetéül szolgáló, az államháztartás valamely alrendszeréből nyújtott támogatással.”

XI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**26. Hatályba léptető rendelkezések**

234. § (1) E törvény – a (2)-(11) bekezdésekben foglalt kivétellel – a kihirdetést követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 103–108. §-ai 2010. november 27-én lépnek hatályba.

(3) E törvény 139. §-a 2010. december 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 40. §-ának *k*) pontja és 43. §-a 2010. december 16-án lépnek hatályba.

(5) E törvény 33–35. §-ai és 146. § 2010. december 31-én lépnek hatályba.

(6) E törvény 1–32. §-ai, 36. §-a, 38. §-a, 40. § *a)–d)*, *i)*, *l)–p)* pontjai, 44–68. §-ai, 69. § (1) bekezdése, 70–83. §-ai, 85–90. §-ai, 92. §–102. §-ai, 109–135. §, 137–138. §-ai, 140–145. §-ai, 147–152. §, 154–160. §, 162. §–204. §-ai, 210. §-a, 212–217. §-ai, 223. § (3)–(4) bekezdései, 224. § (2) bekezdése, 225–228. §-ai, 230. §-a, 233. §-a, *1–6. számú mellékletei* 2011. január 1-jén lépnek hatályba.

(7) E törvény 69. § (2) bekezdése 2011. március 3-án lép hatályba.

(8) E törvény 84. §-a 2011. április 1-jén lép hatályba.

(9) E törvény 91. §-a, 205–209. §-ai, 211. §-a, valamint 221. §-a 2011. július 1-jén lépnek hatályba.

(10) E törvény 153. §-a 2012. január 1-jén lép hatályba.

(11) E törvény 39. § és a 40. § *f)–h)* és *j)* pontja 2013. január 1-jén lép hatályba.

235. § (1) E törvény I-X. Fejezete, XI. Fejezet 28. alpontja és 1–6. számú melléklete 2013. január 2-án hatályát veszti.

(2) E § 2013. január 3-án hatályát veszti.

27. Átmeneti rendelkezések

236. § (1) Az Áfa tv. 251/C. § (2) bekezdésében meghatározott határidőtől eltérően a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany 2009. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmét 2011. március 31. napjáig terjesztheti elő. E határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye.

(2) Ha az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany 2009. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmét 2010. október 1-jétől e törvény hatálybalépéséig a határidő elmulasztása miatt utasította el, az adóhatóság a felettes szerv vagy bíróság által még el nem bírált elutasító határozatát visszavonja és az (1) bekezdésben foglaltak figyelembevételével új határozatot hoz. Az e bekezdés szerint visszavonandó elutasító határozat elleni jogorvoslati kérelemmel kapcsolatban lerótt illetéket vissza kell téríteni.

(3) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 9. számú melléklete I. 3. A) pontban meghatározott határidőtől eltérően a belföldön letelepedett adóalany a 2009. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmét 2011. március 31-ig terjesztheti elő az állami adóhatósághoz.

28. Jogharmonizációs záradék

237. § (1) Ez a törvény a 147. §, 150. § és 166. §-ban a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikk (5) bekezdésének és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 21. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(2) E törvény 47. §–48. §-ai, 51. §-a, 56. §-a és 58. §-a a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv különböző rendelkezéseinek módosításáról szóló 2009/162/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálják.

(3) E törvény 49. §–50. §-ai a 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról szóló 2008/8/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálják.

(4) E törvény 57. §-a a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról szóló 2009/69/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.


(5) Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdésének e törvény 60. §-ával megállapított *h)* pontja a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózási mechanizmus bizonyos csálásra alkalmas szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról szóló 2010/23/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(6) E törvény 103. §–108. §-a a büntető ügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i, 2008/977/IB tanácsi kerethatározat 3. cikke, 5. cikke, 9. cikke, és 13. cikkének való megfelelést szolgálja.

(7) E törvény 236. §-a a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt

hozzáadottértékadó-visszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK irányelv módosításáról szóló 2010/66/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

Dr. Schmitt Pál
köztársasági elnök


Dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke

1. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

1. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 1. pontjának 1.2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/1. A szociális és más ellátások közül adómentes:/

„1.2. a nyugdíj, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető

a) baleseti járadék,

b) jövedelempótló kártérítési járadék, feltéve, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte;”

2. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 1. pontjának 1.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/1. A szociális és más ellátások közül adómentes:/

„1.7. a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segély, anyasági támogatás és gyermeknevelési támogatás, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott nevelőszülői díj;”

3. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 1. pontja a következő 1.8. és 1.9. alpontokkal egészül ki:

/1. A szociális és más ellátások közül adómentes:/

„1.8. a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényben meghatározott ápolási díj;

1.9. a szociális gondozói díj évi 180 ezer forintot meg nem haladó része.”

4. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 2. pontjának 2.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/2. A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:/

„2.7. a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is a folyósítás évét megelőző négy évben ilyenként folyósított összegekkel együtt legfeljebb 5 millió forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt (lakáscélú munkáltatói támogatás).”

5. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 3. pontja a következő 3.2.5. alponttal egészül ki:

/3. A közcélú juttatások körében adómentes:/

/3.2. az az összeg, amelyet/

„3.2.5. vállalkozási tevékenységet nem folytató alapítványtól, közalapítványtól vagy egyéb társadalmi szervezettől – annak alapszabályában rögzített céljával összhangban – kap az 1989. október 23. napját megelőzően politikai okból üldözött személy;”

6. Az Szja tv. 1. számú melléklete 3. pontjának 3.4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3.4. a 3.1–3.3. pontokban foglaltak esetében sem adómentes az a kifizetés (juttatás)

a) amelynek címzettje az alapító, az adományozó, a támogató – kivéve az orvosi javaslat alapján fogyatékoságával, gyógyításával összefüggő termék, szolgáltatás formájában nem pénzben megszerzett bevételt –,

b) amelyet a kifizetővel munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban vagy más, a Ptk. szerinti olyan szerződéses jogviszonyban álló magánszemély kap, amelynek alapján a kifizetés (juttatás) a magánszemélyt

ba) az általa végzett tevékenység mennyiségi és/vagy minőségi jellemzőire tekintettel,

bb) termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának ellenértékéeként,

bc) jog alapításának, joggyakorlás átengedésének, jogról való lemondásnak ellenértékéeként, illeti meg.”

7. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 3. pontja a következő 3.5. alponttal egészül ki:

(A közcélú juttatások körében adómentes:)

„3.5. a hivatali idejét kitöltött volt köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke által a számára biztosított előirányzat terhére közcélú felajánlás, adomány, vállalatás címén közvetlenül magánszemélynek juttatott vagyoni érték.”

8. Az Szja tv. 1. számú melléklete 4. pontjának 4.3. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.3. a belföldön oktatási, nevelési intézményben, közoktatási, felsőoktatási intézményben vendégtanári tevékenység ellátásáért kapott jövedelem, annak figyelembevételével, hogy vendégtanári tevékenységnek minősül a Magyar Köztársaság Kormányával kötött, törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés vagy tárcaközi munkaterv alapján külföldi illetőségű magánszemély által nem magyar nyelven folytatott nevelési, oktatási tevékenység;”

9. Az Szja tv. 1. számú melléklete 4. pontjának 4.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.5. a Magyar Corvin-lánc kitüntetés alapításáról és alapszabályáról szóló miniszterelnöki rendelet alapján a Magyar Corvin-lánc Testület által a tagja javaslatára megítélt támogatás;”

10. Az Szja tv. 1. számú melléklete 4. pontjának 4.10–4.13. alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.10. az egészségügyi és szociális intézményben a betegek, a gondozottak részére kifizetett munkaterápiás jutalom, valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti munka-rehabilitációs díj;

4.11. a szakképző iskolai tanulónak, illetve felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatónak tanulószerveződés, illetve hallgatói szerveződés alapján, valamint szakképzésben tanulószerveződés

nélkül részt vevő tanulónak a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára külön jogszabály szerint kötelezően kifizetett díjazás, valamint a tanulószereződéses tanulót jogszabály alapján megillető kiegészítő pénzbeli juttatás, továbbá a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény alapján a Munkaerő-piaci Alap képzési alaprésze terhére folyósított szakiskolai tanulmányi ösztöndíj;

4.12. a felsőoktatási intézmény nappali tagozatos hallgatója részére

a) a felsőoktatásról szóló törvény szerint az őt megillető juttatásként kifizetett

- ösztöndíj,

- tankönyv- és jegyzettámogatás teljes összege,

- a diákotthoni (kollégiumi) elhelyezését kiváltó lakhatási támogatás összege,

b) a gyakorlati képzés idejére kifizetett juttatás, díjazás értékéből havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó része;

4.13. a közoktatásról szóló törvényben meghatározott nevelési-oktatási intézmény, a felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott felsőoktatási intézmény, a helyi önkormányzat vagy egyház által a tanuló, a hallgató részére e jogviszonyára tekintettel jogszabályban meghatározott feltételek szerint adott, e törvény alkalmazásában bevételnek minősülő, a 4.11–4.12. alpontokban nem említett pénzbeli juttatás;”

11. Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4. pontja a következő 4.14–4.21. alpontokkal egészül ki:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.14. a katonai és a rendvédelmi felsőoktatási intézmények ösztöndíjas hallgatójának illetménye (ösztöndíja) és egyéb pénzbeli juttatása.

4.15. az ösztöndíjas foglalkoztatottnak az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyból származó ösztöndíja minimálbért meg nem haladó mértéke;

4.16. az „Útravaló” Ösztöndíjprogram keretében a kormány rendeletében meghatározott feltételekkel és módon adományozott tanulói és mentori ösztöndíj;

4.17. a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, a Deák Ferenc Ösztöndíj, valamint a Kormány rendeletével alapított felsőoktatási ösztöndíj;

4.18. a felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevélhez kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény által a Szabályzatában meghatározott feltételek szerint kifizetett pénzbeli juttatásnak az a része, amely nem haladja meg az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegének négyszeresét;

4.19. a szépkorúak jubileumi köszöntéséről szóló kormányrendelet alapján folyósított juttatás;

4.20. a termőföldről szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági termelő, annak segítő családtagja, alkalmazottja részére külön jogszabály alapján juttatott gazdaságátadási támogatás egy hónapra eső összegének a havi minimálbért meg nem haladó része;

4.21. a magánszemély által külön jogszabály szerint felszolgálati díj címen megszerzett bevétel, valamint a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borralaló.”

12. Az Szja tv. 1. számú melléklete 6. pontjának 6.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(6. A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.1. az a juttatás, amelyet a magánszemély kap

a) mint károsult, segélyként, támogatásként elemi kár (ideértve a martinsalak felhasználása miatt a lakást, lakóépületet ért kárt is), katasztrófa (pl. környezeti vészhelyzet) esetén – különösen lakás helyreállítása, újjáépítése céljából – jogszabályban meghatározott feltételek szerint, vagy közadakozásból, vagy a munkáltatójától,

b) tartásdíjként jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján,

c) kártalanításként (ideértve a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), kárpótlásként, kártérítésként, kivéve a jövedelmet pótló kártalanítást, kárpótlást és kártérítést,

d) mint bűncselekmény áldozata, támogatásként az áldozatsegítő szolgálattól,

e) mint sértett, jóvátételként közvetítői eljárás keretében a bűncselekmény tettesétől;”

13. Az Szja tv. 1. számú melléklete 7. pontjának 7.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(7. Egyéb indokkal adómentes:)

„7.6. a házassági vagyonközösség megszüntetése következtében ingónak, ingatlannak, jognak vagy értékpapírnak a házastárs által történő megváltásából származó jövedelem;”

14. Az Szja tv. 1. számú melléklete 9. pontjának 9.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(9. Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések.)

„9.1. Utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül e melléklet szerinti nem pénzben adott juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek az adómentességre vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételeknek.”

15. Az Szja tv. 1. számú melléklete 9. pontjának 9.3. és 9.4. alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/9. Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések/.

„9.3. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok

9.3.1. Lakáscélú felhasználás:

a) a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszterhes szerződés keretében történő megszerzése (ideértve a lakás zártvégű lízingbe vételét is),

b) a belföldön fekvő lakás építése, építtetése,

c) a belföldön fekvő lakás alapterületének legalább egy lakószobával történő bővítését eredményező növelése,

d) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés.

9.3.2. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességét az összeg elévülési időn belül történő lakáscélú felhasználására vonatkozó következő okiratok, bizonylatok igazolják:

a) lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak a megszerzése esetén az érvényes szerződés és az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott bejegyzési kérelem, valamint az összeg felhasználását igazoló okirat;

b) lakás építése, építtetése és lakás alapterületének növelése esetén a jogerős használatbavételi engedély, valamint az összeg felhasználását igazoló, a használatbavételi engedély kelte napjáig, illetve a használatbavételi engedélyben megjelölt feltételek teljesítése határidejéig kibocsátott, az építési engedély jogosultja nevére kiállított számla;

c) lakás korszerűsítése esetén a támogatás folyósítását megelőzően hat hónapon belül és azt követően 12 hónapon belül kiállított, az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló rendelet szerinti megfelelőségi igazolással rendelkező – beépített – termékekről szóló számla, valamint a más személy által elvégzett munka ellenértékéről kiállított bizonylat.

9.3.3. Ha a lakáscélú munkáltatói támogatás részben vagy egészben adóköteles, ideértve az adóhatóság által megállapított adóhiány esetét is, az adó (és más jogkövetkezmények) a magánszemélyt terhelik.

9.3.4. A hitelintézet az adóévben a közvetítésével nyújtott támogatásról, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

9.4. A termőföld bérbeadásából származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.4.1. Adómentes a termőföld-bérbeadásból származó bevétel, ha a termőföld haszonbérbe adása alapjául szolgáló, határozott időre kötött megállapodás (szerződés) alapján a haszonbérlet időtartama az 5 évet (az adómentesség feltételéül szabott időtartam) eléri.

9.4.2. A magánszemély köteles a 9.4.1 pont szerinti mentesség alapján korábban meg nem fizetett adót késedelmi pótlékkal növelt összegben a szerződés megszűnése éve kötelezettségeként megállapítani, bevallani és megfizetni, ha a mentesség alapjául szolgáló szerződés az adómentesség feltételéül szabott időtartamon belül bármely okból (ide nem értve a szerződő feleken kívül álló okot, valamint a haszonbérleti szerződés azonnali hatályú felmondását) megszűnik.”

2. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

„Az Szja tv. 11. számú melléklete nyitó szövegének harmadik bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egyéni vállalkozó költségként számolhatja el

a) a vállalkozói kivétet;

b) a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, az adott előleget;

c) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

d) a tevékenység kezdő évében, illetve szüneteltetésének befejezését követően a tevékenység megkezdése előtt, illetve a tevékenység folytatása előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb a tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez, folytatásához, folytathatóságához szükséges (ide értve a szünetelés időszakában elkerülhetetlen) egyéb kiadásait,

továbbá a tevékenység kezdő évében, illetve a szüneteltetésének befejezését követően a tevékenység megkezdése előtt, illetve a tevékenység folytatása előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti.”

3. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 3. számú melléklet I. része a következő 18. ponttal egészül ki:

[A 82. § (2) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások
I. rész: termékek

Sorszám	Megnevezés]
„18.	A 15. és 17. pontban meghatározott termékek bármely más fizikai adathordozón reprodukált formája”

4. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 6. számú melléklete a következő 29. ponttal egészül ki:

(A 142. § (1) bekezdése d) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.)
„29.	Használt primer cella, primer elem és elektromos akkumulátor, ezeknek hulladéka; kimerült primer elem és kimerült elektromos akkumulátor	8548 10''

5. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

1. A Htv. 3. számú melléklete a következő 2.3., 2.4. pontokkal egészül ki:

„2.3. Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] – döntésétől függően, az 1.1., 1.2., 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően – adóalapját következők szerint is megoszthatja:

Az adóalap 50 %-át a székhelye és a Htv. 52. §-a 31. pontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50 %-át pedig a Htv. 37. § (3) szerint létrejött telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [Htv. 52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.

2.4. A távközlési tevékenységet végző vállalkozó – a melléklet 1. és 2.1. pontjától eltérően – a helyi iparüzési adóalapját a székhelye, telephelye szerinti települések között az ügyfele, fogyasztója számlázási címe alapján a településre kimutatott, távközlési tevékenységből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételnek az összes, távközlési tevékenységből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevételben képviselt aránya szerint osztja meg.”

2. A Htv. 3. számú melléklete a következő 8. és 9. pontokkal egészül ki:

„8. Amennyiben a vállalkozónak a székhely szerinti településen kívül legalább egy telephelye van és az adóalapot az 1.1. vagy 2.1. pont szerint kell megosztani, akkor a magánszemély vállalkozó, illetve nem magánszemély vállalkozó esetén az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10 %-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni.

9. Az 1.2 pont szerinti megosztási módszer nem alkalmazható, ha a székhely szerinti településen eszközérték nem mutatható ki.”

6. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

(1) Az Szt. 6. számú mellékletének I. 1-2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az A/III. pont kiegészül az alábbi 9. sorral:

„9. Tőkekonzolidációs különbözet

- leányvállalatokból

- társult vállalkozásokból”

2. A B/II. pont kiegészül az alábbi 8. sorral:

„8. Konzolidációból adódó (számított) társasági adó követelés” ”

(2) Az Szt. 6. számú mellékletének I. 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. Az F/III. pont az alábbi 11. sorral egészül ki:

„11. Konzolidációból adódó (számított) társasági adó tartozás””